

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 20 april 2016
(OR. en)

2014/0032 (COD)

PE-CONS 3/16

AGRI 36
VETER 8
AGRILEG 9
ANIMAUX 4
CODEC 108

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om avelstekniska och genealogiska villkor för avel, handel med och införsel till unionen av renrasiga avelsdjur, hybridavelssvin och avelsmaterial från dem och om ändring av förordning (EU) nr 652/2014, rådets direktiv 89/608/EEG och 90/425/EEG och upphävande av vissa akter med avseende på djuravel (förordningen om djuravel)

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2016/...**

av den

**om avelstekniska och genealogiska villkor för avel,
handel med och införsel till unionen av renrasiga avelsdjur,
hybridavelssvin och avelsmaterial från dem
och om ändring av förordning (EU) nr 652/2014,
rådets direktiv 89/608/EEG och 90/425/EEG
och upphävande av vissa akter med avseende på djuravel
(förordningen om djuravel)**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,
efter att ha hört Regionkommittén,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 226, 16.7.2014, s. 70.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 april 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den

av följande skäl:

- (1) Avel med nötkreatur, svin, får, getter och hästdjur utgör en ekonomiskt och socialt strategisk del av unionens jordbruk och bidrar till unionens kulturella arv. Denna jordbruksverksamhet, som bidrar till att trygga unionens livsmedelsförsörjning, är en inkomstkälla för lantbrukarna. Avel med dessa djurarter främjas bäst genom att uppmuntra till användning av renrasiga avelsdjur eller hybridavelssvin med dokumenterat högt avelsvärde.
- (2) Således har medlemsstaterna som ett led i sin jordbrukspolitik konsekvent strävat efter att, bl.a. genom offentliga investeringar, stödja produktionen av husdjur med särskilda genetiska egenskaper genom att fastställa normer. Skillnader mellan dessa normer kan skapa tekniska hinder för handel med avelsdjur och avelsmaterial från dem, samt tekniska hinder för deras införsel till unionen.

- (3) Den rättsliga ramen för unionsrätten på området avel med renrasiga avelsdjur av nötkreatur, svin, får, get och hästdjur samt hybridavelssvin utgörs av rådets direktiv 88/661/EEG¹, 89/361/EEG², 90/427/EEG³, 91/174/EEG⁴, 94/28/EG⁵ och 2009/157/EG⁶. Dessa direktiv syftade till att utveckla boskapsaveln i unionen, samtidigt som de reglerade handeln med avelsdjur och avelsmaterial från dessa och införseln av dem till unionen, och därmed bevarade de unionens djuravelssektors konkurrenskraft.

¹ Rådets direktiv 88/661/EEG av den 19 december 1988 om avelsmässiga normer för avelssvin (EGT L 382, 31.12.1988, s. 36).

² Rådets direktiv 89/361/EEG av den 30 maj 1989 om renrasiga avelsfår och avelsgetter (EGT L 153, 6.6.1989, s. 30).

³ Rådets direktiv 90/427/EEG av den 26 juni 1990 om avelsmässiga och genealogiska villkor för handeln med hästdjur inom gemenskapen (EGT L 224, 18.8.1990, s. 55).

⁴ Rådets direktiv 91/174/EEG av den 25 mars 1991 om krav beträffande avel och härstamning vid saluföring av renrasiga djur samt om ändring av direktiv 77/504/EEG och 90/425/EEG (EGT L 85, 5.4.1991, s. 37).

⁵ Rådets direktiv 94/28/EG av den 23 juni 1994 om principer för zootekniska och genealogiska villkor för import från tredje land av djur, sperma, ägg och embryon och om ändring av direktiv 77/504/EEG om renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 178, 12.7.1994, s. 66).

⁶ Rådets direktiv 2009/157/EG av den 30 november 2009 om renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EUT L 323, 10.12.2009, s. 1).

- (4) Rådets direktiv 87/328/EEG¹, 90/118/EEG² och 90/119/EEG³ antogs för att förhindra att medlemsstaterna bibehåller eller antar nationella bestämmelser om godkännande för avelsändamål av avelsdjur av nötkreatur och svin och om produktion och användning av sädesvätska, oocyter och embryon som skulle kunna innebära förbud, begränsningar eller hinder för handel, oavsett om det gäller naturlig betäckning, artificiell insemination eller insamling av sädesvätska, oocyter eller embryon.
- (5) På grundval av direktiven 88/661/EEG, 89/361/EEG, 90/427/EEG, 91/174/EEG, 94/28/EG och 2009/157/EG antog kommissionen, efter samråd med medlemsstaterna genom ständiga kommittén för husdjursavel, som inrättades genom rådets beslut 77/505/EEG⁴, ett antal beslut som fastställer artspecifika kriterier för godkännande eller erkännande av avelsorganisationer och föreningar för uppfödare, för införande av avelsdjur i stamböcker, för godkännande av renrasiga avelsfår och avelsgetter för avel och artificiell insemination, för individprovning och avelsvärdering av avelsdjur av nötkreatur, svin, får och get samt för fastställande av härstamningsbevis för handel med avelsdjur och avelsmaterial från dem.

¹ Rådets direktiv 87/328/EEG av den 18 juni 1987 om godkännande för avel av renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 167, 26.6.1987, s. 54).

² Rådets direktiv 90/118/EEG av den 5 mars 1990 om godkännande av renrasiga avelssvin för avel (EGT L 71, 17.3.1990, s. 34).

³ Rådets direktiv 90/119/EEG av den 5 mars 1990 om godkännande av hybridavelssvin för avel (EGT L 71, 17.3.1990, s. 36).

⁴ Rådets beslut 77/505/EEG av den 25 juli 1977 om inrättande av en ständig kommitté för husdjursavel (EGT L 206, 12.8.1977, s. 11).

- (6) Kommissionen upprättade även en förteckning över avelsorgan i tredjeländer och förlagor till härstamningsbevis för införsel till unionen av avelsdjur och av sädesvätska, oocyter och embryon från dem.
- (7) Direktiven 88/661/EEG, 89/361/EEG, 90/427/EEG, 91/174/EEG, 94/28/EG och 2009/157/EG liknar till stor del varandra i fråga om struktur och innehåll. Flera av dessa direktiv har ändrats över tiden. I syfte att skapa enkelhet och enhetlighet i unionsrätten bör de unionsbestämmelser som fastställts i dessa direktiv förenklas.
- (8) Under de senaste tjugo åren har kommissionen tvingats behandla ett stort antal klagomål från uppfödare och aktörer som bedriver avelsprogram beträffande införlivandet och tolkningen på nationell nivå av unionsrättsakter om djuravel i olika medlemsstater. För att se till att unionsbestämmelserna om djuravel tillämpas enhetligt och för att undvika hinder för handeln med avelsdjur och avelsmaterial från dem på grund av skillnader i det nationella införlivandet av dessa direktiv, bör de avelstekniska och genealogiska villkoren för handel med avelsdjur och avelsmaterial från dem och införsel av dem till unionen fastställas i en förordning.
- (9) Erfarenheter har också visat att för att underlätta tillämpningen av bestämmelserna i direktiven behöver ett antal bestämmelser ha en mer exakt ordalydelse och en enhetlig terminologi som är standard i alla medlemsstater. För att skapa klarhet och enhetlighet i unionsrätten bör även fler definitioner fastställas, inklusive en definition av *ras*.

- (10) Strävan efter konkurrenskraft i djuravelssektorn bör inte leda till att vissa raser, vars egenskaper är anpassade till specifika biofysiska kontexter, försvinner. Om storleken på populationen av lokala raser är för liten, kan detta leda till förlust av deras genetiska mångfald. Eftersom husdjursgenetiska resurser är en mycket viktig del av den biologiska mångfalden inom jordbruket är de avgörande som grund för en hållbar utveckling av boskapssektorn samt ger möjligheter att anpassa djur till föränderliga miljöer, produktionsvillkor och marknads- och konsumentefterfrågan. Unionsrättsakter om djuravel bör således bidra till bevarandet av husdjursgenetiska resurser, till skyddet av biologisk mångfald och till produktionen av typiska regionala kvalitetsprodukter som är beroende av de särskilda ärftliga egenskaperna hos lokala husdjursraser. Unionsrättsakterna bör även främja hållbara avelsprogram som syftar till att förbättra raser och, i synnerhet för raser som är utrotningshotade eller lokala raser som är ovanliga i unionen, bevara raser och den genetiska mångfalden inom och mellan raser.

- (11) Genom urval och avel har man gjort avsevärda framsteg när det gäller utvecklingen av egenskaper som är relaterade till produktiviteten hos produktionsdjur, vilket har lett till minskade produktionskostnader för jordbruken. I vissa fall har dock oönskade bieffekter uppstått, vilket har gett upphov till oro bland allmänheten över djurens välfärd och miljön. Tillämpningen av genomik och avancerad informationsteknik som exempelvis precisionsdjurhållning, som gör det möjligt att registrera stora datamängder om alternativa egenskaper som är direkt eller indirekt relaterade till djurens välfärd och hållbarhetsfrågor, har en väsentlig potential när det gäller möjligheten att bemöta allmänhetens oro och uppnå målen för hållbar djurhållning i fråga om större resurseffektivitet och mer motståndskraftiga och hårdiga djur. Insamlingen av uppgifter om dessa alternativa egenskaper bör ges större betydelse inom ramen för avelsprogram och bör ges en mer framträdande roll vid fastställandet av urvalsmål. I detta sammanhang bör de genetiska resurser som utrotningshotade raser utgör ses som en genreservoar som eventuellt kan bidra till att uppnå dessa djurvälfärds- och hållbarhetsmål.
- (12) Denna förordning bör gälla för avelsdjur av nötkreatur, svin, får, get och hästdjur och avelsmaterial från dem om dessa djur eller avkommor från detta avelsmaterial är avsedda att införas som renrasigt avelsdjur i en stambok eller som hybridavelssvin i ett register, särskilt för handel inom unionen, inklusive inom en medlemsstat, eller för införsel till unionen av dessa avelsdjur och avelsmaterial från dem.

- (13) Begreppet *avelsdjur* eller *renrasigt avelsdjur* bör inte tolkas som att det endast omfattar djur som fortfarande är fertila. Kastrerade djur kan nämligen med sina genealogiska och avelstekniska uppgifter bidra till bedömningen av populationens genetiska kvalitet och på så sätt göra rangordningen av avelsdjur på grundval av dessa resultat mer tillförlitlig. Beroende på målen för avelsprogrammet skulle bristen på eller förlusten av uppgifter till följd av ett uttryckligt uteslutande av kastrerade djur från en stambok eller ett register troligen påverka resultatet av bedömningen av den genetiska kvaliteten hos sådana avelsdjur som är genetiskt besläktade med dessa kastrerade djur.
- (14) Syftet med de bestämmelser om renrasiga avelsdjur som fastställs i denna förordning bör vara att möjliggöra handel på grundval av överenskomna principer för erkännandet av avelsorganisationer som förvaltar raser och för godkännandet av deras avelsprogram. I denna förordning bör det också fastställas bestämmelser för införande av renrasiga avelsdjur i huvudavsnittet i stamböckerna och, när sådana förekommer, i olika förtjänstklasser i huvudavsnittet. Förordningen bör även innehålla bestämmelser om individprovning och avelsvärdering, bestämmelser för godkännande av avelsdjur för avel och bestämmelser om innehållet i härstamningsbevis.
- (15) På liknande sätt bör syftet med de bestämmelser om hybridavelssvin som fastställs i denna förordning vara att möjliggöra handel på grundval av överenskomna principer för erkännande av avelsverksamheter som förvaltar olika raser, linjer eller korsningar av svin och godkännande av deras avelsprogram. I denna förordning bör det också fastställas bestämmelser för införande av hybridavelssvin i register. Förordningen bör även innehålla bestämmelser om individprovning och avelsvärdering, bestämmelser för godkännande av hybridavelssvin för avel och bestämmelser om innehållet i härstamningsbevis.

- (16) Det är inte lämpligt att frågor som rör kloning tas upp i denna förordning.
- (17) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt för handel med avelsdjur och avelsmaterial från dem samt införsel av dem till unionen, och för den offentliga kontroll som måste genomföras avseende de avelsprogram som avelsorganisationer och avelsverksamheter genomför, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av sin verkan, komplexitet samt gränsöverskridande och internationella karaktär, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (18) Kvaliteten på de tjänster som avelsorganisationer och avelsverksamheter tillhandahåller och det sätt på vilket de bedömer och klassificerar avelsdjur är avgörande för kvaliteten och korrektheten i den avelstekniska och genealogiska information som samlas in eller fastställs med avseende på dessa djur och deras värde på marknaden. Följaktligen bör det fastställas bestämmelser om erkännande av avelsorganisationer och avelsverksamheter och om godkännande av deras avelsprogram enligt harmoniserade unionskriterier. Dessa bestämmelser bör även omfatta den tillsyn av dem som medlemsstaternas behöriga myndigheter utför i syfte att säkerställa att de regler som fastställs av avelsorganisationer och avelsverksamheter inte ger upphov till skillnader mellan avelsprogram och därigenom skapar tekniska hinder för handeln inom unionen.

- (19) Denna förordning bör fastställa förfaranden som liknar de som föreskrivs i direktiven 88/661/EEG, 89/361/EEG, 90/427/EEG, 91/174/EEG, 94/28/EG och 2009/157/EG för upptagande av erkända rasföreningar och avelsverksamheter i förteckningar, inklusive uppdatering, överföring och offentliggörande av förteckningarna.
- (20) Avelsprogram för renrasiga avelsdjur genomförs med det övergripande syftet att på ett hållbart sätt förbättra egenskaper som är relaterade till produktion och andra egenskaper hos djur av en viss ras eller att bevara en ras. Dessa avelsprogram bör omfatta ett tillräckligt stort antal renrasiga avelsdjur som hålls av uppfödare som genom avel och urval främjar och utvecklar önskvärda egenskaper hos dessa djur eller säkerställer rasens bevarande, i enlighet med de mål som de deltagande uppfödarna gemensamt har godkänt. På samma sätt genomförs avelsprogram för hybridavelssvin i syfte att få fram önskvärda egenskaper genom avsiktlig korsning mellan olika raser, linjer eller korsningar av svin. Avelsdjur (renrasiga eller hybrider) som ingår i ett avelsprogram införs i en stambok eller ett register, inklusive uppgifter om deras härstamning och, beroende på de avelsmål som har fastställts i avelsprogrammet, genomgår individprovning eller andra bedömningar som utmynnar i registrering av uppgifter om egenskaper i relation till målen för avelsprogrammet. Om så anges i avelsprogrammet utförs en avelsvärdering för att bedöma djurens avelsvärde, så att de kan rankas efter resultatet. Dessa avelsvärden och resultaten av individprovningar samt den genealogiska informationen ligger till grund för avel och urval.

- (21) Rätten till erkännande för en avelsorganisation eller avelsverksamhet som uppfyller de fastställda kriterierna bör vara en grundläggande princip i unionsrätten om djuravel och den inre marknaden. Skyddet av en befintlig erkänd avelsorganisations ekonomiska verksamhet bör inte vara ett giltigt skäl för den behöriga myndigheten att besluta att inte erkänna ytterligare en avelsorganisation för samma ras eller att överträda de principer som styr den inre marknaden. Detsamma gäller för godkännandet av ytterligare ett avelsprogram eller av en geografisk utvidgning av ett avelsprogram som genomförs med samma ras eller med avelsdjur av samma ras som kan värvas från populationen i en avelsorganisation som redan genomför ett avelsprogram med den rasen. Om en eller flera erkända avelsorganisationer redan genomför ett godkänt avelsprogram med en viss ras i en medlemsstat bör den behöriga myndigheten i den medlemsstaten dock i vissa specifika fall kunna besluta att inte godkänna ytterligare ett avelsprogram för samma ras, även om det avelsprogrammet uppfyller samtliga krav för godkännande. Ett skäl till att inte godkänna kan vara att godkännandet av ytterligare ett avelsprogram för samma ras skulle äventyra bevarandet av denna ras eller den genetiska mångfalden inom denna ras i den medlemsstaten. Bevarandet av rasen skulle särskilt kunna äventyras av en fragmentering av populationen som skulle kunna leda till högre inavel, ökad förekomst av observerade genetiska defekter, mindre urvalsmöjligheter och minskad tillgång för uppfödare till renrasiga avelsdjur och avelsmaterial från dem.

Ett annat skäl till att inte godkänna kan vara om de fastställda särdragen för rasen eller huvudmålen för avelsprogrammen är inkonsekventa. Oberoende av syftet med avelsprogrammet, nämligen bevarande av rasen eller förbättring av rasen, bör den behöriga myndigheten kunna besluta att inte godkänna ytterligare ett avelsprogram med avseende på samma ras om skillnader mellan de två avelsprogrammens huvudmål eller mellan väsentliga rasegenskaper fastställda i avelsprogrammen skulle leda till effektivitetsförluster avseende genetiska framsteg för dessa mål eller egenskaper eller andra därmed förbundna egenskaper, eller om ett utbyte av djur mellan de båda populationerna skulle medföra en risk för att de väsentliga egenskaperna hos den ursprungliga populationen väljs eller avlas bort. Avslutningsvis bör en behörig myndighet, när det handlar om en utrotningshotad ras eller en lokal ras som är ovanlig i ett eller flera av unionens territorier, också kunna besluta att inte godkänna ytterligare ett avelsprogram för samma ras om det ytterligare avelsprogrammet skulle hindra ett effektivt genomförande av det befintliga avelsprogrammet, särskilt på grund av bristande samordning eller bristande utbyte av genealogisk och avelsteknisk information som medför att de fördelar som en gemensam utvärdering av insamlade uppgifter om rasen skulle kunna ge uteblir. Om ett avelsprogram inte godkänns bör den behöriga myndigheten alltid ge de ansökande en motiverad förklaring och ge dem rätt att överklaga beslutet.

- (22) Uppfödare bör ha rätt att utforma och genomföra ett avelsprogram för eget bruk, utan att avelsprogrammet måste godkännas av de behöriga myndigheterna. Medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter bör emellertid fortfarande ha möjlighet att reglera dessa verksamheter, särskilt så snart ett sådant avelsprogram leder till affärstransaktioner med avelsdjur eller avelsmaterial från dem, eller när det äventyrar ett redan befintligt godkänt avelsprogram för samma ras.
- (23) Om avelsprogrammet syftar till att bevara en ras skulle kraven för avelsprogrammet kunna kompletteras med åtgärder för ex situ- och in situ-bevarande eller andra verktyg för att kontrollera tillståndet för rasen, vilket skulle säkerställa ett långsiktigt, hållbart bevarande av rasen. Det bör vara möjligt att fastställa dessa åtgärder i avelsprogrammet.
- (24) Organisationer eller föreningar för uppfödare, avelsorganisationer, inklusive organisationer som är privata företag, rasföreningar och offentliga organ bör erkännas som avelsorganisationer endast om de har uppfödare som deltar i sina avelsprogram och när de ser till att uppfödarna har möjlighet att välja fritt vad gäller urval och avel av deras renrasiga avelsdjur, har rätt att få avkommor från dessa djur införda i deras stamböcker och har möjlighet att vara ägare till djuren.

- (25) Innan ändringar genomförs i det godkända avelsprogrammet bör en avelsorganisation eller en avelsverksamhet anmäla dessa ändringar till den behöriga myndighet som har erkänt avelsorganisationen eller avelsverksamheten. I syfte att undvika onödiga administrativa bördor för den behöriga myndigheten och avelsorganisationen eller avelsverksamheten bör avelsorganisationen eller avelsverksamheten till den behöriga myndigheten endast anmäla de ändringar som sannolikt kommer att påverka avelsprogrammet på ett väsentligt sätt. Det gäller i första hand utvidgningar av det geografiska området, ändringar av syftet eller av urvals- och avelsmålen för avelsprogrammet, ändringar i beskrivningen av rasens särdrag eller i delegeringen av uppgifter till tredje part, viktiga ändringar i systemet för registrering av härstamning eller i de metoder som används för individprovning och avelsvärdering samt alla andra ändringar som den behöriga myndigheten anser vara en väsentlig ändring av avelsprogrammet. Förutom den obligatoriska anmälningen av väsentliga ändringar till den behöriga myndigheten bör avelsorganisationen eller avelsverksamheten på begäran tillhandahålla en aktuell version av avelsprogrammet till den behöriga myndigheten.
- (26) När det finns ett erkänt behov av att bevara en ras eller att främja utvecklingen av en ras inom ett visst område, eller när det rör sig om en utrotningshotad ras, bör den behöriga myndigheten själv tillfälligt kunna utföra ett avelsprogram för den rasen, förutsatt att det inte redan finns ett effektivt fungerande avelsprogram för rasen i fråga. En behörig myndighet som genomför ett sådant avelsprogram bör emellertid inte längre ha denna möjlighet om det är möjligt att överlämna avelsprogrammet till en aktör som uppfyller kraven för ett korrekt genomförande av avelsprogrammet.

- (27) Bevarandet av utrotningshotade raser kräver att även avelsorganisationer med ett begränsat antal avelsdjur i sina avelsprogram inrättas och erkänns, och därför bör i allmänhet inte storleken på populationen anses vara ett avgörande villkor för erkännande av avelsorganisationer som arbetar med utrotningshotade raser och för godkännande av deras avelsprogram, särskilt eftersom erkännandet sker på nationell nivå.
- (28) Särskilda bestämmelser, framför allt om uppgraderingar från bilagan till huvudavsnittet och om undantag för individprovning och avelsvärdering, bör fastställas i denna förordning för att beakta utrotningshotade rasers särskilda status.

- (29) Unionen är fördragsslutande part i konventionen om biologisk mångfald, som godkändes genom rådets beslut 93/626/EEG¹, vars mål framför allt är bevarandet av biologisk mångfald, ett hållbart utnyttjande av dess beståndsdelar samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användningen av genetiska resurser. I konventionen fastställs att de fördragsslutande parterna har suverän rätt till sina biologiska resurser och att de är ansvariga för bevarandet av sin biologiska mångfald och det hållbara utnyttjandet av sina biologiska resurser. Unionen är också part i Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser och rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användningen av dem, vilket är fogat till konventionen om biologisk mångfald, som godkändes genom rådets beslut 2014/283/EU². Denna förordning bör därför i tillämpliga fall beakta konventionen om biologisk mångfald samt Nagoyaprotokollet, och bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2014³.

¹ Rådets beslut 93/626/EEG av den 25 oktober 1993 om ingående av konventionen om biologisk mångfald (EUT L 309, 13.12.1993, s. 1).

² Rådets beslut 2014/283/EU av den 14 april 2014 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning, vilket är fogat till konventionen om biologisk mångfald (EUT L 150, 20.5.2014, s. 231).

³ Rådets förordning (EU) nr 511/2014 av den 16 april 2014 om åtgärder för användarnas efterlevnad i Nagoyaprotokollet om tillträde till och rimlig och rättvis fördelning av vinster från utnyttjande av genetiska resurser i unionen (EUT L 150, 20.5.2014, s. 59).

- (30) Avelsorganisationer och avelsverksamheter som erkänts i en medlemsstat bör ha möjlighet att genomföra sina godkända avelsprogram i en eller flera andra medlemsstater för att säkerställa bästa möjliga användning inom unionen av avelsdjur med högt avelsvärde. I detta syfte bör ett förenklat anmälningsförfarande införas för att se till att den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten är medveten om avsikten att bedriva av gränsöverskridande verksamhet. Säsongsbetingade förflyttningar av avelsdjur inom en medlemsstats gränser eller mellan flera medlemsstater bör dock inte medföra en obligatorisk utvidgning av det geografiska området.
- (31) Gränsöverskridande samarbete mellan avelsorganisationer och avelsverksamheter som vill ingå ett sådant samarbete bör underlättas, samtidigt som man bör säkerställa näringsfriheten och avskaffandet av hinder för den fria rörligheten för avelsdjur och avelsmaterial från dem.
- (32) Eftersom en behörig myndighet kan behöva godkänna flera avelsprogram som genomförs av en avelsorganisation eller avelsverksamhet som den har erkänt, och eftersom den kan behöva godkänna utvidgningar av områden för avelsprogram som genomförs av en avelsorganisation eller avelsverksamhet som har erkänts i en annan medlemsstat, bör erkännandet av avelsorganisationen eller avelsverksamheten ske separat från godkännandet av dess avelsprogram. Vid behandlingen av en ansökan om erkännande för en avelsorganisation eller avelsverksamhet bör emellertid den behöriga myndigheten också få en ansökan om godkännande av minst ett avelsprogram.

- (33) Mot bakgrund av de olika klagomål som kommissionen har tvingats behandla under tidigare år bör det i denna förordning fastställas tydliga bestämmelser om förhållandet mellan avelsorganisationer som upprättar en dotterstambok för en viss ras av renrasiga avelsdjur av hästdjur och den avelsorganisation som gör anspråk på att ha upprättat den ursprungliga stamboken för den rasen.
- (34) Förhållandet mellan uppfödare och avelsorganisationer måste klargöras, särskilt för att säkerställa deras rätt att delta i avelsprogrammet inom det geografiska territorium som det har godkänts för och, om medlemskap är en möjlighet, för att säkerställa uppfödarnas rätt till medlemskap. Avelsorganisationer bör ha regler för att lösa tvister med uppfödare som deltar i deras avelsprogram och för att säkerställa att dessa uppfödare behandlas lika. De bör också fastställa sina egna rättigheter och skyldigheter samt rättigheterna och skyldigheterna för de uppfödare som deltar i deras avelsprogram.
- (35) Uppfödare vars avelsdjur flyttas säsongsmässigt inom en medlemsstats gränser eller inom ett område som överskrider nationella gränser bör ha rätt att fortsätta delta i avelsprogrammet så länge huvuddelen av deras anläggning är belägen inom avelsprogrammets geografiska område.
- (36) Den särskilda situationen i sektorn för hybridavelssvin bör beaktas i denna förordning. De flesta privata företag inom sektorn för hybridavelssvin har slutna produktionssystem och arbetar med sin egen avelsdjursbesättning. Det bör därför föreskrivas ett antal undantag för dessa företag, särskilt när det gäller uppfödarens deltagande i avelsprogram och rätten att föra in hybridavelssvin i register.

- (37) Definitionen av *hybridavelssvin* omfattar djur från alla nivåer i den avels- och urvalspyramid som används för att optimera korsning genom att kombinera de specifika egenskaperna hos olika genotyper och utnyttja heterosiseffekter. Beroende på nivån på avels- och urvalspyramiden omfattar *hybridavelssvin* raser, linjer eller korsningar. Detta innebär att inte alla djur nödvändigtvis är *hybrider* i ordets traditionella bemärkelse.
- (38) De erfarenheter som gjorts, särskilt vid tillämpningen av direktiv 90/427/EEG och i mindre utsträckning direktiven 89/361/EEG och 2009/157/EG, visar att det krävs mer ingående bestämmelser för att effektivt lösa tvister mellan uppfödare och rasföreningar med utgångspunkt i klart fastställda förfaranderegler och tydliga beskrivningar av uppfödares rättigheter och skyldigheter. Detta kan bäst uppnås om tvisterna löses inom rättssystemet i den medlemsstat där de uppstått.
- (39) Avelsorganisationer som upprättar och för stamböcker för renrasiga avelsdjur av nötkreatur, svin, får, get och hästdjur, samt andra avelsverksamheter än privata företag som bedriver verksamhet i slutna produktionssystem, som upprättar och för register för hybridavelssvin bör föra in avelsdjur i sina stamböcker eller registrera dem i sina register utan diskriminering på grund av djurens eller deras ägares ursprungsmedlemsstat och, om detta föreskrivs i avelsprogrammet, klassificera dessa djur utifrån deras förtjänster.

- (40) Avelsorganisationer bör också ha rätt att upprätta bilagor för att registrera djur som inte uppfyller kriterierna för föräldrahärstamning men som av avelsorganisationerna anses ha de särskilda rasegenskaper som har fastställts i avelsprogrammet för den berörda rasen, i syfte att därefter avla dessa djur med renrasiga avelsdjur som tillhör den ras som omfattas av avelsprogrammet så att deras avkomma kan uppgraderas till huvudavsnittet i stamboken. De särskilda bestämmelserna för uppgradering av dessa djurs avkomma till huvudavsnittet i en stambok bör fastställas på unionsnivå.
- (41) Uppgraderingen av avkommor till huvudavsnittet i stamböcker bör endast tillåtas via moderslinjen, utom när det gäller hästdjur. För utrotningshotade raser av nötkreatur, svin, får eller get och för lantraser av får där det inte finns tillräckligt många renrasiga avelsdjur av hankön bör medlemsstaterna ha möjlighet att godkänna att avelsorganisationerna tillämpar mindre strikta regler för uppgradering av avkommor från de djur som är registrerade i bilagorna till huvudavsnittet i stamboken i syfte att undvika att dessa rasers genetiska mångfald försämras ytterligare. På samma sätt bör särskilda bestämmelser fastställas för återskapande av raser som har försvunnit eller som löper allvarlig risk för att försvinna eller som har försvunnit. De medlemsstater som utnyttjar sådana undantag bör noggrant utvärdera riskstatusen för dessa populationer och säkerställa en säker förvaltning av de genetiska resurserna.

- (42) Om det finns ett behov av att skapa en ny ras genom att förena egenskaper från renrasiga avelsdjur av olika raser eller genom att samla djur som fysiskt liknar varandra i tillräckligt hög grad och som redan reproducerar med tillräcklig genetisk stabilitet för att anses ha utvecklats till en ny ras, bör avelsorganisationer ges möjlighet att upprätta stamböcker och genomföra avelsprogram för dessa nya raser.
- (43) Inget i denna förordning bör hindra att djur som registreras i bilagan till en stambok för en särskild ras omfattas av åtagandena som hör till åtgärden för miljö- och klimatvänligt jordbruk som avses i artikel 28 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013¹, och därmed är berättigade till stöd från de nationella eller regionala myndigheterna inom ramen för deras landsbygdsutvecklingsprogram.
- (44) För renrasiga avelsdjur av hästdjur bör avelsorganisationer kunna fastställa bestämmelser i sina avelsprogram som förbjuder eller begränsar användningen av vissa reproduktionstekniker och vissa renrasiga avelsdjur, inklusive användningen av avelsmaterial från dem. Avelsorganisationerna bör till exempel kunna begära att avkomman är ett resultat av naturlig betäckning. Avelsorganisationer som utnyttjar förbudet eller begränsningen bör fastställa dessa bestämmelser i sitt avelsprogram i överensstämmelse med de bestämmelser som är fastställda av den avelsorganisation som för den ursprungliga stamboken.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

- (45) Renrasiga avelsdjur som förs in i stamböcker bör identifieras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...¹⁺.
- (46) När det gäller renrasiga avelsdjur av hästdjur föreskriver förordning (EU) .../...⁺⁺ att de myndigheter som är behöriga på djurhälsoområdet ska utfärda en identitetshandling för hästdjur som gäller under hästdjurets hela livstid, vilken identitetshandling ska anges närmare av kommissionen genom delegerade akter. För att härstamningsbeviset ska överensstämma med denna identitetshandling i så hög grad som möjligt vad gäller innehåll och administrativt förfarande, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-förordningen) delegeras till kommissionen med avseende på formatet för och innehållet i en identitetshandling för hästdjur som gäller under djurets hela livstid.
- (47) Rätten för renrasiga avelsdjur av hästdjur att delta i internationella tävlingar regleras av internationella privata avtal. Med tanke på hästsektorns internationella dimension bör kommissionen, när den förbereder och utarbetar relevanta delegerade akter och genomförandeakter, beakta dessa avtal för att bibehålla rätten för dessa renrasiga hästdjur att tävla på internationell nivå.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa ("djurhälsolag") (EUT L ...).

⁺ EUT: Vänligen inför numret och motsvarande fotnot för förordningen i PE-CONS 7/16.

⁺⁺ EUT: Vänligen inför numret för förordningen i PE-CONS 7/16.

- (48) Godkännande av avelsdjur för avelsändamål, och i synnerhet för naturlig betäckning eller assisterad befruktning, bör regleras på unionsnivå för att förebygga hinder för handel, i synnerhet om sådana avelsdjur har genomgått individprovning eller avelsvärdering som genomförts i enlighet med bestämmelserna i denna förordning, särskilt i bilaga III.
- (49) Det är underförstått att medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter inte bör använda denna förordning för att förbjuda, begränsa eller hindra användningen av renrasiga avelsdjur eller avelsmaterial från dem för produktion av djur som inte är avsedda att föras in som avelsdjur i en stambok eller ett register.
- (50) Det har på unionsnivå fastställts bestämmelser om individprovning och avelsvärdering för avelsdjur av nötkreatur, svin, får och get som prövas för ett visst antal egenskaper, men när det gäller renrasiga avelsdjur av hästdjur har det stora antalet krav för olika raser, användningsområden och urval hittills förhindrat en harmonisering av dessa bestämmelser. I stället finns det för närvarande rasspecifika bestämmelser för individprovning och avelsvärdering i stamboken för den ursprungliga rasen.
- (51) I syfte att beakta den tekniska utvecklingen, de vetenskapliga framstegen eller behovet att bevara värdefulla genetiska resurser, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EU-fördraget delegeras till kommissionen för att ändra bilaga III till denna förordning. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen även tilldelas genomförandebefogenheter för att den ska kunna fastställa enhetliga och mer detaljerade bestämmelser för individprovning och för avelsvärderingen av renrasiga avelsdjur av nötkreatur, får och get.

- (52) Individprövning eller avelsvärdering bör kunna genomföras av en tredje part som har utsetts av avelsorganisationen eller avelsverksamheten eller ett offentligt organ inklusive en myndighet som utför denna uppgift som en självständig uppgift. Den tredje parten skulle kunna godkännas och utvärderas av den behöriga myndigheten i samband med godkännandet av avelsprogrammet. En avelsorganisation eller avelsverksamhet som utkontrakterar individprövningar eller avelsvärderingar bör, om inget annat har bestämts av den berörda medlemsstaten eller dess behöriga myndigheter, fortfarande vara ansvarig för att säkerställa att kraven för dessa verksamheter är uppfyllda och bör ange den utsedda tredje parten i sitt avelsprogram.

- (53) Beroende bland annat på vilken art eller ras det rör sig om, kan det finnas ett behov av att harmonisera eller förbättra metoderna för individprovning och avelsvärdering av renrasiga avelsdjur som används av rasföreningar eller av de tredje parter som har utsetts av dem. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att den ska kunna utse referenscentrum i Europeiska unionen. I syfte att vid behov ändra dessa referenscentrums uppgifter, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Dessa EU-referenscentrum bör ha rätt till finansiellt stöd i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 652/2014¹. När det gäller renrasiga avelsdjur av nötkreatur utförs dessa uppgifter av Interbull Centre, en permanent underkommitté till Internationella kommittén för djurregistrering (ICAR), som är det referenscentrum i Europeiska unionen som har utsetts genom rådets beslut 96/463/EG².

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 652/2014 av den 15 maj 2014 om fastställande av bestämmelser för förvaltningen av utgifter för livsmedelskedjan, djurhälsa, djurskydd, växtskydd och växtförökningsmaterial, och om ändring av rådets direktiv 98/56/EG, 2000/29/EG och 2008/90/EG, Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 178/2002, (EG) nr 882/2004 och (EG) nr 396/2005, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009, och om upphävande av rådets beslut 66/399/EEG, 76/894/EEG och 2009/470/EG (EUT L 155, 18.6.2009, s. 30).

² Rådets beslut 96/463/EG av den 23 juli 1996 om att utse ett referensorgan som skall ansvara för samarbetet vid harmoniseringen av provningsmetoderna och bedömningen av resultaten hos renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 192, 2.8.1996, s. 19).

- (54) I syfte att stödja avelsorganisationer som arbetar med utrotningshotade raser, i de fall då det finns ett erkänt behov, bör kommissionen dessutom tilldelas genomförandebefogenheter för att utse referenscentrum i Europeiska unionen som har till särskild uppgift att främja införandet och harmoniseringen av metoder som används av dessa avelsorganisationer. I syfte att vid behov ändra dessa referenscentrums uppgifter, bör dessutom befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. När kommissionen utser dessa centrum och beskriver deras uppgifter bör den noggrant beakta verksamheten vid Europeiska regionala kontaktpunkten för nationella samordnare för förvaltning av genetiska resurser för husdjur (ERFP), som har inrättats inom ramen för den globala handlingsplan för djurs genetiska resurser i Europa som FN:s livsmedels och jordbruksorganisation (FAO) har fastställt. De metoder som införs av dessa centrum bör inte vara bindande.
- (55) Uppfödare som deltar i ett avelsprogram bör ha rätt att få härstamningsbevis för sina avelsdjur som omfattas av avelsprogrammet och för avelsmaterialet från dessa djur. Härstamningsbevis bör åtfölja avelsdjur eller avelsmaterial från dem om de handlas med eller förs in till unionen i syfte att föra in dessa djur eller avkomman från avelsmaterial från dem i andra stamböcker eller register. Härstamningsbevis bör ge uppfödaren information om det förvärvade djurets avelsvärde och härstamning. Sådana intyg bör till exempel vid behov utfärdas för att åtfölja avelsdjur i utställningssyfte eller när de placeras i teststationer eller i centrum för artificiell insemination.

- (56) Det bör vara underförstått att denna förordning inte förbjuder att medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna kräver att sädesvätska från renrasiga avelsdjur av nötkreatur, svin, får, get och hästdjur som är avsedd för artificiell insemination i syfte att producera djur som inte är avsedda att bli renrasiga avelsdjur, vid handel åtföljs av information om djurets kvalitet och härstamning. I allmänhet skulle unionens djuravelssektors konkurrenskraft kunna stärkas genom att man gör avelsmaterial från avelsdjur, och särskilt deras sädesvätska, och tillhörande information på härstamningsbevisen tillgängliga även för aktörer som reproducerar djur utan avsikt att få deras avkomma införd i en stambok.
- (57) Införsel till unionen och export till tredjeländer av avelsdjur och avelsmaterial från dem är viktigt för unionens jordbruk. Införseln till unionen av avelsdjur och avelsmaterial från dem bör därför ske på villkor som nära överensstämmer med de bestämmelser som gäller för handeln i unionen. Avelsdjur och avelsmaterial från dem bör emellertid endast vara berättigade att föras in i huvudavsnittet i en stambok eller ett register i unionen om kontrollen i det exporterande tredjelandet kan garantera samma grad av säkerhet vad gäller uppgifter om härstamning och resultat av individprovning och avelsvärdering som i unionen, och om de avelsorgan som tillhandahåller dessa uppgifter och resultat finns med på en förteckning som förs av kommissionen. Dessutom bör avelsorgan i tredjeländer på motsvarande sätt godta avelsdjur och avelsmaterial från dem från de rasföreningar eller avelsverksamheter som erkänts i unionen.

- (58) I rådets förordning (EEG) nr 2658/87¹ föreskrivs att en varunomenklatur, nämligen den "Kombinerade nomenklaturen", eller förkortat "KN", ska upprättas av kommissionen för att uppfylla kraven i Gemensamma tulltaxan, statistiken över unionens yttre handel och annan unionspolitik om import och export av varor. I bilaga I till den förordningen förtecknas KN-numren för renrasiga avelsdjur av nötkreatur, svin, får, get och hästdjur samt för sädesvätska från nötkreatur, och där anges även att dessa är undantagna från den konventionella tullsatsen. Dessa djur och avelsmaterial från dem bör i sådana fall åtföljas av lämpliga härstamningsbevis som visar att de klassificeras som renrasiga avelsdjur eller avelsmaterial från dem. Vad gäller renrasiga avelsdjur bör dessa även åtföljas av ett dokument som visar att de ska föras in i en avelsorganisations stambok eller en avelsverksamhets register.

¹ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

- (59) När avelsdjur och avelsmaterial från dem förs in till unionen bör de genomgå veterinärkontroller i enlighet med rådets direktiv 91/496/EEG¹ och 97/78/EG². När det gäller renrasiga avelsdjur bör de även genomgå de kontroller som behövs för tillämpningen av undantaget från den konventionella tullsatsen för renrasiga avelsdjur.
- (60) Det är nödvändigt att fastställa bestämmelser om offentlig kontroll som utförs med avseende på efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning och annan offentlig verksamhet som utförs av de behöriga myndigheterna i enlighet med denna förordning och som är anpassade till djuravelssektorn. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att utföra offentliga kontroller av alla aktörer som omfattas av denna förordning, särskilt av avelsorganisationer, avelsverksamheter, tredje parter som genomför individprovning eller avelsvärdering och uppfödare samt, om de utfärdar härstamningsbevis, semin- och spermastationer, embryostationer och embryosamlings- och embryoproduktionsgrupper.

¹ Rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG (EGT L 268, 24.9.1991, s. 56).

² Rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen (EGT L 24, 30.1.1998, s. 9).

- (61) Behöriga myndigheter bör genomföra offentliga kontroller för att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning och kraven i det godkända avelsprogrammet. Dessa kontroller kan bestå av inspektioner av utrustning som används för individprövning eller kontroll av förfarandena för att registrera avelstekniska och genealogiska uppgifter, eller granskning av dokument eller system som används för att lagra och behandla sådana uppgifter som samlas in om avelsdjur. Granskningen kan beakta kvalitetskontroller eller kontrollsystem för att säkerställa att de registrerade uppgifterna är korrekta, till exempel härstamningskontroller som genomförs för att bekräfta ett djurs härstamning. De behöriga myndigheterna kan utföra offentliga kontroller i anläggningar och kontor och av utrustning som tillhör uppfödare, avelsorganisationer eller avelsverksamheter samt på avelsdjuren eller avelsmaterialet som har samlats in från de avelsdjur som ingår i avelsprogrammet.
- (62) När det i denna förordning hänvisas till "annan offentlig verksamhet" bör detta, beroende på sammanhanget, anses omfatta erkännande av avelsorganisationer och avelsverksamheter, godkännande av avelsprogram och stöd till andra medlemsstater och tredjeländer.

- (63) För att de unionsbestämmelser om avelsdjur, och avelsmaterial från dem, som fastställs i denna förordning ska tillämpas effektivt måste medlemsstaternas behöriga myndigheter samarbeta och vid behov ge varandra administrativt stöd. Följaktligen bör allmänna bestämmelser om administrativt stöd och samarbete som liknar de som för närvarande anges i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004¹ fastställas i den här förordningen, med nödvändiga anpassningar.
- (64) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att, om det finns belägg för att det i ett tredjeland förekommer omfattande och allvarlig bristande efterlevnad av unionsrätten om djuravel, anta särskilda åtgärder för att begränsa konsekvenserna av denna bristande efterlevnad.
- (65) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bör också ha de befogenheter som krävs för att se till att avelstekniska och genealogiska bestämmelser om avelsdjur i denna förordning efterlevs, inklusive att tillfälligt upphäva godkännandet av ett avelsprogram eller återkalla ett erkännande av en avelsorganisation eller avelsverksamhet vid bristande efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning.

¹ Rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

- (66) Kommissionen bör vid behov utföra kontroller i medlemsstaterna, bland annat mot bakgrund av resultaten av den offentliga kontroll som medlemsstaterna genomför, för att säkerställa tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning i alla medlemsstater.
- (67) Kommissionen bör vid behov utföra kontroller i tredjeländer i syfte att upprätta förteckningen över avelsorgan i tredjeländer från vilka det är tillåtet att till unionen föra in avelsdjur och sädesvätska, oocyter och embryon från dem, i syfte att utarbeta villkoren för införseln av dem till unionen och att få avelstekniska och genealogiska uppgifter om likvärdighetsavtalens funktionssätt. Kommissionen bör även utföra kontroller i tredjeländer när så krävs till följd av återkommande eller nya problem i samband med avelsdjur eller avelsmaterial från dem.
- (68) Att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning med hjälp av offentliga kontroller är av avgörande betydelse för att säkerställa att förordningens mål verkligen uppnås i hela unionen. Brister i en medlemsstats kontrollsystem kan i vissa fall vara ett avsevärt hinder för uppnående av dessa mål och kan leda till omfattande bristande efterlevnad av dessa bestämmelser. Kommissionen bör därför kunna reagera på allvarliga brister i en medlemsstats kontrollsystem genom att anta åtgärder som tillämpas fram till den tidpunkt då den berörda medlemsstaten vidtar nödvändiga åtgärder för att avhjälpa störningen. Sådana åtgärder inbegriper förbud mot handel med avelsdjur och avelsmaterial från dem, tillämpning av särskilda villkor för denna handel eller andra åtgärder som kommissionen anser vara lämpliga för att åtgärda den omfattande bristen på efterlevnad.

- (69) Eftersom direktiven 88/661/EEG, 89/361/EEG, 90/427/EEG, 94/28/EG och 2009/157/EG ska upphävas och ersättas av den här förordningen, måste också de kommissionsrättsakter som antagits enligt dessa direktiv upphävas och, vid behov, ersättas med antingen delegerade akter eller genomförandeakter som antas i enlighet med de befogenheter som ges i den här förordningen. Dessa kommissionsrättsakter bör därför upphävas och, vid behov, ersättas.
- (70) I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av denna förordning och komplettera den eller ändra bilagorna till förordningen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa kraven för individprovning och avelsvärdering, uppgifterna och kraven för referenscentrumen i Europeiska unionen samt innehåll i och format för härstamningsbevis.
- (71) När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter är det särskilt viktigt att den genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den ...¹⁺. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT C ...

⁺ EUT: Vänligen för in datum och motsvarande fotnot för dokumentet i ST 15506/15.

- (72) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning vad gäller förlagor till den information som medlemsstaterna ska offentliggöra från förteckningen över erkända avelsorganisationer och avelsverksamheter, metoder för att kontrollera renrasiga avelsdjurs identitet, individprovning och avelsvärdering, utseendet av referenscentrum i Europeiska unionen, förlagor till de identitetshandlingar för hästdjur som gäller under hästdjurens hela livstid, förlagor till de härstamningsbevis som åtföljer avelsdjur och avelsmaterial från dem, erkännande av likvärdighet av åtgärder som tillämpas i tredjeländer, allvarliga störningar i en medlemsstats kontrollsystem och fastställandet av särskilda åtgärder när det gäller införsel till unionen av avelsdjur och avelsmaterial från dem, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹. Om den ständiga kommittén för husdjursavel inte avger något yttrande bör kommissionen inte anta genomförandeakten.
- (73) De bestämmelser som fastställs i direktiven 87/328/EEG, 88/661/EEG, 89/361/EEG, 90/118/EEG, 90/119/EEG, 90/427/EEG, 91/174/EEG, 94/28/EG och 2009/157/EG samt i beslut 96/463/EG ska ersättas av de bestämmelser som fastställs i denna förordning och i de delegerade akter och genomförandeakter som kommissionen antar i enlighet med de befogenheter som ges i denna förordning. Följaktligen bör dessa rättsakter upphävas.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (74) Följande kommissionsbeslut [beträffande bland annat artspecifika kriterier för godkännande eller erkännande av rasföreningar och avelsverksamheter, införande av avelsdjur i stamböcker, godkännande för avel och artificiell insemination samt individprovning och avelsvärdering] antogs i enlighet med direktiven 88/661/EEG, 89/361/EEG, 90/427/EEG, 94/28/EG och 2009/157/EG: Kommissionens beslut 84/247/EEG¹, 84/419/EEG², 89/501/EEG³, 89/502/EEG⁴,

¹ Kommissionens beslut 84/247/EEG av den 27 april 1984 om villkor för godkännande av avelsorganisationer och avelsföreningar som upprättar eller för stamböcker för renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 125, 12.5.1984, s. 58).

² Kommissionens beslut 84/419/EEG av den 19 juli 1984 om villkor för stambokföring av nötkreatur (EGT L 237, 5.9.1984, s. 11).

³ Kommissionens beslut 89/501/EEG av den 18 juli 1989 om villkor för godkännande och tillsyn av avelsföreningar och avelsorganisationer som upprättar eller för stamböcker för renrasiga avelssvin (EGT L 247, 23.8.1989, s. 19).

⁴ Kommissionens beslut 89/502/EEG av den 18 juli 1989 om villkor för stambokföring av renrasiga avelssvin (EGT L 247, 23.8.1989, s. 21).

89/504/EEG¹, 89/505/EEG², 89/507/EEG³, 90/254/EEG⁴, 90/255/EEG⁵, 90/256/EEG⁶, 90/257/EEG⁷, 92/353/EEG⁸, 96/78/EG⁹ och 2006/427/EG¹⁰. Denna förordning bör fastställa bestämmelser som ersätter bestämmelserna i de kommissionsbesluten.

-
- ¹ Kommissionens beslut 89/504/EEG av den 18 juli 1989 om villkor för godkännande och tillsyn av avelsföreningar, avelsorganisationer och privata företag som upprättar eller för register för hybridavelssvin (EGT L 247, 23.8.1989, s. 31).
- ² Kommissionens beslut 89/505/EEG av den 18 juli 1989 om villkor för registrering av hybridavelssvin (EGT L 247, 23.8.1989, s. 33).
- ³ Kommissionens beslut 89/507/EEG av den 18 juli 1989 om metoder för individprovning och beräkning av avelsvärdet hos renrasiga avelssvin och hybridavelssvin (EGT L 247, 23.8.1989, s. 43).
- ⁴ Kommissionens beslut 90/254/EEG av den 10 maj 1990 om villkor för godkännande av avelsorganisationer och avelsföreningar som upprättar eller för stamböcker för renrasiga avelsfår och avelsgetter (EGT L 145, 8.6.1990, s. 30).
- ⁵ Kommissionens beslut 90/255/EEG av den 10 maj 1990 om villkor för stambokföring av renrasiga avelsfår och avelsgetter (EGT L 145, 8.6.1990, s. 32).
- ⁶ Kommissionens beslut 90/256/EEG av den 10 maj 1990 om metoder för individprovning och beräkning av avelsvärdet hos renrasiga avelsfår och avelsgetter (EGT L 145, 8.6.1990, s. 35).
- ⁷ Kommissionens beslut 90/257/EEG av den 10 maj 1990 om villkor för godkännande för avel av renrasiga avelsfår och avelsgetter och för användning av deras sperma, ägg eller embryon (EGT L 145, 8.6.1990, s. 38).
- ⁸ Kommissionens beslut 92/353/EEG av den 11 juni 1992 om fastställande av kriterier för godkännande eller erkännande av organisationer och sammanslutningar som för eller upprättar stamböcker för registrerade hästdjur (EGT L 192, 11.7.1992, s. 63).
- ⁹ Kommissionens beslut 96/78/EG av den 10 januari 1996 om fastställande av kriterier för införande och registrering av hästdjur i stamböcker för avelsändamål (EGT L 19, 25.1.1996, s. 39).
- ¹⁰ Kommissionens beslut 2006/427/EG av den 20 juni 2006 om metoder för individprovning och beräkning av avelsvärdet hos renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EUT L 169, 22.6.2006, s. 56).

- (75) Denna förordning bör fastställa liknande bestämmelser som de som fastställs i kommissionens beslut 92/354/EEG¹.
- (76) Följande kommissionsrättsakter antogs i enlighet med direktiven 88/661/EEG, 89/361/EEG, 90/427/EEG, 94/28/EG och 2009/157/EG: Kommissionens beslut 89/503/EEG², 89/506/EEG³, 90/258/EEG⁴, 96/79/EG⁵, 96/509/EG⁶, 96/510/EG⁷, 2005/379/EG⁸, och kommissionens genomförandeförordning (EG) nr 2015/262⁹. Denna förordning bör fastställa bestämmelser som ersätter bestämmelserna i de kommissionsrättsakterna.

¹ Kommissionens beslut 92/354/EEG av den 11 juni 1992 om fastställande av vissa regler för att säkerställa samordningen mellan organisationer och sammanslutningar som för eller upprättar stamböcker för registrerade hästdjur (EGT L 192, 11.7.1992, s. 66).

² Kommissionens beslut 89/503/EEG av den 18 juli 1989 om intyg för renrasiga avelssvin och för sperma, ägg och embryon från sådana djur (EGT L 247, 23.8.1989, s. 22).

³ Kommissionens beslut 89/506/EEG av den 18 juli 1989 om intyg för hybridavelssvin och för sperma, ägg och embryon från sådana djur (EGT L 247, 23.8.1989, s. 34).

⁴ Kommissionens beslut 90/258/EEG av den 10 maj 1990 om härstamningsbevis för renrasiga avelsfår och avelsgetter samt för deras sperma, ägg och embryon (EGT L 145, 8.6.1990, s. 39).

⁵ Kommissionens beslut 96/79/EG av den 12 januari 1996 om härstamningsbevis för sperma, ägg och embryon av registrerade hästdjur (EGT L 19, 25.1.1996, s. 41).

⁶ Kommissionens beslut 96/509/EG av den 18 juli 1996 om fastställande av härstamnings- och zootekniska krav för import av sperma från vissa djur⁶ och kommissionens beslut 96/519/EG av den 18 juli 1996 om härstamningsbevis för import av avelsdjur samt för deras sperma, ägg och embryon (EGT L 210, 20.8.1996, s. 47).

⁷ Kommissionens beslut 96/510/EG av den 18 juli 1996 om härstamningsbevis för import av avelsdjur samt för deras sperma, ägg och embryon (EGT L 210, 20.8.1996, s. 53).

⁸ Kommissionens beslut 2005/379/EG av den 17 maj 2005 om härstamningsbevis för och uppgifter om renrasiga avelsdjur av nötkreatur, deras sperma, ägg och embryon (EUT L 125, 18.5.2005, s. 15).

⁹ Kommissionens genomförandeförordning (EG) nr 2015/262 av den 17 februari 2015 om fastställande av bestämmelser i enlighet med rådets direktiv 90/427/EEG och 2009/156/EG vad gäller metoder för identifiering av hästdjur (förordning om pass för hästdjur) (EUT L 59, 3.3.2015, s. 1).

- (77) För att säkerställa rättslig tydlighet och undvika överlappningar bör de kommissionsrättsakter som avses i skälen 74, 75 och 76 upphöra att gälla från och med den ... dag då denna förordning börjar tillämpas. Dessutom bör kommissionen minst 18 månader före den dag då denna förordning börjar tillämpas anta genomförandeakter som fastställer förslagorna för presentationen av den information som ska ingå i den förteckning över erkända avelsorganisationer och avelsverksamheter som medlemsstaterna ska offentliggöra, samt förslagorna till härstamningsbevisen för avelsdjur och avelsmaterial från dem. Dessa genomförandeakter bör vara tillämpliga från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas.
- (78) I syfte att säkerställa en smidig övergång för uppfödarorganisationer, avelsorganisationer, föreningar för uppfödare, privata företag eller andra organisationer eller föreningar som har godkänts eller erkänts med eller utan tidsbegränsning enligt de akter som upphävs genom denna förordning och för de avelsprogram som genomförs av dessa aktörer, bör de aktörerna och deras avelsprogram anses vara erkända eller godkända i enlighet med denna förordning. Dessa aktörer bör således inte vara föremål för de förfaranden för erkännande, godkännande och anmälan avseende utvidgningen av det geografiska området till andra medlemsstater i enlighet med denna förordning, även om övriga bestämmelser i denna förordning bör tillämpas på dem. Medlemsstaterna bör säkerställa att dessa aktörer följer alla bestämmelser i denna förordning, särskilt genom att genomföra riskbaserad offentlig kontroll av dem. Vid bristande efterlevnad bör de behöriga myndigheterna säkerställa att dessa aktörer vidtar nödvändiga åtgärder för att komma till rätta med bristen på efterlevnad och, vid behov, tillfälligt eller slutgiltigt återkalla erkännandet av de aktörerna eller tillfälligt eller slutgiltigt upphäva godkännandet av deras avelsprogram.

- (79) Kommissionen antog nyligen ett förslag till ny förordning om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet. Den nya förordningen är avsedd att upphäva förordning (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG¹, rådets direktiv 90/425/EEG² och direktiven 91/496/EEG och 97/78/EG. Den är också avsedd att införliva vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 882/2004 och i dessa direktiv, efter nödvändiga anpassningar. Däremot är inte avsikten att djuravel ska omfattas av tillämpningsområdet för den förordningen. För att säkerställa rättslig klarhet och rättslig förutsebarhet och i avvaktan på att direktiven 89/608/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG och 97/78/EG ska upphävas genom den nya förordningen är det nödvändigt att stryka hänvisningarna till "avelsteknisk" i direktiven 89/608/EEG och 90/425/EEG, medan direktiv 91/496/EEG och 97/78/EG inte kräver någon sådan ändring. Direktiven 89/608/EEG och 90/425/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (80) Fram till och med den dag då artikel 110 i förordning (EU) .../...⁺ börjar tillämpas bör avelsorganisationer som genomför godkända avelsprogram med renrasiga avelsdjur av hästdjur kunna fortsätta att utfärda identitetshandlingar för dessa renrasiga avelsdjur i enlighet med artikel 8.1 i direktiv 90/427/EEG.

¹ Rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor (EGT L 351, 2.12.1989, s. 34).

² Rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden (EGT L 224, 18.8.1990, s. 29).

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i PE-CONS 7/16.

- (81) Denna förordning bör börja tillämpas från och med den första dagen i den tjugoåttonde månaden efter det att den har trätt i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs följande:
 - a) Avelstekniska och genealogiska bestämmelser om handel med avelsdjur och avelsmaterial från dem samt införsel av dem till unionen.
 - b) Bestämmelser om erkännande av avelsorganisationer och avelsverksamheter samt om godkännande av deras avelsprogram.
 - c) Rättigheter och skyldigheter för uppfödare, avelsorganisationer och avelsverksamheter.
 - d) Bestämmelser om införande av avelsdjur i stamböcker och register och om godkännande av avelsdjur för avel och avelsmaterial från dem.
 - e) Bestämmelser om individprovning och avelsvärdering av avelsdjur.
 - f) Bestämmelser om utfärdande av härstamningsbevis för avelsdjur och avelsmaterial från dem.
 - g) Bestämmelser om offentlig kontroll, i synnerhet kontroll av avelsorganisationer och avelsverksamheter, och bestämmelser om annan offentlig verksamhet.

- h) Bestämmelser om administrativt stöd och samarbete och om verkställighet i medlemsstaterna.
 - i) Bestämmelser om kommissionens kontroller i medlemsstaterna och tredjeländer.
2. Denna förordning gäller för avelsdjur och avelsmaterial från dem om dessa djur eller avkommor från dessa avelsmaterial är avsedda att föras in som renrasiga avelsdjur i en stambok eller som hybridavelssvin i ett avelsregister.
 3. Denna förordning gäller inte för avelsdjur och avelsmaterial från dem om dessa djur och avelsmaterial är avsedda för tekniska eller vetenskapliga försök som utförs under de behöriga myndigheternas överinseende.
 4. Artiklarna 9.4, 13, 14.3, 14.4, 23, 24, 28.2 och 36.1 gäller inte för privata företag som är erkända som avelsverksamheter och som bedriver verksamhet i slutna produktionssystem.
 5. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas rätt att vidta nationella åtgärder för att reglera genomförandet av avelsprogram som inte har godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i tillämpliga fall, artikel 12.

Artikel 2
Definitioner

I denna förordning avses med

1. *djur*: ett husdjur av
 - a) nötkreatur (*Bos taurus*, *Bos indicus* och *Bubalus bubalis*),
 - b) svin (*Sus scrofa*),
 - c) får (*Ovis aries*),
 - d) get (*Capra hircus*), eller
 - e) hästdjur (*Equus caballus* och *Equus asinus*),
2. *ras*: en population av djur som är tillräckligt enhetlig för att kunna anses vara åtskild från andra djur av samma art utav en eller flera grupper av uppfödare som har enats om att föra in dessa djur i stamböcker med uppgift om deras kända härstamning i syfte att reproducera deras ärvda egenskaper genom reproduktion, utbyte och urval inom ramen för ett avelsprogram,
3. *avelsdjur*: ett renrasigt avelsdjur eller ett hybridavelssvin,
4. *avelsmaterial*: sädesvätska, oocyter och embryon som samlas in från eller produceras av avelsdjur för assisterad befruktning,

5. *avelsorganisation*: organisation eller förening för uppfödare, rasförening eller offentligt organ, med undantag av behöriga myndigheter, som erkänns av den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med artikel 4.3 för genomförande av ett avelsprogram med renrasiga avelsdjur som är införda i den stambok eller de stamböcker som den eller det för eller upprättar,
6. *avelsverksamhet*: organisation eller förening för uppfödare, privat företag som bedriver verksamhet i ett slutet produktionssystem eller offentligt organ, med undantag av behöriga myndigheter, som erkänns av den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med artikel 4.3 för genomförande av ett avelsprogram på hybridavelssvin som är registrerade i det eller de register som den eller det för eller upprättar,
7. *avelsorgan*: organisation eller förening för avelsuppfödare, rasförening, privat företag, boskapsuppfödningorganisation eller offentligt organ i ett tredjeland som har godkänts av det tredjelandet i samband med införsel till unionen av renrasiga avelsdjur av nötkreatur, svin, får, get eller hästdjur eller av hybridavelssvin för avel,
8. *behöriga myndigheter*: de myndigheter i en medlemsstat som i enlighet med denna förordning ansvarar för
- a) erkännandet av avelsorganisationer och avelsverksamheter samt godkännandet av de avelsprogram som de genomför på avelsdjur,
 - b) offentlig kontroll av aktörer,
 - c) tillhandahållandet av stöd till andra medlemsstater och tredjeländer om bristande efterlevnad konstateras,

- d) annan offentlig verksamhet än den som avses i leden a och c,
- 9. *renrasigt avelsdjur*: ett djur som är infört eller registrerat som möjligt att föra in i huvudavsnittet i en stambok,
- 10. *hybridavelssvin*: ett svin som är infört i ett register och som tagits fram genom avsiktlig korsning eller som används för avsiktlig korsning mellan
 - a) renrasiga avelssvin av olika raser eller linjer,
 - b) avelssvin som själva är resultatet av en korsning (hybrid) mellan olika raser eller linjer,
 - c) avelssvin som tillhör en av de kategorier som avses i leden a och b.
- 11. *linje*: en genetiskt stabil och enhetlig delpopulation av renrasiga avelsdjur av en viss ras,
- 12. *stambok*:
 - a) varje typ av stambok, förteckning eller dataregister som förs av en avelsorganisation och som består av ett huvudavsnitt och, om rasföreningen beslutar detta, en eller fler bilagor för djur av samma art som inte är berättigade att föras in i huvudavsnittet,
 - b) i förekommande fall, varje typ av motsvarande bok som förs av ett avelsorgan,

13. *huvudavsnitt*: det avsnitt i en stambok där renrasiga avelsdjur är införda eller registrerade och berättigade att föras in med uppgift om deras härstamning och, i tillämpliga fall, deras förtjänster,
14. *klass*: en horisontell indelning av huvudavsnittet i vilken renrasiga avelsdjur förs in utifrån sina förtjänster,
15. *förtjänst*: en kvantifierbar ärftlig egenskap eller genetiskt särdrag hos ett avelsdjur.
16. *avelsvärde*: bedömning av hur ett avelsdjurs genotyp förväntas påverka en viss egenskap hos dess avkomma,
17. *register*:
- a) förteckning eller dataregister som förs av en avelsverksamhet där hybridavelssvin är införda med uppgift om deras härstamning,
 - b) i förekommande fall, varje typ av motsvarande register som förs av ett avelsorgan,
18. *offentlig kontroll*: varje form av kontroll som behöriga myndigheter utför i syfte att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning,
19. *annan offentlig verksamhet*: all annan verksamhet än offentlig kontroll som behöriga myndigheter utför i enlighet med denna förordning i syfte att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning tillämpas,

20. *härstamningsbevis*: härstamningsbevis, attesteringar eller handelsdokument som utfärdas i pappersformat eller elektroniskt format för avelsdjur och avelsmaterial från dem och som ger information om härstamning, identitet och, i förekommande fall, resultatet av individprovning eller avelsvärdering,
21. *föras in till unionen eller införsel till unionen*: varje handling varigenom avelsdjur och avelsmaterial från dem förs in utifrån, med undantag för transitering, till ett av de territorier som tagits upp på förteckningen i bilaga VI,
22. *handel*: varje handling varigenom djur eller avelsmaterial från dem köps, säljs, utbyts eller på annat sätt förvärvas eller släpps ut inom unionen, inklusive inom en medlemsstat,
23. *aktör*: varje fysisk eller juridisk person som omfattas av bestämmelserna i denna förordning, såsom avelsorganisationer, avelsverksamheter, tredjepartsorgan som har utsetts av avelsorganisationer eller avelsverksamheter i enlighet med artikel 27.1 b, semin- och spermastationer, embryosamlings- och embryoproduktionsgrupper och uppfödare,
24. *utrotningshotad ras*: en lokal ras som av en medlemsstat erkänts som utrotningshotad, som är genetiskt anpassad till ett eller flera traditionella produktionssystem eller till en eller fler miljöer i den medlemsstaten, och som av ett organ med rätt kompetens och rätta kunskaper på området för utrotningshotade raser på vetenskapliga grunder har fastställts vara utrotningshotad,
25. *privat företag som bedriver verksamhet i ett slutet produktionssystem*: ett privat företag som har ett avelsprogram i vilket inga uppfödare deltar eller i vilket ett begränsat antal uppfödare deltar som är bundna till det privata företaget genom att de har accepterat att leverera hybridavelssvin till företaget eller att få hybridavelssvin levererade från företaget,

26. *avelsprogram*: de systematiska förfaranden, inklusive registrering, urval, avel och utbyte av avelsdjur och avelsmaterial från dem, som utformas och genomförs för att bevara eller förstärka önskade fenotypiska och/eller genetiska egenskaper hos den avsedda populationen.

Artikel 3

Allmänna avelstekniska och genealogiska bestämmelser om handel med avelsdjur och avelsmaterial från dem och om införsel av dem till unionen.

1. Handel med avelsdjur och avelsmaterial från dem och införsel till unionen av avelsdjur och avelsmaterial från dem får inte förbjudas, begränsas eller hindras på andra avelstekniska eller genealogiska grunder än de som följer av bestämmelserna i denna förordning.
2. Det är förbjudet att diskriminera uppfödare av avelsdjur, avelsorganisationer, avelsverksamheter eller avelsorgan på grund av deras ursprungsland eller på grund av ursprungslandet för deras avelsdjur eller avelsmaterialet från dem.

KAPITEL II
Erkännande av avelsorganisationer
och avelsverksamheter i medlemsstaterna
samt godkännande av avelsprogram

AVSNITT 1
ERKÄNNANDE AV AVELSORGANISATIONER
OCH AVELSVERKSAMHETER

Artikel 4

Erkännande av avelsorganisationer och avelsverksamheter

1. Vad gäller renrasiga avelsdjur, får organisationer eller föreningar för uppfödare, avelsorganisationer eller offentliga organ till de behöriga myndigheterna ansöka om erkännande som avelsorganisation.

Vad gäller hybridavelssvin, får organisationer eller föreningar för uppfödare, privata företag som bedriver verksamhet i ett slutet produktionssystem eller offentliga organ till de behöriga myndigheterna ansöka om erkännande som avelsverksamhet.

2. De ansökningar som avses i punkt 1 ska göras skriftligen, antingen i pappersformat eller i elektroniskt format.

3. De behöriga myndigheterna ska bedöma de ansökningar som avses i punkt 1. De ska erkänna som avelsorganisation varje sökande som avses i punkt 1 första stycket och som avelsverksamhet varje sökande som avses i punkt 1 andra stycket, förutsatt att följande krav är uppfyllda:
- a) Sökandens huvudkontor finns i den medlemsstat där den behöriga myndigheten är belägen.
 - b) Sökanden visar i sin ansökan att den uppfyller kraven i del 1 i bilaga I för de avelsprogram för vilka den avser att ansöka om godkännande i enlighet med artikel 8.3 och, i tillämpliga fall, artikel 12.
 - c) Ansökan innehåller, för varje sådant planerat avelsprogram, ett utkast till avelsprogrammet som ska innehålla den information som föreskrivs i del 2 i bilaga I och dessutom, när det gäller renrasiga avelsdjur av hästdjur, i del 3 i bilaga I.
 - d) När sökanden lämnar in en ansökan som avses i punkt 1 i den här artikeln, lämnar den in en ansökan om godkännande i enlighet med artikel 8.2 för minst ett av de planerade avelsprogrammen.

Artikel 5

Beslut om att inte erkänna avelsorganisationer och avelsverksamheter

1. Om den behöriga myndigheten enligt artikel 4.1 inte avser att erkänna en sökande som avelsorganisation eller avelsverksamhet ska den ge den sökanden en motiverad förklaring till detta. Den sökanden ska ha rätt att begära att den behöriga myndigheten omprövar det beslutet att inte bevilja erkännande inom 60 dagar från dagen för mottagandet av den motiverade förklaringen, eller tidigare om nationella bestämmelser föreskriver kortare tidsfrister.
2. Om den behöriga myndigheten efter att ha fått den begäran som avses i punkt 1 vidhåller sitt beslut att inte bevilja erkännande, ska den ge sökanden en motiverad förklaring till sitt beslut inom 90 dagar från den dagen då sökanden mottog en begäran om omprövning, eller tidigare om nationella bestämmelser föreskriver kortare tidsfrister. Den behöriga myndigheten ska samtidigt underrätta kommissionen om sitt beslut att inte erkänna avelsorganisationen eller avelsverksamheten och om skälen till detta.

Artikel 6

*Inlämnande av ändrade avelsprogram vid avslag på ansökan,
och återkallande av erkännandet av avelsorganisationer eller avelsverksamheter
vid avsaknad av godkända avelsprogram*

1. Om den behöriga myndighet som har erkänt en avelsorganisation eller avelsverksamhet i enlighet med artikel 4.3 beslutar att inte godkänna ett avelsprogram som har lämnats in av den avelsorganisationen eller en avelsverksamheten i enlighet med artikel 8, ska denna avelsorganisation eller avelsverksamhet ha möjlighet att lämna in en ändrad version av det avelsprogrammet inom sex månader efter att beslutet om avslag fattades.
2. Den behöriga myndigheten ska återkalla erkännandet av avelsorganisationen eller avelsverksamheten om ingen ändrad version av avelsprogrammet har lämnats in inom den period som avses i punkt 1 i denna artikel och om avelsorganisationen eller avelsverksamheten inte har något annat avelsprogram som är godkänt i enlighet med artikel 8.3 och, i tillämpliga fall, artikel 12.

Artikel 7

Förteckning över erkända avelsorganisationer och avelsverksamheter

1. Medlemsstaterna ska upprätta och uppdatera en förteckning över de avelsorganisationer och avelsverksamheter som deras behöriga myndigheter har erkänt i enlighet med artikel 4.3 och som har minst ett avelsprogram som har godkänts i enlighet med artikel 8.3. Medlemsstaterna ska offentliggöra denna förteckning.

2. Den förteckning som föreskrivs i punkt 1 ska omfatta följande uppgifter:
- a) Namn på samt kontaktuppgifter och, om sådan föreligger, webbadress till avelsorganisationen eller avelsverksamheten.
 - b) För varje avelsorganisation eller avelsverksamhet i denna förteckning:
 - i) När det gäller renrasiga avelsdjur, den ras eller, när det gäller hybridavelssvin, den ras, linje eller korsning som omfattas av varje avelsprogram som har godkänts i enlighet med artikel 8.3, och, om avelsorganisationen utnyttjar de undantag som anges i artikel 19 eller i del 1 kapitel III punkt 2 i bilaga II, en hänvisning till dessa undantag.
 - ii) Det geografiska område där vart och ett av dess avelsprogram genomförs.
 - iii) När det gäller renrasiga avelsdjur av hästdjur, namn på och kontaktuppgifter till den avelsorganisation som för stamboken över rasens ursprung, i förekommande fall.
 - iv) För varje avelsprogram, om sådan föreligger, en hänvisning till en webbplats där uppgifter om dessa avelsprogram kan tillgås.
3. Medlemsstaterna ska i den förteckning som föreskrivs i punkt 2 i denna artikel dessutom ange alla behöriga myndigheter som genomför avelsprogram i enlighet med artikel 38.

4. Om erkännandet av en avelsorganisation eller avelsverksamhet har återkallats i enlighet med artikel 47.1 tredje stycket e eller om godkännandet av avelsprogrammet har upphävts tillfälligt eller återkallats i enlighet med artikel 47.1 tredje stycket d, ska medlemsstaterna utan onödigt dröjsmål ange detta tillfälliga upphävande eller denna återkallelse i den förteckning som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln.

Om erkännandet fortfarande är återkallat eller godkännandet fortfarande är upphävt eller återkallat under en period av 24 månader, ska medlemsstaterna slutgiltigt stryka avelsorganisationen, avelsverksamheten eller avelsprogrammet från den förteckning som föreskrivs i punkt 1.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förlagor för hur de uppgifter som ska ingå i den förteckning som föreskrivs i punkt 1 över erkända avelsorganisationer och avelsverksamheter ska presenteras. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.

AVSNITT 2

GODKÄNNANDE AV AVELSPROGRAM

Artikel 8

Godkännande av avelsprogram

som genomförs av avelsorganisationer och avelsverksamheter

1. En avelsorganisation eller avelsverksamhet ska lämna in ansökan om godkännande av avelsprogrammet till den behöriga myndighet som har erkänt avelsorganisationen eller avelsverksamheten i enlighet med artikel 4.3.

2. De ansökningar som avses i punkt 1 ska göras skriftligen, antingen i pappersformat eller i elektroniskt format.
3. Den behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska utvärdera avelsprogrammen och godkänna dem förutsatt att
 - a) de har ett eller flera av följande syften:
 - i) när det gäller renrasiga avelsdjur:
 - förbättra rasen,
 - bevara rasen,
 - skapa en ny ras,
 - återskapa en ras,
 - ii) när det gäller hybridavelssvin:
 - förbättra rasen, linjen eller korsningen,
 - skapa en ny ras, linje eller korsning,
 - b) de noggrant beskriver urvals- och avelsmålen,
 - c) de uppfyller kraven i del 2 i bilaga I och dessutom, när det gäller renrasiga avelsdjur av hästdjur, kraven i del 3 i bilaga I.

4. Avelsorganisationer eller avelsverksamheter får utkontraktera specifika tekniska verksamheter i samband med förvaltningen av avelsprogrammen, inklusive individprovning och avelsvärdering, till en tredje part förutsatt att
- a) avelsorganisationerna och avelsverksamheterna förblir ansvariga gentemot den behöriga myndigheten när det gäller att säkerställa efterlevnaden av kraven i delarna 2 och 3 i bilaga I,
 - b) det inte föreligger någon intressekonflikt mellan den tredje parten och den ekonomiska verksamheten hos de uppfödare som deltar i avelsprogrammet.
 - c) den tredje parten uppfyller alla nödvändiga krav för att utföra dessa verksamheter,
 - d) dessa avelsorganisationer och avelsverksamheter närmare anger vilka verksamheter de avser att utkontraktera och namnet på och kontaktuppgifterna för dessa tredje parter i den ansökan som avses i punkt 2.
5. Om det under minst 24 månader inte finns några uppfödare vars anläggningar, på vilka de håller sina avelsdjur, är belägna i en viss del av det geografiska området som deltar i ett avelsprogram som har godkänts i enlighet med punkt 3, får den behöriga myndighet som avses i punkt 1 kräva att den berörda avelsorganisationen eller avelsverksamheten ska anpassa avelsprogrammets geografiska område så att det inte omfattar denna del.

Artikel 9

Ändringar av ett godkänt avelsprogram

1. Innan viktiga ändringar som rör de krav som avses i artikel 8.3 genomförs i dess avelsprogram som har godkänts i enlighet med den bestämmelsen, ska avelsorganisationen eller avelsverksamheten anmäla dessa ändringar till den behöriga myndighet som har erkänt den avelsorganisationen eller avelsverksamheten i enlighet med artikel 4.3.
2. Anmälan ska göras skriftligen, antingen i pappersformat eller i elektroniskt format.
3. Om inte den behöriga myndigheten anger något annat inom en period av 90 dagar från dagen för anmälan, ska dessa ändringar anses vara godkända.
4. Avelsorganisationer och avelsverksamheter ska i god tid och på ett öppet sätt informera de uppfödare som deltar i deras avelsprogram om sådana ändringar i avelsprogrammet som har godkänts i enlighet med punkt 3.

Artikel 10

Undantag från artikel 8.3 vad gäller godkännande av avelsprogram

1. Genom undantag från artikel 8.3 får den behöriga myndighet som har erkänt en avelsorganisation i enlighet med artikel 4.3 besluta att inte godkänna ett avelsprogram som genomförs av den avelsorganisationen som uppfyller de krav som anges i del 2 i bilaga I och dessutom, när det gäller renrasiga avelsdjur av hästdjur, i del 3 i bilaga I, om detta avelsprogram äventyrar ett avelsprogram som genomförs av en annan avelsorganisation för samma ras och som redan har godkänts i den medlemsstaten med avseende på åtminstone ett av följande:
 - a) De väsentliga egenskaperna eller särdragen hos rassärdragen eller huvudmålen för avelsprogrammet,
 - b) bevarandet av denna ras eller av den genetiska mångfalden inom rasen, eller,
 - c) om det avelsprogrammet syftar till att bevara rasen, ett effektivt genomförande av det avelsprogrammet
 - i) när det handlar om en utrotningshotad ras, eller,
 - ii) när det handlar om en lokal ras som är ovanlig i ett eller flera av unionens territorier.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den behöriga myndigheten ta vederbörlig hänsyn till följande kriterier:
- a) Antalet avelsprogram som redan har godkänts för den rasen i den medlemsstaten,
 - b) storleken på den population som omfattas av dessa avelsprogram,
 - c) det eventuella genetiska bidraget från avelsprogram som genomförs av andra avelsorganisationer för samma ras i andra medlemsstater eller av avelsorgan i tredjeländer.

Artikel 11

Beslut om att inte godkänna avelsprogram

Om den behöriga myndighet som har erkänt en avelsorganisation eller avelsverksamhet i enlighet med artikel 4.3 beslutar att inte godkänna ett avelsprogram som lämnats in av en sådan avelsorganisation eller avelsverksamhet i enlighet med artikel 8.1 eller beslutar att inte godkänna ändringar av ett avelsprogram som anmälts i enlighet med artikel 9.1, ska den ge avelsorganisationen eller avelsverksamheten en motiverad förklaring till sitt beslut.

Artikel 12

*Anmälan och godkännande av avelsprogram
som genomförs i andra medlemsstater än den medlemsstat
där avelsorganisationen eller avelsverksamheten är erkänd*

1. Om en avelsorganisation eller avelsverksamhet avser att genomföra ett avelsprogram som har godkänts i enlighet med artikel 8.3 även på avelsdjur som hålls i en annan medlemsstat än den medlemsstat där avelsorganisationen eller avelsverksamheten är erkänd i enlighet med artikel 4.3 (med avseende på tillämpningen av denna artikel nedan kallad *den andra medlemsstaten*) ska avelsorganisationen eller avelsverksamheten anmäla den planerade utvidgningen av det geografiska området till den behöriga myndighet som har erkänt den avelsorganisationen eller avelsverksamheten i enlighet med artikel 4.3.
2. Den behöriga myndighet som har erkänt den avelsorganisationen eller avelsverksamheten i enlighet med artikel 4.3 ska
 - a) lämna en anmälan till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten minst 90 dagar före det planerade startdatumet för avelsprogrammet i den andra medlemsstaten och, på begäran av den myndighet som har tagit emot anmälan, tillhandahålla en översättning av anmälan till ett av den andra medlemsstatens officiella språk,

- b) på begäran av den myndighet som har tagit emot anmälan minst 60 dagar före det planerade startdatumet för avelsprogrammet i den andra medlemsstaten tillhandahålla en kopia av det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 tillsammans med, på begäran av den myndigheten, en översättning till ett av den andra medlemsstatens officiella språk som ska tillhandahållas av den ansökande avelsorganisationen eller avelsverksamheten.

3. Den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten får inom 90 dagar från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 2 a besluta att inte godkänna att avelsprogrammet genomförs på dess territorium om

- a) ett godkänt avelsprogram redan genomförs i den andra medlemsstaten på renrasiga avelsdjur av samma ras, och
- b) godkännandet av ytterligare ett avelsprogram skulle äventyra det avelsprogram som genomförs av en annan avelsorganisation för samma ras och som redan har godkänts i den andra medlemsstaten med avseende på minst ett av följande alternativ:
 - i) de väsentliga egenskaperna hos rassärdragen eller huvudmålen för avelsprogrammet,
 - ii) bevarandet av denna ras eller av den genetiska mångfalden inom rasen,

- iii) om det avelsprogrammet syftar till att bevara rasen, ett effektivt genomförande av det avelsprogrammet
 - när det handlar om en utrotningshotad ras, eller,
 - när det handlar om en lokal ras som är ovanlig i ett eller flera av unionens territorier.

4. Den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten ska informera den behöriga myndighet som har erkänt avelsorganisationen eller avelsverksamheten i enlighet med artikel 4.3 om resultatet av den anmälan som avses i punkt 1 i den här artikeln och, om myndigheten beslutar att inte godkänna att avelsprogrammet genomförs på dess territorium, ge en motiverad förklaring till detta beslut.
5. Om den behöriga myndighet i den andra medlemsstaten inte svarar på den anmälan som avses i punkt 2 a inom 90 dagar från dagen för mottagandet av den anmälan ska det utgöra ett godkännande.
6. Den behöriga myndighet som har erkänt avelsorganisationen eller avelsverksamheten i enlighet med artikel 4.3 ska utan onödigt dröjsmål informera avelsorganisationen eller avelsverksamheten om resultatet av den anmälan som avses i punkt 2 a i den här artikeln, och, om den beslutar att inte ge sitt godkännande, ge avelsorganisationen eller avelsverksamheten den motiverade förklaring till beslutet som avses i punkt 4 i den här artikeln.

7. Om den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten beslutar att inte godkänna avelsprogrammet i enlighet med punkt 3 ska den informera kommissionen om sitt beslut och ange skälen till det beslutet.
8. Om den behöriga myndighet i den andra medlemsstaten beslutar att inte godkänna avelsprogrammet i enlighet med punkt 3 i denna artikel och om den avelsorganisation eller avelsverksamhet som avser att genomföra avelsprogrammet i den andra medlemsstaten begär en omprövning av beslutet ska den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten och den behöriga myndighet som har erkänt avelsorganisationen eller avelsverksamheten i enlighet med artikel 4.3 samarbeta avseende begäran om omprövning.
9. Den behöriga myndighet som har erkänt avelsorganisationen eller avelsverksamheten i enlighet med artikel 4.3 ska informera den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om ändringarna i avelsprogram som har godkänts i enlighet med artikel 9.3.
10. På begäran av den behöriga myndighet i den andra medlemsstaten ska den avelsorganisation eller avelsverksamhet som bedriver verksamhet i enlighet med denna artikel i den andra medlemsstaten tillhandahålla aktuell information till den behöriga myndigheten, särskilt om antalet uppfödare som deltar och avelsdjur som omfattas vid genomförandet av avelsprogrammet på det territoriet. En sådan begäran ska göras på samma sätt som begäranden till avelsorganisationer eller avelsverksamheter som är erkända i den andra medlemsstaten.

11. Den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten får upphäva det godkännande av avelsprogrammet som föreskrivs i denna artikel om det under minst 12 månader inte finns några uppfödare som deltar i det avelsprogrammet på den andra medlemsstatens territorium.

KAPITEL III

Rättigheter och skyldigheter för uppfödare, avelsorganisationer och avelsverksamheter

Artikel 13

*Rättigheter för uppfödare som deltar i avelsprogram
som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12*

1. Uppfödare ska ha rätt att delta i ett avelsprogram som är godkänt i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 förutsatt att
 - a) deras avelsdjur hålls på anläggningar som är belägna inom avelsprogrammets geografiska område,
 - b) deras avelsdjur hör till den ras, när det gäller renrasiga avelsdjur, eller den ras, linje eller korsning, när det gäller hybridavelssvin, som omfattas av avelsprogrammet.

2. Uppfödare som deltar i ett avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 ska ha rätt att
- a) i enlighet med artiklarna 18 och 20 få sina renrasiga avelsdjur införda i huvudavsnittet i den stambok som avelsorganisationen upprättat för rasen,
 - b) i enlighet med artikel 20 få sina djur registrerade i en bilaga till den stambok som avelsorganisationen upprättat för rasen,
 - c) i enlighet med artikel 23 få sina hybridavelssvin införda i ett register som en avelsverksamhet upprättat för rasen, linjen eller korsningen,
 - d) delta i individprovning och avelsvärdering i enlighet med artikel 25,
 - e) få ett härstamningsbevis i enlighet med artikel 30.1 och 30.4.
 - f) på begäran få aktuella resultat av individprovningar och avelsvärderingar för sina avelsdjur, när sådana resultat finns tillgängliga,
 - g) ha tillgång till alla andra tjänster som den avelsorganisation eller avelsverksamhet som genomför avelsprogrammet erbjuder deltagande uppfödare inom ramen för avelsprogrammet.

3. Om reglerna för en avelsorganisation eller avelsverksamhet ger möjlighet till medlemskap ska de uppfödare som avses i punkt 1, utöver de rättigheter som anges i punkterna 1 och 2, också ha rätt att
 - a) bli medlem i avelsorganisationen eller avelsverksamheten,
 - b) delta i fastställandet och utvecklingen av avelsprogrammet i enlighet med de förfaranderegler som avses i del 1 punkt B.1 b i bilaga I,

Artikel 14

Rättigheter och skyldigheter för avelsorganisationer och avelsverksamheter

1. Avelsorganisationer och avelsverksamheter ska, med avseende på deras avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12, ha rätt att självständigt utforma och genomföra avelsprogram, under förutsättning att de efterlever denna förordning och alla villkor för genomförandet av dem.
2. Avelsorganisationer eller avelsverksamheter ska ha rätt att utesluta uppfödare från att delta i ett avelsprogram om de inte följer reglerna i avelsprogrammet eller fullgör de skyldigheter som anges i de förfarandebestämmelser som avses i del 1 punkt B.1 b i bilaga I.

3. Utöver de rättigheter som avses punkt 2 ska avelsorganisationer och avelsverksamheter som har bestämmelser om medlemskap ha rätt att utesluta uppfödare från medlemskap om de inte fullgör de skyldigheter som anges i de förfarandebestämmelser som avses i del 1 punkt B.1 b i bilaga I.
4. Avelsorganisationer och avelsverksamheter ska, utan att det påverkar den roll som domstolar har, ansvara för att lösa tvister som kan uppstå mellan uppfödare och mellan uppfödare och avelsorganisationen eller avelsverksamheten vid genomförandet av de avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12, i enlighet med de förfarandebestämmelser som avses i del 1 punkt B.1 b i bilaga I.

KAPITEL IV
Införande av avelsdjur
i stamböcker och register
samt godkännande för avel

AVSNITT 1
INFÖRANDE AV RENRASIGA AVELSDJUR I STAMBÖCKER
SAMT GODKÄNNANDE FÖR AVEL

Artikel 15

Stamböckers uppbyggnad

Stamböcker ska bestå av ett huvudavsnitt och, där så anges i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12, en eller flera bilagor.

Artikel 16
Stamböckers huvudavsnitt

1. Om avelsorganisationer fastställer olika kriterier eller förfaranden för införande av renrasiga avelsdjur i olika klasser får dessa avelsorganisationer dela in stamböckernas huvudavsnitt i klasser
 - a) utifrån dessa djurs förtjänster, och dela in dessa klasser utifrån deras ålder eller kön, eller
 - b) utifrån dessa djurs ålder eller kön, förutsatt att dessa klasser också delas in utifrån deras förtjänster.

Före införandet i en särskild klass i huvudavsnittet kan det enligt dessa kriterier och förfaranden krävas att renrasiga avelsdjur genomgår den individprovning eller avelsvärdering som anges i artikel 25 eller någon annan bedömning som beskrivs i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.

2. Om avelsprogrammet fastställer villkor för införande i huvudavsnittet i stamboken utöver dem som fastställs i del 1 kapitel I i bilaga II, ska den avelsorganisation som genomför det avelsprogrammet i det huvudavsnittet fastställa minst en klass för renrasiga avelsdjur som endast uppfyller villkoren i del 1 kapitel I i bilaga II och artikel 21 som ska föras in efter ansökan från uppfödaren.

Artikel 17
Stamböckers bilagor

Avelsorganisationer får fastställa en eller flera bilagor till stamboken för djur av samma art som inte är berättigade att föras in i huvudavsnittet, förutsatt att de regler som fastställs i avelsprogrammet tillåter att djurens avkommor förs in i huvudavsnittet i enlighet med reglerna i

- a) del 1 kapitel IV punkt 1a i bilaga II vad gäller hondjur av nötkreatur, svin, får och get,
- b) del 1 kapitel III punkt 2 i bilaga II vad gäller djur av utrotningshotade raser av nötkreatur, svin, får och get eller av lantraser av får, eller
- c) del 1 kapitel III punkt 1 b i bilaga II vad gäller handjur och hondjur av hästdjur.

Artikel 18
Införande av renrasiga avelsdjur i huvudavsnittet i stamboken

1. På begäran av uppfödaren ska avelsorganisationen i stambokens huvudavsnitt föra in eller registrera för införande alla renrasiga avelsdjur av den ras som omfattas av avelsprogrammet, förutsatt att djuren uppfyller kraven i del 1 kapitel I i bilaga II och att de, i förekommande fall, är avkommor av avelsdjur eller resultatet av avelsmaterial från dessa, i enlighet med bestämmelserna i artikel 21.

2. Avelsorganisationer får inte neka att föra in ett renrasigt avelsdjur i huvudavsnittet i sina stamböcker på grund av att djuret redan är infört i huvudavsnittet i en annan stambok för samma ras eller, när det gäller ett korsningsprogram som genomförs på renrasiga avelsdjur av hästdjur, en stambok för en annan ras som upprättats av en annan avelsorganisation som erkänts i enlighet med artikel 4.3 eller av ett avelsorgan i ett tredjeland som ingår i den förteckning som avses i artikel 34.
3. När huvudavsnittet i stamboken är indelat i klasser ska avelsorganisationen föra in de renrasiga avelsdjur som uppfyller kriterierna för införande i huvudavsnittet i den klass som motsvarar de renrasiga avelsdjurens förtjänster.

Artikel 19

*Undantag från kraven för införande av djur
i stamböckers huvudavsnitt då en ny ras skapas
eller en ras återskapas*

1. Genom undantag från artikel 18.1 får en avelsorganisation som genomför ett avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 för en ras för vilken det inte finns någon stambok i någon medlemsstat eller något tredjeland som ingår i den förteckning som avses i artikel 34, i huvudavsnittet i denna nyligen upprättade stambok föra in renrasiga avelsdjur eller avkommor från renrasiga avelsdjur av olika raser eller djur som avelsorganisationen bedömer innehar särdragen för denna nya ras och, i förekommande fall, uppfyller de minimikrav för individprovning som fastställs i avelsprogrammet.

Avelsorganisationer som utnyttjar detta undantag ska

- a) i sitt avelsprogram ange en period för upprättande av den nya stamboken som är lämplig med beaktande av den berörda artens eller rasens generationsintervall,
- b) hänvisa till varje befintlig stambok i vilken de renrasiga avelsdjuren eller deras föräldrar infördes för första gången efter födseln och till det ursprungliga registreringsnumret i den stamboken,
- c) i sitt system för registrering av härstamningen identifiera de djur som de anser vara rasens founders.

2. Om en avelsorganisation har för avsikt att återskapa en ras som har försvunnit eller som löper stor risk att försvinna får en medlemsstat eller, om den så beslutar, den behöriga myndigheten ge avelsorganisationen tillstånd att i stambokens huvudavsnitt föra in avkommor från renrasiga avelsdjur av den ras som ska återskapas eller renrasiga avelsdjur eller avkommor från renrasiga avelsdjur av andra raser som ingår i återskapandet av denna ras, eller djur som avelsorganisationen bedömer innehåller särdragen för den ras som ska återskapas och, i tillämpliga fall, uppfyller de minimikrav för individprovning som fastställs i avelsprogrammet, förutsatt att

- a) en period för upprättande eller återupprättande av stamboken, som är lämplig med beaktande av den berörda rasen, anges i avelsprogrammet,

- b) det i förekommande fall hänvisas till varje stambok i vilken de renrasiga avelsdjuren eller uppgift om deras härstamning har införts och till det ursprungliga registreringsnumret i den stamboken,
 - c) de djur som avelsorganisationen anser utgöra grunden för rasens återskapande identifieras i systemet för registrering av härstamningen.
- 3. En avelsorganisation som utnyttjar undantaget i punkt 1 i denna artikel eller undantaget i punkt 2 i denna artikel ska fastställa en detaljerad plan för skapandet eller återskapandet av rasen i det avelsprogram som avses i artikel 8.1.
 - 4. I slutet av den period som avses i punkterna 1 a och 2 a i denna artikel ska den behöriga myndigheten genomföra en offentlig kontroll i enlighet med artikel 43.
 - 5. Om en ras skapas eller återskapas i enlighet med den här artikeln, ska medlemsstaterna offentliggöra den informationen genom att ange detta i den förteckning som föreskrivs i artikel 7.

Artikel 20

Registrering av djur i bilagor och uppgradering av deras avkommor i huvudavsnittet

1. Om en avelsorganisation upprättar bilagor i enlighet med artikel 17 ska avelsorganisationen, efter ansökan från uppfödaren, i berörda bilagor enligt artikel 17 registrera djur av den art som omfattas av deras avelsprogram men som inte är berättigade att föras in i huvudavsnittet, förutsatt att djuren uppfyller villkoren i del 1 kapitel II i bilaga II.
2. Efter ansökan från uppfödaren ska avelsorganisationen föra in avkommorna från de djur som avses i punkt 1 i denna artikel i det huvudavsnitt som föreskrivs i artikel 16 och betrakta dessa avkommor som renrasiga avelsdjur, förutsatt att avkommorna uppfyller villkoren i del 1 kapitel III i bilaga II.

Artikel 21

Godkännande av renrasiga avelsdjur och avelsmaterial från dem för avel

1. En avelsorganisation som genomför ett avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 för en ras ska godkänna följande:
 - a) För naturlig betäckning, alla renrasiga avelsdjur av den rasen.
 - b) För artificiell insemination, sädesvätska som samlats in från renrasiga avelsdjur av nötkreatur som har genomgått avelsvärdering i enlighet med artikel 25.

- c) För artificiell insemination, sädesvätska som samlats in från renrasiga avelsdjur av svin, får eller get som har genomgått individprovning eller avelsvärdering i enlighet med artikel 25.
- d) För artificiell insemination, sädesvätska som har samlats in från renrasiga avelsdjur av hästdjur som har genomgått individprovning eller avelsvärdering i enlighet med artikel 25, om detta krävs enligt det avelsprogram som har godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.
- e) För överföring av embryon, oocyter som samlats in och används för in vitro-produktion av embryon och in vivo-producerade embryon som befruktats med sådan sädesvätska som avses i led b eller c i denna punkt, under förutsättning att dessa oocyter och embryon samlats in från renrasiga avelsdjur av nötkreatur, svin, får eller get som har genomgått individprovning eller avelsvärdering i enlighet med artikel 25.
- f) För överföring av embryon, oocyter som samlats in och används för in vitro-produktion av embryon och in vivo-producerade embryon som befruktats med sådan sädesvätska som avses i led d i denna punkt, under förutsättning att dessa oocyter och embryon samlats in från renrasiga avelsdjur av hästdjur som har genomgått individprovning eller avelsvärdering i enlighet med artikel 25, om detta krävs enligt det avelsprogram som har godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.

g) För prövning av renrasiga avelsdjur av hankön av nötkreatur, svin, får och get, sädesvätska som har samlats in från renrasiga avelsdjur som inte har genomgått individprövning eller avelsvärdering, under förutsättning att sädesvätskan endast används i syfte att pröva dessa renrasiga avelsdjur av hankön inom gränsen för de mängder som avelsorganisationen behöver för att genomföra sådan prövning i enlighet med artikel 25.

2. När det gäller renrasiga avelsdjur av hästdjur får en avelsorganisation, genom undantag från punkt 1 i denna artikel, förbjuda eller begränsa användningen av en eller flera av de reproduktionstekniker som avses i den punkten eller användningen av renrasiga avelsdjur för en eller flera av de reproduktionsteknikerna, inbegripet användningen av avelsmaterial från dem, förutsatt att förbudet eller begränsningen anges i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.

Varje sådant förbud eller sådan begränsning som närmare anges i avelsprogrammet för den avelsorganisation som har upprättat den ursprungliga stamboken för rasen i enlighet med del 3 punkt 3 a i bilaga I, ska vara bindande för avelsprogrammen för de avelsorganisationer som upprättar dotterstamböcker för samma ras i enlighet med del 3 punkt 3 b i bilaga I.

3. När det gäller en utrotningshotad ras får en avelsorganisation förbjuda eller begränsa användningen av renrasiga avelsdjur av denna ras, inbegripet användningen av avelsmaterial från dem, om en sådan användning skulle äventyra bevarandet eller den genetiska mångfalden av denna ras.

4. Sådan sädesvätska som avses i punkt 1 g och som samlats in från renrasiga avelsdjur av hankön som är införda i huvudavsnittet i en stambok som har upprättats av en avelsorganisation som genomför ett avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 ska godkännas av en annan avelsorganisation som genomför ett godkänt avelsprogram på samma ras i samma eller i en annan medlemsstat på samma villkor och med samma kvantitativa begränsningar för individprovning och, i förekommande fall, avelsvärdering som gäller för dess egna renrasiga avelsdjur av hankön.
5. Vid tillämpning av punkterna 1 och 4 ska avelsmaterialet från de renrasiga avelsdjur som avses i dessa punkter samlas in, produceras, behandlas och lagras vid en seminstation eller spermastation eller av en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp som godkänts för handel inom unionen med dessa varor i enlighet med unionsrätten på området djurhälsa.
6. Genom undantag från punkt 5 får en medlemsstat godkänna insamling, produktion, behandling och lagring för användning inom medlemsstaten av avelsmaterial från renrasiga avelsdjur vid en seminstation eller spermastation, vid en embryostation, eller av en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp eller av särskilt kvalificerad personal som godkänts i enlighet med medlemsstatens lagstiftning.
7. Genom undantag från punkt 1 b, 1 c och 1 e ska individprovning eller avelsvärdering, om syftet med ett avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i tillämpliga fall, artikel 12 är att bevara rasen eller den genetiska mångfalden inom rasen, endast genomföras om avelsprogrammet kräver sådan individprovning eller avelsvärdering.

Artikel 22

Metoder för verifiering av identitet

1. Om renrasiga avelsdjur av nötkreatur, får, get och hästdjur används för insamling av sädesvätska för artificiell insemination, ska avelsorganisationer kräva att dessa renrasiga avelsdjur identifieras genom blodgruppsanalys eller genom en annan lämplig metod med minst samma grad av säkerhet, exempelvis DNA-analys.
2. Om avelsdjur av nötkreatur, svin, får, get och hästdjur används för insamling av oocyter och embryon, och om avelsdjur av svin används för insamling av sädesvätska för artificiell insemination, får avelsorganisationer och avelsverksamheter kräva att dessa avelsdjur identifieras genom en av de metoder som avses i punkt 1.
3. På begäran av en medlemsstat eller en europeisk sammanslutning för avelsdjur av den berörda arten, får kommissionen anta genomförandeakter för att godkänna metoder för verifiering av identiteten hos avelsdjur under förutsättning att de erbjuder minst samma grad av säkerhet som blodgruppsanalyser av avelsdjuren, med beaktande av tekniska framsteg och rekommendationer från de referenscentrum i Europeiska unionen som avses i artikel 29, ICAR eller Internationella sällskapet för djurgenetik (ISAG). Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.

AVSNITT 2

INFÖRANDE AV HYBRIDAVELSSVIN I REGISTER SAMT GODKÄNNANDE FÖR AVEL

Artikel 23

Införande av hybridavelssvin i register

1. Avelsverksamheter ska, på begäran av sina uppfödare, i sina register föra in alla de hybridavelssvin av samma ras, linje eller korsning som uppfyller kraven i del 2 i bilaga II.
2. Avelsverksamheter får inte neka att i sina register föra in sådana hybridavelssvin som har registrerats i enlighet med del 2 i bilaga II i ett register som upprättats för samma ras, linje eller korsning av en avelsverksamhet som erkänts i enlighet med artikel 4.3 i samma eller i en annan medlemsstat.

Artikel 24

Godkännande av hybridavelssvin och avelsmaterial från dem för avel

1. En avelsverksamhet som genomför ett avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 för hybridavelssvin av en ras, linje eller korsning ska godkänna följande:
 - a) För naturlig betäckning, hybridavelssvin av samma ras, linje eller korsning som definierats i det avelsprogrammet.

- b) För artificiell insemination, sädesvätska som har samlats in från hybridavelssvin som har genomgått individprovning eller avelsvärdering i enlighet med artikel 25, om detta krävs enligt det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.
- c) För överföring av embryon, oocyter som samlats in och används för in vitro-produktion av embryon och in vivo-producerade embryon som befruktats med sådan sädesvätska som avses i led b, under förutsättning att dessa oocyter och embryon har samlats in från hybridavelssvin som har genomgått individprovning eller avelsvärdering i enlighet med artikel 25, om detta krävs enligt det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.
- d) För provning av hybridavelssvin av hankön, sädesvätska som har samlats in från hybridavelssvin som inte har genomgått individprovning eller avelsvärdering, under förutsättning att sädesvätskan endast används i syfte att pröva dessa hybridavelssvin inom gränsen för de mängder som avelsverksamheten behöver för att genomföra sådan provning i enlighet med artikel 25.

2. Hybridavelssvin av hankön som är införda i ett register som upprättats av en avelsverksamhet som genomför ett avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 och avelsmaterial från dem ska godkännas för individprovning, och i förekommande fall avelsvärdering, av en annan avelsverksamhet som genomför ett avelsprogram på samma ras, linje eller korsning i samma eller i en annan medlemsstat, och detta godkännande ska ske på samma villkor och med samma kvantitetsbegränsningar som för dess egna hybridavelssvin.

3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska avelsmaterialet från de hybridavelssvin som avses i dessa punkter samlas in, produceras, behandlas och lagras vid en seminstation eller spermastation, eller av en embryosamlingsgrupp eller en embryoproduktionsgrupp som godkänts för handel inom unionen med dessa varor i enlighet med unionsrätten på området djurhälsa.
4. Genom undantag från punkt 3 får en medlemsstat godkänna insamling, produktion, behandling och lagring för användning inom medlemsstaten av avelsmaterial från hybridavelssvin vid en seminstation eller spermastation, vid en embryostation, av en embryosamlingsgrupp eller en embryoproduktionsgrupp eller av särskilt kvalificerad personal som godkänts i enlighet med medlemsstatens lagstiftning.

KAPITEL V

Individprovning och avelsvärdering

Artikel 25

Metoder för individprovning och avelsvärdering

Om en avelsorganisation eller en avelsverksamhet, eller en tredje part som utsetts i enlighet med artikel 27.1 b, genomför individprovning eller avelsvärdering av avelsdjur ska denna avelsorganisation, avelsverksamhet eller tredje part se till att sådan individprovning eller avelsvärdering genomförs i enlighet med de bestämmelser som anges i

- a) bilaga III när det gäller renrasiga avelsdjur av nötkreatur, svin, får och get samt hybridavelssvin,

- b) det avelsprogram som genomförs av denna avelsorganisation och som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 när det gäller renrasiga avelsdjur av hästdjur.

Artikel 26

Delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter avseende kraven för individprovning och avelsvärdering

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 61 med avseende på ändringar av bilaga III vad gäller individprovning och avelsvärdering av renrasiga avelsdjur av nötkreatur, får och get som är nödvändiga för att beakta
 - a) vetenskapliga framsteg,
 - b) teknisk utveckling, eller
 - c) behovet av att bevara värdefulla genetiska resurser.
2. Kommissionen får anta genomförandekter för att fastställa enhetliga bestämmelser för individprovning och avelsvärdering av renrasiga avelsdjur av nötkreatur, får och get som avses i denna artikel samt för tolkningen av resultaten från dessa. Kommissionen ska därvid beakta tekniska och vetenskapliga framsteg eller rekommendationer från relevanta referenscentrum i Europeiska unionen i enlighet med artikel 29.1 eller, i avsaknad av sådana, de principer som ICAR kommit överens om. Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.

Artikel 27

Genomförande av individprovning och avelsvärdering

1. Om individprovning eller avelsvärdering ska genomföras enligt det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 ska avelsorganisationer och avelsverksamheter
 - a) själva genomföra denna individprovning eller avelsvärdering, eller
 - b) utse de tredje parter till vilka denna individprovning eller avelsvärdering ska utkontrakteras.
2. En medlemsstat eller, om medlemsstaten så beslutar, dess behöriga myndigheter får kräva att tredje parter, för att utses i enlighet med punkt 1 b, måste vara godkända för att genomföra individprovning eller avelsvärdering av avelsdjur av den medlemsstaten eller dess behöriga myndigheter, förutom då den tredje parten i fråga är ett offentligt organ som är föremål för den medlemsstatens eller dess behöriga myndigheters kontroll.
3. En medlemsstat eller, om medlemsstaten så beslutar, dess behöriga myndigheter som utnyttjar den bestämmelse som avses i punkt 2 ska se till att tillstånd beviljas de tredje parter som avses i den punkten och som har
 - a) de lokaler och den utrustning som behövs för att genomföra denna individprovning eller avelsvärdering,
 - b) lämpligt kvalificerad personal, och

c) kapacitet att genomföra sådan individprövning eller avelsvärdering i enlighet med artikel 25.

4. Genom undantag från artikel 8.4 a får en medlemsstat eller dess behöriga myndighet besluta att en tredje part som godkänts i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, eller det utsedda offentliga organet som är föremål för medlemsstatens eller dess behöriga myndigheters kontroll som avses i punkt 2 i den här artikeln, ska vara ansvariga gentemot denna behöriga myndighet för säkerställande av efterlevnad av de krav i denna förordning som gäller för sådan utkontrakterad individprövning eller avelsvärdering.
5. Avelsorganisationer eller avelsverksamheter som själva genomför individprövning eller avelsvärdering, eller sådana tredje parter som har utsetts av en avelsorganisation eller avelsverksamhet i enlighet med punkt 1 b i denna artikel eller som har godkänts av en medlemsstat eller dess behöriga myndigheter i enlighet med punkt 2 i denna artikel, får åta sig att följa regler och standarder som fastställts av ICAR eller delta i verksamhet som anordnas av de referenscentrum i Europeiska unionen som avses i artikel 29.

De behöriga myndigheterna får beakta resultaten av sådana åtaganden eller deltagandet i sådan verksamhet när de erkänner dessa avelsorganisationer eller avelsverksamheter, godkänner deras avelsprogram, godkänner dessa tredje parter eller genomför offentlig kontroll av dessa aktörer.
6. Avelsorganisationer och avelsverksamheter ska offentliggöra närmare uppgifter om de som genomför individprövningen eller avelsvärderingen.

Artikel 28

Skyldigheter för avelsorganisationer, avelsverksamheter och tredje parter som genomför individprovning och avelsvärdering

1. Om en avelsorganisation eller en avelsverksamhet genomför individprovning eller avelsvärdering av avelsdjur eller utkontrakterar dessa uppgifter till en tredje part i enlighet med artikel 27.1 b, ska denna avelsorganisation eller avelsverksamhet lämna följande uppgifter på begäran av den behöriga myndighet som avses i artikel 8.3 eller, i förekommande fall, artikel 12.5:
 - a) Journaler med alla data från individprovningar och avelsvärderingar avseende avelsdjur från anläggningar som är belägna i det område där den behöriga myndigheten är verksam.
 - b) Uppgifter om de metoder som används för registrering av egenskaper.
 - c) Uppgifter om den modell för individprovning som används för analys av resultaten av individprovningen.
 - d) Uppgifter om de statistiska metoder som används för analys av resultaten av individprovningen för varje utvärderad egenskap.
 - e) Uppgifter om de genetiska parametrar som används för varje utvärderad egenskap, inbegripet, i förekommande fall, uppgifter om den genomiska avelsvärderingen.

2. Den avelsorganisation eller avelsverksamhet eller, på begäran av denna avelsorganisation eller avelsverksamhet, den tredje part som utsetts av denna avelsorganisation eller avelsverksamhet i enlighet med artikel 27.1 b ska offentliggöra och uppdatera resultaten av avelsvärderingen av avelsdjur vars sädesvätska används för artificiell insemination i enlighet med artikel 21.1 b, c och d och artikel 24.1 b.

KAPITEL VI

Referenscentrum i Europeiska unionen

Artikel 29

Referenscentrum i Europeiska unionen

1. Om det finns ett erkänt behov av att främja harmoniseringen eller förbättringen av metoderna för individprovning eller avelsvärdering av renrasiga avelsdjur som används av avelsorganisationer eller av tredje parter som utsetts av avelsorganisationer i enlighet med artikel 27.1 b, får kommissionen anta genomförandeakter för att utse de referenscentrum i Europeiska unionen som ansvarar för det vetenskapliga och tekniska bidraget till harmoniseringen eller förbättringen av dessa metoder.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.

2. Om det finns ett erkänt behov av att främja fastställandet eller harmoniseringen av de metoder som avelsorganisationer, tredje parter som utsetts av avelsorganisationer i enlighet med artikel 27.1 b, behöriga myndigheter eller andra myndigheter i medlemsstaterna använder för att bevara utrotningshotade arter eller den genetiska mångfalden inom dessa arter, får kommissionen anta genomförandeakter för att utse de referenscentrum i Europeiska unionen som ansvarar för det vetenskapliga och tekniska bidraget till fastställandet eller harmoniseringen av dessa metoder. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.
3. De utseenden som avses i punkterna 1 och 2 ska följa ett offentligt urvalsförfarande och vara tidsbegränsade eller ses över regelbundet.
4. De referenscentrum i Europeiska unionen som utsetts i enlighet med punkt 1 eller 2 i denna artikel ska
 - a) uppfylla de krav som anges i punkt 1 i bilaga IV,
 - b) ansvara för de uppgifter som fastställs i
 - i) punkt 2 i bilaga IV när det gäller referenscentrum i Europeiska unionen som utsetts i enlighet med punkt 1 i denna artikel,
 - ii) punkt 3 i bilaga IV när det gäller referenscentrum i Europeiska unionen som utsetts i enlighet med punkt 2 i denna artikel,

om dessa uppgifter ingår i referenscentrumens årliga eller fleråriga verksamhetsprogram som fastställts i överensstämmelse med målen och prioriteringarna i de relevanta verksamhetsprogram som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 36 i förordning (EU) nr 652/2014.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 61 för att ändra
- a) de krav på referenscentrum i Europeiska unionen som anges i punkt 1 i bilaga IV,
 - b) de uppgifter för referenscentrum i Europeiska unionen som anges i punkterna 2 och 3 i bilaga IV.

De delegerade akter som föreskrivs i denna punkt ska ta vederbörlig hänsyn till

- a) de arter av renrasiga avelsdjur för vilka metoderna för individprovning och avelsvärdering ska harmoniseras eller förbättras och till de vetenskapliga och tekniska framstegen inom individprovning eller avelsvärdering, eller
 - b) de utrotningshotade raser för vilka metoder för bevarande av dessa raser eller den genetiska mångfalden inom dessa raser ska fastställas eller harmoniseras och till de vetenskapliga och tekniska framstegen inom dessa områden.
6. De referenscentrum i Europeiska unionen som utsetts i enlighet med punkt 1 eller 2 ska vara föremål för kommissionens kontroller för att kontrollera att
- a) de uppfyller de krav som fastställs i punkt 1 i bilaga IV,

- b) de utför de uppgifter som fastställs i
 - i) punkt 2 i bilaga IV när det gäller referenscentrum i Europeiska unionen som utsetts i enlighet med punkt,
 - ii) punkt 3 i bilaga IV när det gäller referenscentrum i Europeiska unionen som utsetts i enlighet med punkt 2.

Om resultaten av sådana kontroller visar att ett referenscentrum i Europeiska unionen inte uppfyller de krav som fastställs i punkt 1 i bilaga IV eller inte utför de uppgifter som fastställs i punkt 2 eller 3 i bilaga IV, får kommissionen anta genomförandeakter för att minska det finansiella stöd från unionen som beviljats i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 652/2014 eller för att återkalla utseendet till referenscentrum i Europeiska unionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.

KAPITEL VII

Härstamningsbevis

Artikel 30

*Utfärdande av samt innehåll i och format för härstamningsbevis
som åtföljer avelsdjur och avelsmaterial från dem*

1. Om uppfödare som deltar i ett avelsprogram som har godkänts i enlighet med artikel 8 och, i förekommande fall, artikel 12 begär härstamningsbevis för sina avelsdjur eller avelsmaterial från dem, ska den avelsorganisation eller avelsverksamhet som genomför det avelsprogrammet utfärda de intygen.
2. Härstamningsbevis som åtföljer avelsdjur eller avelsmaterial från dem ska endast utfärdas av
 - a) avelsorganisationer eller avelsverksamheter som på de avelsdjuren genomför avelsprogram som är godkända i enlighet med artikel 8 och, i förekommande fall, artikel 12,
 - b) de behöriga myndigheter som avses i artikel 8.3 eller, i förekommande fall, artikel 12.2 a om de behöriga myndigheterna fattar ett sådant beslut, eller
 - c) avelsorgan som är upptagna i den förteckning som avses i artikel 34 och som genomför avelsprogram på dessa avelsdjur.

3. Avelsorganisationer eller avelsverksamheter ska se till att härstamningsbevis översänds i god tid.
4. Om det förekommer handel med avelsdjur som har införts i en stambok som förs av en avelsorganisation eller i ett register som förs av en avelsverksamhet, eller avelsmaterial från dem, och om dessa avelsdjur eller avkomman från detta avelsmaterial är avsedda att införas i en annan stambok eller ett annat register ska dessa avelsdjur eller detta avelsmaterial åtföljas av ett härstamningsbevis.

Den avelsorganisation eller avelsverksamhet som avsänder avelsdjuren eller avelsmaterialet från dem och som för den stambok eller det register i vilka dessa djur är införda ska utfärda detta härstamningsbevis.

5. Om avelsdjur som har förts in i en stambok eller i ett register som förs av ett avelsorgan som är upptaget i den förteckning som anges i artikel 34 eller avelsmaterial från dem förs in till unionen, och om dessa avelsdjur eller avkomman från detta avelsmaterial är avsedda att införas i en stambok som förs av en avelsorganisation eller i ett register som förs av ett avelsorgan ska dessa avelsdjur eller avelsmaterialet från dem åtföljas av ett härstamningsbevis.

Härstamningsbeviset ska utfärdas av det avelsorgan enligt artikel 34 som för den stambok eller det register i vilka dessa avelsdjur är införda eller av det offentliga organet i det avsändande tredjelandet.

6. De härstamningsbevis som avses i punkterna 4 och 5 ska
- a) innehålla de uppgifter som fastställs i relevanta delar och kapitel i bilaga V,
 - b) följa motsvarande förlagor till härstamningsbevis som föreskrivs i de genomförandeakter som antagits enligt punkt 10.
7. En avelsorganisation eller ett avelsorgan som genomför individprovning eller avelsvärdering, eller både och, i enlighet med sina avelsprogram eller som utkontrakterar denna verksamhet till tredje parter, i fråga om en avelsorganisation, i enlighet med artikel 27.1 b ska ange följande i det härstamningsbevis som de utfärdar för ett renrasigt avelsdjur eller avelsmaterial från det:
- a) Resultaten av denna individprovning.
 - b) Aktuella resultat av denna avelsvärdering.
 - c) Genetiska defekter och särdrag i samband med detta avelsprogram som berör avelsdjuret eller donatorerna till detta avelsmaterial.
8. En avelsverksamhet eller ett avelsorgan som genomför individprovning eller avelsvärdering, eller både och, i enlighet med sitt avelsprogram eller som utkontrakterar denna verksamhet till tredje parter, i fråga om en avelsorganisation, i enlighet med artikel 27.1 b ska, om detta är ett krav enligt avelsprogrammet i fråga, ange följande i det härstamningsbevis som det utfärdar för ett hybridavelssvin eller avelsmaterial från det:
- a) Resultaten av denna individprovning.
 - b) Aktuella resultat av denna avelsvärdering.

- c) Genetiska defekter och särdrag i samband med detta avelsprogram som berör avelsdjuret eller donatorerna till detta avelsmaterial.
9. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 61 för att ändra innehållet i de härstamningsbevis som föreskrivs i bilaga V, i syfte att uppdatera dem för att beakta
- a) vetenskapliga framsteg,
 - b) teknisk utveckling,
 - c) hur den inre marknaden fungerar, eller
 - d) behovet av att bevara värdefulla genetiska resurser.
10. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förlagor till härstamningsbevis för avelsdjur och avelsmaterial från dem. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.

Artikel 31

Undantag från krav avseende utfärdande av samt innehåll i och format på härstamningsbevis för handel med avelsdjur och avelsmaterial från dem

1. Genom undantag från artikel 30.2 a får den behöriga myndigheten tillåta att avelsmaterial åtföljs av ett härstamningsbevis som utfärdats på grundval av uppgifter från avelsorganisationen eller avelsverksamheten, av en seminstation, spermastation, embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp som godkänts för handel inom unionen med sådant avelsmaterial i enlighet med unionsrätten på området djurhälsa.
2. Genom undantag från artikel 30.6 b får den behöriga myndigheten tillåta att de förlagor som avses i artikel 30.6 b inte används, förutsatt att
 - a) när det gäller avelsdjur av nötkreatur, svin, får och get, de uppgifter som fastställs i del 2 kapitel I i bilaga V eller del 3 kapitel I i bilaga V ingår i andra dokument som åtföljer dessa avelsdjur och som utfärdats av avelsorganisationen eller avelsverksamheten,
 - b) när det gäller avelsmaterial från nötkreatur, svin, får, get och hästdjur,
 - i) de uppgifter som avser donatorerna till detta avelsmaterial ingår i andra dokument eller i kopior av originalet av det härstamningsbevis som åtföljer detta avelsmaterial eller, före eller efter att detta avelsmaterial har avsänts, på begäran har gjorts tillgängliga av avelsorganisationen eller avelsverksamheten eller de andra aktörer som avses i punkt 1,

- ii) de uppgifter som avser sädesvätska, oocyter eller embryon ingår i andra dokument som åtföljer denna sädesvätska, dessa oocyter eller dessa embryon och som har utfärdats av avelsorganisationen eller avelsverksamheten eller de andra aktörer som avses i punkt 1.

- 3. Genom undantag från artikel 30.7 a och b och 30.8 a och b får avelsorganisationer, avelsverksamheter eller de andra aktörer som avses i punkt 1 i den här artikeln i härstamningsbeviset eller i de dokument som avses i punkt 2 a i den här artikeln hänvisa till den webbplats där resultaten finns tillgängliga, om resultaten av individprovningen eller avelsvärderingen är offentliggjorda på en webbplats.

Artikel 32

Undantag från krav avseende format på härstamningsbevis som utfärdats för renrasiga avelsdjur av hästdjur

- 1. När det gäller renrasiga avelsdjur av hästdjur ska, genom undantag från artikel 30.6, de uppgifter som fastställs i del 2 kapitel I i bilaga V ingå i en identitetshandling för hästdjur som gäller under hästdjurets hela livstid. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 61 med avseende på innehållet i och formatet på sådana identitetshandlingar.
- 2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa förlagor till identitetshandlingar för hästdjur som gäller under hästdjurets hela livstid. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.

3. Genom undantag från punkt 1 får de behöriga myndigheterna tillåta att de uppgifter som fastställs i del 2 kapitel I led 1 m i bilaga V inte ingår i den handling som avses i punkt 1, om aktuella resultat av individprovning eller avelsvärdering är offentliggjorda på en webbplats, förutsatt att avelsorganisationen hänvisar till denna webbplats i denna handling.
4. Genom undantag från punkt 1 får de behöriga myndigheterna tillåta att de uppgifter som fastställs i del 2 kapitel I leden 1 m och 1 n i bilaga V ingår i andra dokument som utfärdats av avelsorganisationen för de renrasiga avelsdjur som förts in i en stambok som förs av denna avelsorganisation.

Artikel 33

Undantag från krav avseende utfärdande av samt innehåll i och format på härstamningsbevis för införsel till union av avelsdjur och avelsmaterial från dem

1. Genom undantag från artikel 30.2 c och 30.5 får avelsmaterial åtföljas av ett härstamningsbevis som utfärdats på avelsorganets vägnar på grundval av de uppgifter som erhållits från detta avelsorgan, av en seminstation, spermastation, embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp som fått tillstånd att föra in detta avelsmaterial till unionen i enlighet med unionsrätten på området djurhälsa.
2. Genom undantag från artikel 30.6 b behöver de förlagor som avses i artikel 30.6 b inte användas om
 - a) de uppgifter som fastställs i relevanta delar och kapitel i bilaga V ingår i andra dokument som åtföljer avelsdjuret eller avelsmaterialet från det,

- b) det avelsorgan som genomför avelsprogrammet eller en annan aktör som avses i punkt 1 tillhandahåller en uttömmande förteckning över dessa dokument, deklarerar att de uppgifter som fastställs i relevanta delar och kapitel i bilaga V ingår i dessa dokument och intygar innehållet i dessa dokument.
3. Genom undantag från artikel 30.7 a och b och 30.8 a och b får avelsorganisationer eller de andra aktörer som avses i punkt 1 i den här artikeln i härstamningsbeviset eller i de andra dokument som avses i punkt 2 a i den här artikeln hänvisa till den webbplats där resultaten finns tillgängliga, om resultaten av individprovningen eller avelsvärderingen är offentliggjorda på en webbplats.

KAPITEL VIII

Införsel till unionen av avelsdjur och avelsmaterial från dem

Artikel 34

Upptagande av avelsorgan på förteckningen

1. Kommissionen ska upprätta, uppdatera och offentliggöra en förteckning över avelsorgan.

2. Kommissionen ska i den förteckning som anges i punkt 1 endast ta upp ett sådant avelsorgan för vilket ett offentligt organ i tredjelandet tillhandahållit dokumentation som visar att avelsorganet uppfyller följande krav:
- a) Det genomför avelsprogram som är likvärdiga med de avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och som genomförs på samma ras av avelsorganisationer eller på samma ras, linje eller korsning av avelsverksamheter vad gäller följande:
 - i) Införande av avelsdjur i stamböcker eller i register.
 - ii) Godkännande av avelsdjur för avel.
 - iii) Användning av avelsmaterial från avelsdjur för prövning och avel.
 - iv) Metoder för individprövning och avelsvärdering.
 - b) Ett offentligt organ i tredjelandet utövar tillsyn och kontroll av det.
 - c) Det har antagit förfarandebestämmelser för att säkerställa att renrasiga avelsdjur som avelsorganisationer för in i stamböcker eller som avelsverksamheter för in i register och avkomor från avelsmaterial från sådana avelsdjur redan är införda eller berättigade att föras in, utan diskriminering på grund av ursprungsland, i den stambok eller det register för samma ras, när det gäller renrasiga avelsdjur, eller samma ras, linje eller korsning när det gäller hybridavelssvin, som förs av de avelsorganen.

3. Kommissionen ska i den förteckning som anges i punkt 1 i denna artikel också ta upp en hänvisning till de tredjeländer som har infört åtgärder som anses vara likvärdiga i enlighet med artikel 35, inbegripet en hänvisning till alla avelsorgan i de tredjeländerna.
4. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål från förteckningen stryka avelsorgan som inte längre uppfyller åtminstone ett av de krav som avses i punkt 2.

Artikel 35

Likvärdighet för de åtgärder som tillämpas för djuravel i tredjeländer

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att erkänna att åtgärder som tillämpas i ett tredjeland är likvärdiga med de som krävs enligt denna förordning vad gäller följande:
 - a) Erkännande av avelsorganisationer och avelsverksamheter enligt artikel 4.
 - b) Godkännande av avelsorganisationers och avelsverksamheters avelsprogram enligt artikel 8.
 - c) Införande av renrasiga avelsdjur i stamböcker och av hybridavelssvin i de register enligt artiklarna 18, 20 och 23.
 - d) Godkännande av avelsdjur för avel enligt artiklarna 21, 22 och 24.
 - e) Användning av avelsmaterial från avelsdjur för prövning och avel enligt artiklarna 21 och 24.

- f) Individprovning och avelsvärdering enligt artikel 25.
- g) Offentlig kontroll av aktörer enligt artikel 43.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.

- 2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas på grundval av följande:
 - a) En grundlig undersökning av de uppgifter och data som har lämnats av det tredjeland som vill få sina åtgärder erkända såsom likvärdiga med de åtgärder som krävs enligt denna förordning.
 - b) I förekommande fall, ett tillfredsställande resultat av en kontroll som utförts av kommissionen i enlighet med artikel 57.
- 3. De genomförandeakter som avses i punkt 1 får innehålla närmare bestämmelser om införseln av avelsdjur och avelsmaterial från dem till unionen från det berörda tredjelandet och får omfatta följande:
 - a) Formatet på det härstamningsbevis som åtföljer avelsdjuren eller avelsmaterialet från dem samt vad intyget ska innehålla.
 - b) Särskilda krav som gäller för införsel till unionen av avelsdjuren eller avelsmaterialet från dem och den offentliga kontroll som ska genomföras vid införseln till unionen av avelsdjuren eller avelsmaterialet från dem.

- c) Om nödvändigt, rutiner för att upprätta och göra ändringar i förteckningar över avelsorgan i det berörda tredjeland från vilket det är tillåtet att föra in avelsdjur och avelsmaterial från dem till unionen.
4. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål anta genomförandeakter för att upphäva de genomförandeakter som avses i punkt 1 om något av de villkor för erkännande av likvärdighet av åtgärder som gällde vid tidpunkten för deras antagande inte längre uppfylls. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.

Artikel 36

Införande i stamböcker eller register av avelsdjur och avkomman från avelsmaterial som har förts in till unionen

1. Efter ansökan från en uppfödare ska en avelsorganisation eller avelsverksamhet föra in i huvudavsnittet i stamboken eller registret alla avelsdjur som har förts in till unionen liksom avkomman från avelsmaterial som har förts in till unionen, om
- a) avelsdjuren eller donatorerna till avelsmaterialet är införda i en stambok eller i ett register som förs av ett avelsorgan i avsändartredjelandet,
 - b) avelsmaterialet uppfyller de villkor som fastställs i artikel 21.1 eller 21.2, om så krävs enligt det avelsprogram som genomförs av avelsorganisationen eller avelsverksamheten,

- c) avelsdjuren innehar rasens särdrag eller, när det gäller hybridavelssvin, rasens, linjens eller korsningens särdrag i enlighet med vad som fastställs i det avelsprogram som genomförs av avelsorganisationen eller avelsverksamheten,
 - d) det avelsorgan som avses i led a är upptaget i den förteckning över avelsorgan som avses i artikel 34.
2. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna får inte av avelstekniska eller genealogiska skäl förbjuda, inskränka eller förhindra införseln till unionen av avelsdjur eller avelsmaterial från dem och användningen därefter av sådana avelsdjur eller sådant avelsmaterial från dem, om avelsdjuren eller donatorerna till avelsmaterialet är införda i en stambok eller i ett register som förs av ett avelsorgan som är upptaget i den förteckning över avelsorgan som fastställts i enlighet med artikel 34.

Artikel 37

Kontroller avseende rätten till den konventionella tullsatsen för renrasiga avelsdjur som förs in till unionen

1. Om den aktör som ansvarar för en sändning av renrasiga avelsdjur begär att den konventionella tullsats för renrasiga avelsdjur som avses i förordning (EEG) nr 2658/87 ska tillämpas på de djur som ingår i sändningen gäller följande:
- a) Dessa djur ska åtföljas av följande:
 - i) Det härstamningsbevis som avses i artikel 30.5 eller artikel 32.

ii) Ett dokument som visar att de ska föras in i en avelsorganisations stambok eller i en avelsverksamhets register.

b) Sändningen ska kontrolleras vid den gränskontrollstation där dokument- och identitetskontroller samt fysiska kontroller utförs i enlighet med artikel 4 i direktiv 91/496/EEG.

2. Syftet med de kontroller som föreskrivs i punkt 1 b är att kontrollera att

a) sändningen åtföljs av de dokument som avses i punkt 1 a,

b) sändningens innehåll och märkning motsvarar de uppgifter som anges i de dokument som avses i punkt 1 a.

KAPITEL IX

Behöriga myndigheter som genomför ett avelsprogram på renrasiga avelsdjur

Artikel 38

Behöriga myndigheter som genomför ett avelsprogram på renrasiga avelsdjur

1. Om det i en medlemsstat eller på det område inom vilket en behörig myndighet verkar inte finns någon organisation eller förening för uppfödare, rasförening eller offentligt organ som genomför ett avelsprogram på renrasiga avelsdjur av en ras av nötkreatur, svin, får, get eller hästdjur får denna behöriga myndighet besluta att genomföra ett avelsprogram för denna ras, under förutsättning att
 - a) det finns ett behov av att upprätthålla eller etablera den rasen i medlemsstaten eller på det område inom vilket den behöriga myndigheten verkar, eller
 - b) rasen är en utrotningshotad ras.
2. En behörig myndighet som genomför ett avelsprogram i enlighet med denna artikel ska vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att detta inte inverkar negativt på möjligheten
 - a) för organisationer eller föreningar för uppfödare, rasföreningar eller offentliga organ att erkännas som avelsorganisationer i enlighet med artikel 4.3,

- b) för avelsorganisationer att få sina avelsprogram godkända i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.

3. Om en behörig myndighet genomför ett avelsprogram på renrasiga avelsdjur ska denna behöriga myndighet

- a) förfoga över tillräckligt med kvalificerad personal och lämpliga lokaler och lämplig utrustning för att effektivt kunna genomföra avelsprogrammet,
- b) kunna utföra de kontroller som krävs för att registrera härstamningen för de renrasiga avelsdjur som omfattas av avelsprogrammet,
- c) ha en tillräckligt stor population av renrasiga avelsdjur och tillräckligt många uppfödare inom det geografiska område som avelsprogrammet omfattar,
- d) kunna generera, eller låta generera för dess räkning, och kunna använda uppgifter om renrasiga avelsdjur som behövs för genomförandet av avelsprogrammet,
- e) ha antagit förfarandebestämmelser
 - i) som reglerar lösningen av tvister med uppfödare som deltar i avelsprogrammet,
 - ii) som säkerställer lika behandling av uppfödare som deltar i avelsprogrammet,
 - iii) som fastställer rättigheter och skyldigheter för uppfödare som deltar i avelsprogrammet.

4. Det avelsprogram som avses i punkt 1 ska innehålla följande:
- a) Uppgifter om dess syfte, som är att bevara rasen, förbättra rasen, skapa en ny ras, återskapa en ras eller kombinationer av flera av dessa syften.
 - b) Namnet på den ras som omfattas av avelsprogrammet för att förhindra sammanblandning med liknande renrasiga avelsdjur av andra raser som är införda i andra stamböcker.
 - c) En detaljerad beskrivning av rasens särdrag, inklusive uppgifter om de väsentliga särdrag som omfattas av avelsprogrammet i fråga.
 - d) Uppgifter om det geografiska område där programmet genomförs.
 - e) Uppgifter om det system för identifiering av renrasiga avelsdjur som ska säkerställa att renrasiga avelsdjur förs in i stamboken först efter att de har identifierats individuellt och i enlighet med unionsrätten på området djurhälsa i fråga om identifiering och registrering av djur av den berörda arten.
 - f) Uppgifter om systemet för registrering av härstamningen för de renrasiga avelsdjur som är införda eller registrerade och berättigade att föras in i stamböcker.
 - g) Avelsprogrammets urvals- och avelsmål, inklusive uppgifter om vilka som är de huvudsakliga målen för det avelsprogrammet, och i förekommande fall, de detaljerade urvalskriterierna med avseende på dessa mål beträffande urvalet av renrasiga avelsdjur.

- h) Om avelsprogrammet kräver individprovning eller avelsvärdering:
 - i) Uppgifter om systemen för att generera, registrera, meddela och använda resultaten av individprovningen.
 - ii) Uppgifter om systemet för avelsvärderingen och, i förekommande fall, genomisk avelsvärdering av renrasiga avelsdjur.
 - i) Om bilagor upprättas i enlighet med artikel 17 eller om huvudavsnittet delas in i klasser i enlighet med artikel 16, uppgifter om bestämmelserna för indelning av stamboken och de kriterier eller förfaranden som används för att registrera djur i de bilagorna eller klassificera dem i de klasserna.
 - j) Om avelsprogrammet när det gäller renrasiga avelsdjur av hästdjur förbjuder eller begränsar användningen av en eller flera reproduktionstekniker eller användningen av renrasiga avelsdjur för en eller flera reproduktionstekniker som avses i artikel 21.2, uppgifter om sådana förbud eller begränsningar.
 - k) Om den behöriga myndigheten utkontrakterar specifik teknisk verksamhet knuten till förvaltningen av avelsprogrammet till tredje parter, uppgifter om den verksamheten liksom de utsedda tredje parternas namn och kontaktuppgifter.
5. Om en behörig myndighet genomför ett avelsprogram på renrasiga avelsdjur av hästdjur ska de krav som anges i del 3 punkterna 1, 2, 3, 4 a och c i bilaga I tillämpas utöver de krav som anges i punkterna 3 och 4.

6. Om en behörig myndighet genomför ett avelsprogram på renrasiga avelsdjur ska denna myndighet snabbt och på ett transparent sätt informera de uppfödare som deltar i avelsprogrammet om eventuella ändringar i det.
7. Om en behörig myndighet genomför ett avelsprogram på renrasiga avelsdjur ska artiklarna 3, 13–22, 25, 27, 28.2, 30, 31, 32 och 36.1 gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL X

Offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet, administrativt stöd, samarbete och verkställighet i medlemsstaterna

Artikel 39

Utseende av behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som ska ha i uppgift att utföra offentlig kontroll för att verifiera att aktörerna följer bestämmelserna i denna förordning, och att utföra annan offentlig verksamhet för att säkerställa att dessa bestämmelser tillämpas.
2. Varje medlemsstat ska
 - a) upprätta och hålla uppdaterad en förteckning över de behöriga myndigheter den har utsett i enlighet med punkt 1, inklusive deras kontaktuppgifter,

- b) i den förteckning som avses i led a ange den adress dit följande ska skickas:
 - i) de anmälningar som avses i artikel 12, eller
 - ii) de uppgifter, begäranden och anmälningar som avses i artiklarna 48 och 49,
 - c) offentliggöra den förteckning som avses i led a på en webbplats och underrätta kommissionen om denna webbplats.
3. Kommissionen ska upprätta och hålla uppdaterad en förteckning över de webbplatser som avses i punkt 2 c och offentliggöra denna förteckning.

Artikel 40

Efterlevnad med avseende på behöriga myndigheter som genomför avelsprogram

Genom undantag från detta kapitel ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att kontrollera att de behöriga myndigheter som genomför avelsprogram i enlighet med artikel 38 följer bestämmelserna i den artikeln.

Artikel 41

Behöriga myndigheters allmänna skyldigheter

Behöriga myndigheter ska

- a) ha förfaranden och/eller bestämmelser för att säkerställa och verifiera att den offentliga kontroll och annan offentlig verksamhet som de utför är effektiv, lämpad för sitt syfte och opartisk samt att den håller hög kvalitet och är konsekvent,

- b) ha förfaranden och/eller bestämmelser för att säkerställa att den personal hos dem som utför offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet inte står i intressekonflikt med de aktörer som är föremål för sådan offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet,
- c) förfoga över eller ha tillgång till tillräckligt med personal med de kvalifikationer, den utbildning och de erfarenheter som krävs för att offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet ska kunna utföras effektivt och ändamålsenligt,
- d) förfoga över lokaler och utrustning som är lämpade för ändamålet och väl underhållna för att säkerställa att personalen kan utföra offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet effektivt och ändamålsenligt,
- e) ha de rättsliga befogenheter som krävs för att utföra offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet och för att vidta de åtgärder som föreskrivs i denna förordning,
- f) ha antagit de rättsliga förfaranden som krävs för att personalen ska få tillträde till aktörernas lokaler och tillgång till aktörernas dokument och elektroniska informationshanteringssystem för att i god ordning kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 42

Behöriga myndigheters sekretess

1. Utan att det påverkar situationer då utlämnande av uppgifter krävs enligt unionsrätten eller nationell rätt, ska de behöriga myndigheterna ålägga sin personal att åta sig att inte lämna ut sådana uppgifter till tredje parter som de erhållit i sin ämbetsutövning i samband med offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som till sin natur omfattas av sekretess, om inte tvingande hänsyn till allmänintresset motiverar att uppgifterna lämnas ut.

2. Uppgifter som omfattas av sekretess ska omfatta uppgifter vars utlämnande skulle undergräva
- a) syftet med offentlig kontroll eller undersökningar,
 - b) skyddet för en aktörs eller annan fysisk eller juridisk persons affärsintressen,
 - c) skyddet av domstolsförhandlingar och juridisk rådgivning.

Artikel 43

Bestämmelser om offentlig kontroll

1. De behöriga myndigheterna ska med lämplig frekvens genomföra offentlig kontroll av aktörer med beaktande av
- a) risken för att bestämmelserna i denna förordning inte efterlevs,
 - b) resultatet av tidigare offentlig kontroll av aktörer och deras efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning,
 - c) tillförlitligheten hos och resultaten av de egenkontroller som aktörerna genomfört, eller som tredje part genomfört på deras begäran, för att kontrollera att bestämmelserna i denna förordning efterlevs,
 - d) information som skulle kunna tyda på att bestämmelserna i denna förordning inte efterlevs.

2. De behöriga myndigheterna ska genomföra offentlig kontroll i enlighet med dokumenterade rutiner, vilka ska innehålla instruktioner till den personal som genomför offentlig kontroll.
3. Offentlig kontrollen ska genomföras efter förhandsanmälan till aktören, om det inte finns något skäl för att genomföra den offentliga kontrollen utan förhandsanmälan.
4. Den offentliga kontrollen ska så långt det är möjligt genomföras på ett sätt som minimerar bördan för aktörerna, utan att detta inverkar negativt på den offentliga kontrollens kvalitet.
5. De behöriga myndigheterna ska genomföra den offentliga kontrollen på samma sätt oavsett om avelsdjuren eller avelsmaterialet från dem
 - a) har sitt ursprung i den medlemsstat där den offentliga kontrollen genomförs eller i en annan medlemsstat, eller
 - b) förs in till unionen.

Artikel 44

Öppenhet i den offentliga kontrollen

Den behöriga myndigheten ska genomföra den offentliga kontrollen med så stor öppenhet som möjligt och ska offentliggöra relevant information om hur den offentliga kontrollen är organiserad och hur den genomförs.

Artikel 45

Skriftlig dokumentation om offentlig kontroll

1. De behöriga myndigheterna ska upprätta skriftlig dokumentation om varje offentlig kontroll som de genomför.

Denna skriftliga dokumentation ska innehålla följande:

- a) En beskrivning av syftet med den offentliga kontrollen.
 - b) De kontrollmetoder som tillämpats.
 - c) Resultaten av den offentliga kontrollen.
 - d) I förekommande fall de åtgärder som de behöriga myndigheterna kräver att aktörerna ska vidta till följd av den offentliga kontrollen.
2. Såvida inte syftet med rättsliga utredningar eller skyddet av domstolsförhandlingar omöjliggör det ska de behöriga myndigheterna lämna en kopia av den skriftliga dokumentation som avses i punkt 1 till de aktörer som är föremål för offentlig kontroll.

Artikel 46

Skyldigheter för aktörer som är föremål för offentlig kontroll eller annan offentlig verksamhet

1. I den utsträckning detta är nödvändigt för genomförandet av offentlig kontroll eller annan offentlig verksamhet ska aktörer, om de behöriga myndigheterna så kräver, ge personalen vid de behöriga myndigheterna
 - a) nödvändigt tillträde till sin utrustning, sina lokaler och andra platser som de ansvarar för,

- b) nödvändig tillgång till sina elektroniska informationshanteringssystem,
 - c) nödvändigt tillträde till sina avelsdjur och det avelsmaterial från dem som de ansvarar för,
 - d) nödvändig tillgång till sina dokument och andra relevanta uppgifter.
2. Under offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet ska aktörer bistå och samarbeta med de behöriga myndigheternas personal när den utför sina uppgifter.

Artikel 47

Åtgärder vid konstaterade fall av bristande efterlevnad

1. Om bristande efterlevnad konstateras ska de behöriga myndigheterna
- a) vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att fastställa orsaken till och omfattningen av den bristande efterlevnaden samt fastställa de berörda aktörernas ansvar,
 - b) vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de berörda aktörerna åtgärdar den bristande efterlevnaden och ser till att den inte upprepas.

När de behöriga myndigheterna beslutar vilka åtgärder som ska vidtas ska de ta hänsyn till den bristande efterlevnadens art och till om de berörda aktörerna tidigare har följt bestämmelserna.

De behöriga myndigheterna ska i synnerhet, beroende på vad som är lämpligt,

- a) beordra att avelsorganisationen skjuter upp införandet i stamböcker av renrasiga avelsdjur eller att avelsverksamheten skjuter upp införandet i register av hybridavelssvin,

- b) beordra att avelsdjuren eller avelsmaterialet från dem inte används för avel i enlighet med denna förordning,
- c) tillfälligt upphäva avelsorganisationens eller avelsverksamhetens utfärdande av härstamningsbevis,
- d) tillfälligt upphäva eller återkalla godkännandet av ett avelsprogram som genomförs av en avelsorganisation eller avelsverksamhet, om avelsorganisationen eller avelsverksamheten i sin verksamhet upprepade gånger, kontinuerligt eller i allmänhet brustit i efterlevnaden av kraven i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 eller, i förekommande fall, artikel 12,
- e) återkalla det erkännande av avelsorganisationen eller avelsverksamheten som beviljats i enlighet med artikel 4.3, om avelsorganisationen eller avelsverksamheten upprepade gånger, kontinuerligt eller i allmänhet brustit i efterlevnaden av kraven i artikel 4.3,
- f) vidta andra åtgärder som de anser vara lämpliga för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning följs.

2. De behöriga myndigheterna ska till de berörda aktörerna eller till deras företrädare överlämna

- a) en skriftlig underrättelse om sitt beslut om vilka åtgärder som ska vidtas i enlighet med punkt 1 och om skälen till beslutet, och
- b) information om rätten att överklaga sådana beslut och om de förfaranden och tidsfrister som gäller för detta.

3. De behöriga myndigheterna ska övervaka situationen och ska ändra, tillfälligt upphäva eller återkalla de åtgärder de vidtagit i enlighet med denna artikel, beroende på hur allvarlig den bristande efterlevnaden är och med beaktande av förekomsten av tydliga bevis på att bristande efterlevnad inte längre föreligger.
4. Medlemsstaterna får besluta att de berörda aktörerna ska bära samtliga eller en del av de kostnader som uppstått för de behöriga myndigheterna till följd av tillämpningen av denna artikel.

Artikel 48

Samarbete och administrativt stöd

1. Om den bristande efterlevnaden härrör från, sprids till eller påverkar mer än en medlemsstat ska de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna samarbeta med varandra och ge varandra administrativt stöd för att se till att bestämmelserna i denna förordning tillämpas på ett korrekt sätt.
2. Det samarbete och administrativa stöd som anges i punkt 1 får bestå i
 - a) en motiverad begäran från en behörig myndighet i en medlemsstat (nedan kallad *begärande behörig myndighet*) om information från en behörig myndighet i en annan medlemsstat (nedan kallad *anmodad behörig myndighet*) som behövs för utförandet eller uppföljningen av offentlig kontroll,
 - b) om den bristande efterlevnaden kan få återverkningar i andra medlemsstater, en anmälan till de behöriga myndigheterna i dessa andra medlemsstater från den behöriga myndighet som är medveten om denna bristande efterlevnad,

- c) den anmodade behöriga myndighetens tillhandahållande av nödvändiga uppgifter och dokument till den begärande behöriga myndigheten utan onödigt dröjsmål så snart uppgifterna och dokumenten i fråga finns tillgängliga,
- d) undersökningar eller offentlig kontroll som utförs av den anmodade behöriga myndigheten och som krävs för att
 - i) förse den begärande behöriga myndigheten med alla nödvändiga uppgifter och dokument, inklusive uppgifter om resultaten av sådana undersökningar eller sådan offentlig kontroll och, i förekommande fall, de åtgärder som vidtagits,
 - ii) verifiera, vid behov på plats, att bestämmelserna i denna förordning följs inom deras jurisdiktion,
- e) genom överenskommelse mellan berörda behöriga myndigheter, deltagande av en medlemsstats behöriga myndighet i offentlig kontroll på plats som genomförs av en annan medlemsstats behöriga myndigheter.

3. Om den offentliga kontrollen av avelsdjur med ursprung i en annan medlemsstat eller avelsmaterial från dem vid upprepade tillfällen visar på bristande efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har utfört denna offentliga kontroll utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om detta.

4. Denna artikel ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om följande:
 - a) Tillgång till dokument som är föremål för eller har anknytning till ett rättsligt förfarande.
 - b) Skyddet för fysiska eller juridiska personers affärsintressen.
5. Alla meddelanden mellan behöriga myndigheter i enlighet med denna artikel ska vara skriftliga, antingen i pappersformat eller i elektroniskt format.

Artikel 49

Anmälan till kommissionen och medlemsstater på grundval av information som tillhandahålls av tredjeländer

1. Om behöriga myndigheter mottar information från ett tredjeland om bristande efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning ska de utan onödigt dröjsmål
 - a) anmäla detta till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater som berörs av denna bristande efterlevnad,
 - b) meddela denna information till kommissionen, om informationen är eller kan tänkas vara relevant på unionsnivå.

2. Information som erhållits vid offentlig kontroll eller undersökningar som har genomförts i enlighet med denna förordning får vidarebefordras till det tredjeland som avses i punkt 1, förutsatt att
 - a) de behöriga myndigheter som har lämnat informationen har gett sitt samtycke,
 - b) relevanta unionsbestämmelser och nationella bestämmelser om överföring av personuppgifter till tredjeländer följs.

Artikel 50

Samordnat stöd och uppföljning från kommissionens sida

1. Kommissionen ska utan dröjsmål samordna de åtgärder och insatser som de behöriga myndigheterna vidtar i enlighet med detta kapitel om
 - a) den information som kommissionen har tillgång till visar att det förekommer verksamhet som inte följer eller som förefaller att inte följa bestämmelserna i denna förordning, och denna verksamhet berör mer än en medlemsstat,
 - b) de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna inte kan enas om lämpliga åtgärder för att åtgärda den bristande efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning.

2. I de fall som avses i punkt 1 får kommissionen
- a) begära att de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som berörs av den verksamhet som inte följer eller förefaller att inte följa bestämmelserna i denna förordning underrättar den om de åtgärder de vidtagit,
 - b) i samarbete med de medlemsstater som berörs av den verksamhet som inte följer eller förefaller att inte följa bestämmelserna i denna förordning sända ut en grupp inspektörer för kommissionskontroll på plats,
 - c) begära att de behöriga myndigheterna i den avsändande medlemsstaten och, i förekommande fall, i andra berörda medlemsstater, på lämpligt sätt skärper den offentliga kontrollen och rapporterar till kommissionen om vilka åtgärder de vidtagit,
 - d) lämna information om sådana fall till den kommitté som avses i artikel 72.1, tillsammans med ett förslag på åtgärder för att åtgärda den bristande efterlevnad som avses i punkt 1 a i den här artikeln,
 - e) vidta andra relevanta åtgärder.

Artikel 51

Allmän princip för finansiering av offentlig kontroll

Medlemsstaterna ska se till att tillräckliga finansiella resurser finns tillgängliga för att säkerställa att de behöriga myndigheterna har den personal och andra resurser som krävs för att genomföra offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet.

Artikel 52

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa sanktioner för överträdelse av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder senast den ... [den dag då denna förordning börjar tillämpas], samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

KAPITEL XI

Kommissionens kontroller

AVSNITT 1

KOMMISSIONENS KONTROLLER I MEDLEMSSTATERNA

Artikel 53

Kommissionens kontroller i medlemsstaterna

1. Kommissionens experter får, inom ramen för denna förordnings tillämpningsområde, utföra kontroller i medlemsstaterna för att i förekommande fall
 - a) kontrollera tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning,

- b) kontrollera rutinerna för att säkerställa efterlevnad samt kontrollera att de offentliga kontrollsystemen fungerar och att de behöriga myndigheter som förvaltar dem sköter sina uppgifter,
 - c) undersöka och samla in information om
 - i) betydande eller återkommande problem när det gäller tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning eller när det gäller kontrollen av att de följs,
 - ii) uppkomna problem eller ny utveckling vad gäller vissa av de rutiner som aktörerna använder sig av.
2. Kontrollerna enligt punkt 1 ska organiseras i samarbete med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.
3. Kontrollerna enligt punkt 1 får omfatta kontroller på plats som genomförs i samarbete med de behöriga myndigheter som genomför offentlig kontroll.
4. Medlemsstaternas experter får bistå kommissionens experter. Medlemsstaternas experter som åtföljer kommissionens experter ska ges samma rätt till tillträde som kommissionens egna experter.

Artikel 54

Kommissionens rapporter om de kontroller som dess experter utför i medlemsstaterna

1. Kommissionen ska
 - a) utarbeta ett utkast till rapport om resultaten och om rekommendationerna rörande de brister som dess experter identifierat i samband med de kontroller som avses i artikel 53.1,
 - b) för kommentarer skicka en kopia av det utkast till rapport som avses i led a till den medlemsstat där kontrollerna har utförts,
 - c) beakta kommentarerna från den medlemsstat som avses i led b i denna punkt vid utarbetandet av den slutliga rapporten om resultaten av de kontroller som föreskrivs i artikel 53.1 som har utförts av dess experter i den medlemsstaten,
 - d) offentliggöra den slutliga rapport som avses i led c och kommentarerna från den medlemsstat som avses i led b.
2. I förekommande fall får kommissionen i den slutliga rapport som avses i punkt 1 c i denna artikel rekommendera korrigerande eller förebyggande åtgärder som medlemsstaterna ska vidta för att åtgärda de specifika eller systematiska brister som konstaterats i samband med de kontroller som kommissionen utfört i enlighet med artikel 53.1.

Artikel 55

Medlemsstaternas skyldigheter när det gäller kommissionens kontroller

1. Medlemsstaterna ska
 - a) på begäran av kommissionens experter tillhandahålla nödvändigt tekniskt stöd samt tillgänglig dokumentation och annat tekniskt stöd för att dessa experter ska kunna utföra de kontroller som avses i artikel 53.1 på ett effektivt och ändamålsenligt sätt,
 - b) tillhandahålla nödvändigt stöd för att se till att kommissionens experter får tillträde till alla lokaler, eller delar av lokaler, och andra platser samt tillgång till utrustning, information, inklusive elektroniska informationshanteringssystem, och, i förekommande fall, avelsdjur och avelsmaterial från dem som är nödvändiga för utförandet av de kontroller som avses i artikel 53.1.
2. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga uppföljningsåtgärder mot bakgrund av rekommendationerna i den slutliga rapport som avses i artikel 54.1 c för att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 56

Allvarliga störningar i en medlemsstats kontrollsystem

1. Om kommissionen har belägg för att det finns en allvarlig störning i en medlemsstats kontrollsystem och om denna störning kan resultera i omfattande överträdelser av bestämmelserna i denna förordning, ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa en eller flera av följande åtgärder:
 - a) Särskilda villkor för eller förbud mot handel med de avelsdjur eller det avelsmaterial från dem som berörs av störningarna i det offentliga kontrollsystemet.
 - b) Andra lämpliga tillfälliga åtgärder.

Dessa genomförandeakter ska upphöra att gälla när störningen inte längre föreligger.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.

2. De åtgärder som anges i punkt 1 ska vidtas endast om kommissionen har begärt att den berörda medlemsstaten ska åtgärda situationen inom en lämplig tidsfrist och medlemsstaten har underlåtit att göra detta.
3. Kommissionen ska bevaka den situation som avses i punkt 1 och ska anta genomförandeakter för att ändra eller upphäva de åtgärder som vidtagits beroende på hur situationen utvecklas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.

AVSNITT 2

KOMMISSIONENS KONTROLLER I TREDJELÄNDER

Artikel 57

Kommissionens kontroller i tredjeländer

1. Kommissionens experter får utföra kontroller i ett tredjeland för att, i förekommande fall,
 - a) kontrollera att tredjelandets lagstiftning och system är förenliga eller likvärdiga med kraven i denna förordning,
 - b) kontrollera att det kontrollsystem som finns i det berörda tredjelandet har kapacitet att säkerställa att sändningar av avelsdjur och avelsmaterial från dem som förs in till unionen uppfyller relevanta krav i kapitel VIII i denna förordning,
 - c) samla in information och uppgifter för att kartlägga orsakerna till återkommande eller nya fall av problem med avseende på avelsdjur och avelsmaterial från dem som förs in från tredjelandet till unionen.
2. Kommissionens kontroller enligt punkt 1 ska särskilt avse
 - a) tredjelandets avelstekniska och genealogiska lagstiftning om avelsdjur och avelsmaterial från dem,
 - b) hur tredjelandets behöriga myndigheter är organiserade, deras befogenheter och oberoende, vilken tillsyn de är föremål för och vilka befogenheter de har för att effektivt kunna säkerställa att den tillämpliga lagstiftningen följs,

- c) utbildningen av den personal i tredjelandet som ansvarar för genomförandet av kontrollerna eller tillsynen av avelsorgan,
- d) de resurser som står till förfogande för de behöriga myndigheterna i tredjelandet,
- e) förekomsten av dokumenterade, prioriterade kontrollrutiner och kontrollsystem och hur dessa fungerar,
- f) omfattningen och genomförandet av kontroller som genomförs av behöriga myndigheter i tredjelandet när det gäller avelsdjur och avelsmaterial från dem som kommer från andra tredjeländer,
- g) de försäkringar som tredjelandet kan ge att dess lagstiftning överensstämmer eller är likvärdig med kraven i denna förordning.

Artikel 58

Frekvensen för och organisationen av kommissionens kontroller i tredjeländer

1. Frekvensen för de kontroller i ett tredjeland som avses i artikel 57.1 ska bestämmas på grundval av
 - a) principerna och målen i bestämmelserna i denna förordning,
 - b) volym och typ av avelsdjur och avelsmaterial från dem som förs in till unionen från det tredjelandet,
 - c) resultaten av kontroller i enlighet med artikel 57.1 som redan utförts,

- d) resultaten av offentlig kontroll av avelsdjur och avelsmaterial från dem som förs in till unionen från tredjelandet och av annan offentlig kontroll som genomförts av behöriga myndigheter i medlemsstaterna,
 - e) all annan information som kommissionen anser relevant.
2. För att kontrollerna enligt artikel 57.1 ska kunna utföras på ett effektivt och ändamålsenligt sätt får kommissionen, innan den utför sådana kontroller, begära att det berörda tredjelandet tillhandahåller
- a) de uppgifter som avses i artikel 34.2 eller artikel 35.2 a,
 - b) när så är lämpligt och nödvändigt, skriftlig dokumentation om de kontroller som genomförts av tredjelandets behöriga myndigheter.
3. Kommissionen får utse experter från medlemsstaterna som ska bistå dess egna experter vid de kontroller som avses i artikel 57.1.

Artikel 59

Rapporter från kommissionen om de kontroller som dess experter utfört i tredjeländer

Kommissionen ska rapportera om resultaten från alla kontroller som utförts i enlighet med artiklarna 57 och 58.

Rapporterna ska, när så är lämpligt, innehålla rekommendationer. Kommissionen ska offentliggöra rapporterna.

Artikel 60

Fastställande av särskilda åtgärder när det gäller införsel till unionen av avelsdjur och avelsmaterial från dem

1. Om det finns belägg för att det i ett tredjeland förekommer omfattande och allvarlig bristande efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning, ska kommissionen anta genomförandeakter med avseende på en eller flera av följande åtgärder:
 - a) Förbud mot införsel i unionen, som avelsdjur eller avelsmaterial från dem, av djur eller sädesvätska, oocyter och embryon från dem med ursprung i det berörda tredjelandet.
 - b) Förbud mot att avelsdjur och avkommor som producerats från avelsmaterial från dem, med ursprung i det berörda tredjelandet, förs in i stamböcker som förs av avelsorganisationer eller i register som förs av avelsverksamheter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 62.2.

Utöver eller i stället för dessa genomförandeakter får kommissionen vidta en eller flera av följande åtgärder:

- a) Stryka det berörda tredjelandet eller de berörda avelsorganen från tredjelandet från den förteckning som avses i artikel 34.1.
- b) Vidta alla andra relevanta åtgärder.

2. De genomförandeakter och andra åtgärder som avses i punkt 1 ska identifiera avelsdjur och deras avelsmaterial genom deras KN-nummer (Kombinerade nomenklaturen).
3. När den antar de genomförandeakter och andra åtgärder som avses i punkt 1 ska kommissionen beakta
 - a) den information som samlats in i enlighet med artikel 58.2,
 - b) all annan information som lämnats av det tredjeland som berörs av den bristande efterlevnad som avses i punkt 1,
 - c) vid behov, resultaten av de kontroller som avses i artikel 57.1.
4. Kommissionen ska bevaka den bristande efterlevnad som avses i punkt 1 och ska, i enlighet med samma förfarande som används när åtgärderna vidtas, ändra eller upphäva de åtgärder som vidtagits beroende på hur situationen utvecklas.

KAPITEL XI

Delegering och genomförande

Artikel 61

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 26.1, 29.5, 30.9 och 32.1 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 26.1, 29.5, 30.9 och 32.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den ...⁺.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

⁺ EUT: Vänligen för in datumet för 15506/15.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 26.1, 29.5, 30.9 och 32.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 62

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för husdjursavel, som inrättats genom beslut 77/505/EEG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta förslaget till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 63

Övergångsbestämmelser om datum för antagande av vissa genomförandeakter

Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med artiklarna 7.5 och 30.10 senast den ... [18 månader före dagen för tillämpning av denna förordning]. I enlighet med artikel 69 ska dessa genomförandeakter gälla från och med den ... [dagen för tillämpning av denna förordning].

KAPITEL XIII

Slutbestämmelser

Artikel 64

Upphävanden och övergångsbestämmelser

1. Direktiven 87/328/EEG, 88/661/EEG, 89/361/EEG, 90/118/EEG, 90/119/EEG, 90/427/EEG, 91/174/EEG, 94/28/EG och 2009/157/EG samt beslut 96/463/EG ska upphöra att gälla.
2. Hänvisningar till de upphävda direktiven och till det upphävda beslutet ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII i denna förordning.
3. Artikel 8.1 i direktiv 90/427/EEG ska fortsätta att gälla till den ... [dagen för tillämpning av artikel 110 i förordning (EU) .../...⁺].

⁺ EUT: Vänligen för in numret på förordningen i PE-CONS 7/16.

4. Uppfödarorganisationer, rasföreningar, organisationer eller föreningar för uppfödare, privata företag, andra organisationer eller föreningar som har godkänts eller erkänts i enlighet med de upphävda akterna i punkt 1 ska betraktas som erkända i enlighet med den här förordningen och ska i alla andra avseenden omfattas av bestämmelserna i den här förordningen.
5. Avelsprogram som genomförs av de aktörer som avses i punkt 4 ska betraktas som godkända i enlighet med den här förordningen och ska i alla andra avseenden omfattas av bestämmelserna i den här förordningen.
6. Om sådana aktörer som avses i punkt 4 redan genomför avelsprogram i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de har fått sitt godkännande eller erkännande enligt de upphävda akterna i punkt 1, ska dessa aktörer underrätta den behöriga myndighet som har utfärdat godkännandet eller erkännandet om dessa verksamheter.

Den behöriga myndighet som avses i första stycket ska underrätta relevant behörig myndighet i den andra medlemsstaten om de aktuella verksamheterna.
7. Om en aktör som avses i punkt 4, före den ... [ikraftträdandedatum för den här förordningen] för stambok, i enlighet med de upphävda akterna i punkt 1, med ett särskilt avsnitt för renrasiga avelsdjur av en svinras som kommer från en annan medlemsstat eller ett tredjeland och som har särdrag som skiljer dem från den raspopulation som omfattas av aktörens avelsprogram, kan den aktören fortsätta att föra det specifika avsnittet.

Artikel 65

Ändring av förordning (EU) nr 652/2014

Artikel 30 i förordning (EU) nr 652/2014 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Referenslaboratorier och referenscentrum i Europeiska unionen".

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Stöd får beviljas de referenslaboratorier i Europeiska unionen som avses i artikel 32 i förordning (EG) nr 882/2004 och de referenscentrum i Europeiska unionen som avses i artikel 29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...⁺ för de kostnader de ådrar sig vid genomförandet av de arbetsprogram som godkänns av kommissionen.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... om avelstekniska och genealogiska villkor för avel, handel med och införsel till unionen av renrasiga avelsdjur, hybridavelssvin och avelsmaterial från dem och om ändring av förordning (EU) nr 652/2014, rådets direktiv 89/608/EEG och 90/425/EEG och upphävande av vissa akter med avseende på djuravel (förordningen om djuravel) (EUT L ...)."

⁺ EUT: Vänligen för in nummer och motsvarande fotnot.

c) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

"a) Kostnader för personal, oavsett kategori, som är direkt engagerad i den verksamhet som laboratorierna eller centrumen utför i egenskap av Europeiska unionens referenslaboratorium respektive referenscentrum."

Artikel 66

Ändring av direktiv 89/608/EEG

Direktiv 89/608/EEG ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

"Rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor".

2. Artikel 1 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

I direktivet fastställs hur de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som bevakar lagstiftningen i veterinärfrågor skall samarbeta med motsvarande myndigheter i andra medlemsstater och med vederbörande avdelningar inom kommissionen för att säkerställa att denna lagstiftning följs."

3. I artikel 2.1 ska den andra strecksatsen utgå.

4. I artikel 4.1 ska första strecksatsen ersättas med följande:

"– till den ansökande myndigheten översända alla upplysningar, intyg, handlingar eller vidimerade kopior av dessa som den är i besittning av eller som den kan skaffa fram enligt punkt 2 och som är av sådan beskaffenhet att det går att kontrollera att de bestämmelser har följts som antagits i lagstiftning om veterinärfrågor,".

5. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

"1. På begäran av den ansökande myndigheten skall den tillfrågade myndigheten underrätta eller låta underrätta den ansökande myndigheten om alla dokument eller beslut som utgått från de behöriga myndigheterna och som rör tillämpningen av lagstiftningen i veterinärfrågor och därvid följa de regler som gäller i den medlemsstat där den ansökande myndigheten hör hemma."

6. Artikel 7 ska ersättas med följande:

"Artikel 7

På den ansökande myndighetens begäran skall den tillfrågade myndigheten tillhandahålla alla relevanta uppgifter i dess besittning eller som den kan skaffa fram i enlighet med artikel 4.2, särskilt i form av rapporter och andra handlingar eller vidimerade kopior av eller utdrag från dessa vad gäller verksamhet som har uppdagats som enligt den ansökande myndigheten förefaller strida mot lagstiftningen i veterinärfrågor."

7. Artikel 8.2 ska ersättas med följande:

"2. Om de anser det lämpligt i samband med överensstämmelse med lagstiftningen i veterinärfrågor skall de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat

- a) så långt möjligt upprätthålla den bevakning som avses i artikel 6 eller se till att sådan bevakning sker,
- b) till de behöriga myndigheterna i de andra berörda medlemsstaterna så snart som möjligt översända all tillgänglig information, särskilt i form av rapporter och andra handlingar eller kopior av eller utdrag ur dessa, vad gäller verksamheter som står eller förefaller stå i strid mot lagstiftningen i veterinärfrågor, särskilt i fråga om de medel och metoder som används vid sådan verksamhet."

8. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"1. Så snart den finns tillgänglig skall de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat till kommissionen översända

- a) all information de anser lämplig om
 - varor som har varit eller är misstänkta för att ha varit föremål för transaktioner som strider mot lagstiftningen i veterinärfrågor,
 - metoder eller förfaranden som har använts eller som misstänks ha använts för att överträda sådan lagstiftning,

- b) all information om brister eller luckor i ovannämnda lagstiftning som har framkommit eller antytts i den praktiska tillämpningen.
- 2. Kommissionen skall sända de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat all information som kan göra det möjligt att hävda lagstiftningen i veterinärfrågor så snart sådan information finns tillgänglig."
- 9. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"1. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat får vetskap om verksamheter som står eller förefaller stå i strid mot reglerna i veterinärfrågor och som är av särskilt intresse inom unionen, särskilt".
 - b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Uppgifter som rör fysiska eller juridiska personer skall översändas enligt punkt 1 endast i sådan utsträckning detta är strängt nödvändigt för att det skall vara möjligt att fastställa förekomsten av verksamheter som står i strid mot veterinärfrågor."
- 10. I artikel 11 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"Vid sina möten i Ständiga veterinärkommittén skall kommissionen och medlemsstaterna".

11. I artikel 15.2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. Om lagstiftningen i veterinärfrågor har överträtts skall punkt 1 inte hindra att uppgifter som erhållits enligt detta direktiv används i rättegångar eller rättsliga förfaranden som har föranletts av att man vill förhindra och avslöja oriktigheter som är till skada för unionens fonder."

Artikel 67

Ändring av direktiv 90/425/EEG

Direktiv 90/425/EEG ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

"Rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom unionen med sikte på att förverkliga den inre marknaden".

2. I artikel 1 ska andra stycket utgå.

3. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska strykas.

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. *behörig myndighet*: den centrala myndigheten i en medlemsstat med behörighet att utföra veterinärkontroller eller varje myndighet till vilken denna behörighet har delegerats."

4. Artikel 3.1 led d andra stycket ska ersättas med följande:

"De certifikat eller handlingar som utfärdas av den officiella veterinären för den anläggning, central eller organisation som djuren ursprungligen kommer ifrån måste medfölja djur och varor till deras bestämmelseort."

5. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 a ska ersättas med följande:

"a) ägarna till boskap och varor enligt artikel 1 på alla stadier i produktion och saluföring uppfyller de hälsokrav som ställs nationellt eller inom unionen och som avses i detta direktiv,".

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. De avsändande medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att beivra varje överträdelse av veterinärlagstiftningen från fysiska eller juridiska personer om man finner att unionens regler har överträtts, särskilt om det kommer fram att intyg, handlingar eller igenkänningsmärken inte motsvarar djurens tillstånd eller ursprungsanläggningar eller varornas verkliga egenskaper."

6. Artikel 19 ska utgå.

7. Kapitel II i bilaga A ska utgå.

Artikel 68
Införlivande

Medlemsstaterna ska senast den ... [den dag då denna förordning börjar tillämpas] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 66 och 67. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till denna förordning eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom denna förordning ska anses som hänvisningar till den här förordningen. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 69

Ikraftträdande och tillämplighet

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ...[första dagen i den tjugooåttonde månaden som följer på den dag då denna förordning träder ikraft].

Artikel 65 ska tillämpas från och med den ... [den dag då denna förordning träder ikraft].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

ERKÄNNANDE AV AVELSORGANISATIONER OCH AVELSVERKSAMHETER OCH GODKÄNNANDE AV AVELSPROGRAM SOM AVSES I KAPITEL II

Del 1

**Krav för erkännande av avelsorganisationer och avelsverksamheter
som avses i artikel 4.3 b**

- A. Organisationer eller föreningar för uppfödare, rasföreningar, privata företag som bedriver verksamhet i slutna produktionssystem och offentliga organ ska
1. vara en juridisk person enligt gällande lagstiftning i den medlemsstat där ansökan om erkännande görs,
 2. ha tillräckligt stor och kvalificerad personal samt lämpliga lokaler och lämplig utrustning för att på ett effektivt sätt genomföra de avelsprogram för vilka de avser att söka godkännande i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12,
 3. kunna utföra de kontroller som krävs för att registrera härstamningen för de avelsdjur som ska användas i de avelsprogrammen,
 4. ha, för varje avelsprogram, en tillräckligt stor population av avelsdjur inom de geografiska områden som ska omfattas av de avelsprogrammen,
 5. kunna generera, eller ha genererat, och använda uppgifter från avelsdjur som behövs för genomförandet av de avelsprogrammen.

B. Utöver kraven i punkt A

1. ska organisationer eller föreningar för uppfödare, rasföreningar och offentliga organ
 - a) ha ett tillräckligt stort antal uppfödare som deltar i vart och ett av deras avelsprogram,
 - b) ha antagit förfarandebestämmelser
 - i) som reglerar lösningen av tvister med uppfödare som deltar i deras avelsprogram,
 - ii) som säkerställer lika behandling av uppfödare som deltar i deras avelsprogram,
 - iii) som fastställer rättigheter och skyldigheter för uppfödare som deltar i avelsorganisationens eller avelsverksamhetens avelsprogram,
 - iv) som fastställer rättigheter och skyldigheter för uppfödare som är medlemmar, i de fall då medlemskap är en möjlighet.
2. Ingenting i de förfarandebestämmelser som avses i punkt 1 b ska hindra de uppfödare som deltar i avelsprogrammen från att
 - a) fritt välja vad gäller urval och avel av deras avelsdjur,
 - b) låta föra in avkomman från de avelsdjuren i stamböckerna eller registren i enlighet med bestämmelserna i kapitel IV i den här förordningen,
 - c) vara ägare till sina avelsdjur.

Del 2

Krav för godkännande av avelsorganisationers och avelsverksamheters avelsprogram som avses i artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12

1. Det avelsprogram som avses i artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 ska innehålla:
 - a) Uppgifter om dess syfte, som ska vara bevarande av rasen, förbättring av rasen, linjen eller korsningen, skapande av en ny ras, linje eller korsning, återskapande av en ras, linje eller en kombination av ett eller flera av dessa syften.
 - b) Namn på den ras, vad gäller renrasiga avelsdjur, eller på den ras, linje eller korsning, vad gäller hybridavelssvin, som omfattas av avelsprogrammet, för att förhindra sammanblandning med liknande avelsdjur av andra raser, linjer eller korsningar som är införda eller registrerade i andra befintliga stamböcker eller register.
 - c) Vad gäller renrasiga avelsdjur, en detaljerad beskrivning av särdragen hos den ras som omfattas av avelsprogrammet, inklusive uppgifter om dess väsentliga egenskaper,
 - d) vad gäller hybridavelssvin, en detaljerad beskrivning av den ras, linje eller korsning som omfattas av avelsprogrammet.
 - e) Uppgifter om det geografiska område där programmet genomförs eller är avsett att genomföras.

- f) Uppgifter om det system för identifiering av avelsdjur som ska säkerställa att de djuren inte förs in i en stambok eller ett register förrän de har identifierats individuellt och i enlighet med bestämmelserna i unionsrätten på området djurhälsa i fråga om identifiering och registrering av djur av den berörda arten.
- g) Uppgifter om systemet för registrering av härstamningen för de renrasiga avelsdjur som är införda eller registrerade och berättigade att föras in i stamböcker eller av de hybridavelssvin som är registrerade i register.
- h) Avelsprogrammets urvals- och avelsmål, inklusive uppgifter om de huvudsakliga målen för det avelsprogrammet, och i förekommande fall, de detaljerade utvärderingskriterierna med avseende på dessa mål för urvalet av avelsdjur.
- i) Om det gäller skapande av en ny ras, eller om det gäller återskapande av en ras enligt artikel 19, uppgifter om de närmare omständigheter som motiverar skapandet av den nya rasen eller återskapandet av den rasen.
- j) Om avelsprogrammet kräver individprovning eller avelsvärdering:
 - i) Uppgifter om systemet för att generera, registrera, meddela och använda resultaten av individprovningen.
 - ii) Uppgifter om systemet för avelsvärderingen och, i förekommande fall, genomisk avelsvärdering av avelsdjuren.

- k) Om bilagor upprättas eller om huvudavsnittet delas in i klasser, uppgifter om reglerna för indelning av stamboken och de kriterier eller förfaranden som används för att föra in djur i de bilagorna eller klasserna.
 - l) Om avelsorganisationen eller avelsverksamheten utkontrakterar specifik teknisk verksamhet beträffande förvaltningen av avelsprogrammet till en tredje part i enlighet med artikel 8.4, uppgifter om de verksamheterna och namn och kontaktuppgifter till de tredje parter som utsetts.
 - m) Om avelsorganisationen eller avelsverksamheten har för avsikt att utnyttja undantaget i artikel 31.1, uppgifter om den seminstation, spermastation, embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp som utfärdar härstamningsbevisen, och uppgifter om metoderna för utfärdande av dessa härstamningsbevis.
 - n) Om avelsverksamheten beslutar att föra in uppgifter om resultaten av individprovningen eller avelsvärderingen, om genetiska defekter och om genetiska särdrag i de härstamningsbevis som utfärdas för verksamhetens hybridavelssvin och avelsmaterial från dessa i enlighet med artikel 30.8, uppgifter om det beslutet.
2. Avelsprogrammet ska omfatta en tillräckligt stor population av avelsdjur och ett tillräckligt stort antal uppfödare inom det geografiska område där det genomförs eller är avsett att genomföras.

Del 3

Tilläggskrav på de avelsorganisationer som upprättar eller för stamböcker för renrasiga avelsdjur av hästdjur

1. Utöver de identifieringskrav som anges i punkt 1 f i del 2, gäller att renrasiga avelsdjur av hästdjur inte ska föras in i en stambok förrän de har identifierats genom ett betäckningsintyg och, där så krävs av avelsprogrammet, som sto med föl vid sidan.

Genom undantag från första stycket får en medlemsstat eller, om medlemsstaten så beslutar, dess behöriga myndighet ge tillstånd till en avelsorganisation att föra in renrasiga avelsdjur av hästdjur i den stambok som förs av den avelsorganisation där de djuren identifieras genom någon annan lämplig metod som ger åtminstone samma grad av tillförlitlighet som ett betäckningsintyg, t.ex. härstamningskontroll på grundval av DNA-analys eller analys av deras blodgrupper, under förutsättning att tillståndet följer de principer som fastställts av den avelsorganisation som för den ursprungliga stamboken för den rasen.

2. Utöver de krav som anges i del 2, gäller att avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 och som genomförs på renrasiga avelsdjur av hästdjur ska innehålla följande uppgifter:
 - a) I förekommande fall, villkoren för att i stambokens huvudavsnitt föra in renrasiga avelsdjur som hör till en annan ras eller till en specifik hingstlinje eller stofamilj inom den andra rasen.

- b) Om det avelsprogrammet innehåller förbud mot eller begränsningar av användning av en eller flera reproduktionstekniker eller användning av renrasiga avelsdjur för en eller flera reproduktionstekniker i enlighet med artikel 21.2, uppgifter om det förbudet eller de begränsningarna.
 - c) Bestämmelser beträffande utfärdande av betäckningsintyg eller andra lämpliga metoder i enlighet med punkt 1 och, där så krävs av avelsprogrammet, identifiering som sto med föl vid sidan.
3. Följande särskilda krav ska gälla för renrasiga avelsdjur av hästdjur, utöver de som anges i delarna 1 och 2:
- a) Om en avelsorganisation till den behöriga myndigheten intygar att den stambok som den har upprättat är den ursprungliga stamboken för den ras som omfattas av dess avelsprogram ska den avelsorganisationen
 - i) inneha historiska uppgifter beträffande upprättandet av stamboken och ha offentliggjort principerna för det avelsprogrammet,
 - ii) visa att det vid tidpunkten för den ansökan som avses i artikel 4.1 inte finns någon annan känd avelsorganisation eller något annat känt avelsorgan som är erkänd eller erkänt i samma eller en annan medlemsstat eller i ett tredjeland och som redan har upprättat en stambok för samma ras samt genomfört ett avelsprogram för den rasen på grundval av principerna i led i,

- iii) ha ett nära samarbete med de avelsorganisationer som avses i led b, och i synnerhet i god tid och på ett transparent sätt underrätta dessa avelsorganisationer om eventuella ändringar av principerna i led i,
 - iv) vid behov ha fastställt icke-diskriminerande verksamhetsregler med avseende på de stamböcker som upprättats för samma ras av avelsorgan som inte upptagits på den förteckningen som föreskrivs i artikel 34.
- b) Om en avelsorganisation till den behöriga myndigheten intygar att den stambok som den har upprättat är en dotterstambok för den ras som omfattas av dess avelsprogram ska den avelsorganisationen
- i) i sitt eget avelsprogram införliva de principer som fastställts av den avelsorganisation som avses i led a och som för den ursprungliga stamboken för samma ras,
 - ii) offentliggöra information om tillämpningen av de principer som avses i led i och om deras ursprung,
 - iii) ha mekanismer för att genomföra nödvändiga anpassningar av de regler som fastställts i det avelsprogram som avses i artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 till de ändringar av dessa principer som gjorts av den avelsorganisation som avses i led a i denna punkt och som för den ursprungliga stamboken för samma ras.

4. Följande undantag ska gälla från kraven för erkännande av avelsorganisationer för renrasiga avelsdjur av hästdjur:
- a) Genom undantag från del 1 punkt B.1 b, om det för en ras inom de unionsterritorier som förtecknas i bilaga VI finns flera avelsorganisationer som för stamböcker för den rasen och om deras avelsprogram som avses i artikel 8.3 tillsammans omfattar alla de territorier som förtecknas i bilaga VI, gäller följande för de förfarandebestämmelser som avses i del 1 punkt B.1 b och som fastställts av avelsorganisationerna:
 - i) Reglerna får föreskriva att renrasiga avelsdjur av hästdjur av den rasen ska vara födda inom ett specifikt territorium, som förtecknas i bilaga VI, för att ha rätt att föras in i stamboken för den rasen för utfärdande av födelseintyg.
 - ii) Reglerna ska säkerställa att den begränsning som anges i led i inte gäller vid införande i en stambok för den rasen i reproduktionssyfte.

- b) Genom undantag från punkt 3 a, när avelsprogrammets principer endast är fastställda av en internationell organisation som bedriver verksamhet på global nivå och det varken finns någon avelsorganisation i en medlemsstat eller något avelsorgan i ett tredjeland som för den ursprungliga stamboken för den rasen, får den behöriga myndigheten i en medlemsstat erkänna avelsorganisationer som för en dotterstambok för den rasen, förutsatt att de fastställer de mål och kriterier som avses i del 2 punkt 1 h i enlighet med de principer som fastställts av den internationella organisationen och förutsatt att principerna
- i) görs tillgängliga av avelsorganisationen så att den behöriga myndighet som avses i artikel 4.3 har möjlighet att kontrollera dem,
 - ii) införlivas i det avelsprogram som genomförs av avelsorganisationen.
- c) Genom undantag från punkt 3 b får en avelsorganisation som för en dotterstambok fastställa ytterligare klasser utifrån förtjänster, förutsatt att de renrasiga avelsdjur av hästdjur som är införda i klasserna i huvudavsnittet i den ursprungliga stamboken för den rasen eller i andra dotterstamböcker för den rasen får föras in i motsvarande klasser i huvudavsnittet i dotterstamboken.
-

BILAGA II

INFÖRANDE I STAMBÖCKER OCH REGISTRERING I REGISTER SOM AVSES I KAPITEL IV

Del 1

Införande av renrasiga avelsdjur i stamböcker
och införande av djur i bilagor

Kapitel I

Införande av renrasiga avelsdjur i huvudavsnittet

1. De krav som avses i artikel 18.1 är följande:
 - a) Djuret ska uppfylla följande kriterier för föräldrahärstamning:
 - i) För djur av nötkreatur, svin, får och get ska djurets föräldrar samt far- och morföräldrar ha införts i huvudavsnittet i en stambok för samma ras.
 - ii) För djur av hästdjur ska djurets föräldrar ha införts i huvudavsnittet i en stambok för samma ras.
 - b) Djuret ska få sin härstamning fastställd i enlighet med de regler som anges i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.

- c) Djuret ska identifieras i enlighet med unionsrätten på området djurhälsa i fråga om identifiering och registrering av djur av den berörda arten och de regler som anges i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.
- d) För handel med eller införsel av ett djur i unionen, om det djuret är tänkt att föras in eller registreras för införande i stamboken, ska det djuret åtföljas av ett härstamningsbevis som utfärdats i enlighet med artikel 30.
- e) För djur som producerats av avelsmaterial som är föremål för handel eller införsel i unionen, om det djuret är tänkt att föras in eller registreras för införande i en stambok, ska det avelsmaterialet åtföljas av ett härstamningsbevis som utfärdats i enlighet med artikel 30.

2. Genom undantag från punkt 1 a ii i det här kapitlet får en avelsorganisation som genomför ett avelsprogram med renrasiga avelsdjur av hästdjur i huvudavsnittet i sin stambok föra in ett renrasigt avelsdjur av hästdjur

- a) som, vad gäller korsningsavel, är infört i huvudavsnittet i stamboken för en annan ras, förutsatt att den andra rasen och kriterierna för införande av detta renrasiga avelsdjur fastställs i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12, eller
- b) som, vad gäller renrasig avel, hör till en specifik hingstlinje eller stofamilj av en annan ras, under förutsättning att de linjerna och familjerna och kriterierna för införande av det renrasiga avelsdjuret fastställs i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.

3. Utöver reglerna i punkt 1 c i det här kapitlet gäller att en avelsorganisation som i sin stambok för in ett renrasigt avelsdjur av hästdjur som redan har införts i en stambok som upprättats av en annan avelsorganisation, som genomför ett avelsprogram i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12, ska föra in det renrasiga avelsdjuret under det identifieringsnummer som det tilldelats enligt förordning (EU) .../...⁺, vilket skall garantera unik och kontinuerlig identifiering av det djuret, och, utom när de två berörda avelsorganisationerna har kommit överens om ett undantag, under samma namn med angivande av födelselandets landskod, i enlighet med internationella överenskommelser för den berörda rasen.

Kapitel II

Registrering av djur i bilagor

1. De villkor som avses i artikel 20.1 är följande:
- a) Djuret ska identifieras i enlighet med unionens djurhälsolagstiftning om identifiering och registrering av djur av den berörda arten och de regler som anges i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.
 - b) Avelsorganisationen ska ha bedömt att djuret har de särdrag för rasen som avses i del 2 punkt 1 c i bilaga I.

⁺ EUT: vänligen för in hänvisning för förordningen i PE-CONS 7/16.

- c) Djuret ska, i förekommande fall, vid individprovning åtminstone uppfylla de minimikrav som fastställs i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 för de egenskaper för vilka de renrasiga avelsdjur som förs in i huvudavsnittet provas i enlighet med bilaga III.
2. Avelsorganisationen får tillämpa olika krav vad gäller överensstämmelse med de särdrag för rasen som avses i punkt 1 b i det här kapitlet eller de individprovningskrav som avses i punkt 1 c i det här kapitlet, beroende på om djuret
- a) tillhör rasen, även om dess ursprung är okänt, eller
 - b) härrör från ett korsningsprogram som omnämns i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.

Kapitel III

Uppgradering av avkomman till djur som förts in i bilagor till huvudavsnittet

1. De villkor som avses i artikel 20.2 är följande:
- a) För hondjur av nötkreatur, svin, får eller get:
 - i) Djurets mor och mormor är införda i en bilaga till en stambok för samma ras enligt artikel 20.1.

- ii) Djurets far, farfar och morfar är införda i huvudavsnittet i en stambok för samma ras.

Första generationens avkomma från det hondjur som avses i den inledande meningen i första stycket och ett renrasigt avelsdjur av hankön som är infört i huvudavsnittet i stamboken för samma ras ska också betraktas som ett renrasigt avelsdjur och föras in, eller registreras som möjlig att föra in, i den stambokens huvudavsnitt.

- b) För hästdjur ska djuret uppfylla villkoren för att föras in i huvudavsnittet för djur av han- och honkön som är avkomma från djur som förts in i bilagan enligt vad som fastställts i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.

- 2. Genom undantag från punkt 1 i det här kapitlet och punkt 1 a i i kapitel I får en medlemsstat eller, om den så beslutar, medlemsstatens behöriga myndighet enligt artikel 4.3 ge tillstånd till en avelsorganisation, som genomför ett avelsprogram med renrasiga avelsdjur av en utrotningshotad ras av nötkreatur, svin, får eller get eller en lantras av får, att i huvudavsnittet i sin stambok föra in ett djur vars föräldrar samt far- och morföräldrar är införda i huvudavsnittet eller bilagorna i en stambok för den rasen.

Om en medlemsstat eller, om den så beslutar, medlemsstatens behöriga myndighet ger tillstånd till en avelsorganisation att utnyttja det undantaget ska medlemsstaten respektive myndigheten se till att

- a) avelsorganisationen har motiverat varför den behöver utnyttja undantaget, särskilt genom att påvisa bristen på renrasiga avelsdjur av hankön av den rasen för avelsändamål,
- b) avelsorganisationen har upprättat en eller flera bilagor i sin stambok,
- c) de regler som avelsorganisationen följer för att föra in djur i stambokens huvudavsnitt eller bilagor har fastställts i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.

Medlemsstater som utnyttjar detta undantag ska offentliggöra vilka raser som omfattas av undantaget i den förteckning som avses i artikel 7.

Del 2

Registrering av hybridavelssvin i register

De krav som avses i artikel 23 är följande:

- a) Hybridavelssvinets föräldrar samt far- och morföräldrar ska vara införda i stamböcker eller registrerade i register.
- b) Hybridavelssvinet ska identifieras efter födseln i enlighet med unionsrätten på området djurhälsa i fråga om identifiering och registrering av svindjur och de regler som fastställs i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.
- c) Hybridavelssvinets föräldrahärstamning ska fastställas i enlighet med de regler som fastställs i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.
- d) Hybridavelssvinet ska, om det krävs, åtföljas av ett härstamningsbevis som utfärdats i enlighet med artikel 30.

BILAGA III

INDIVIDPRÖVNING OCH AVELSVÄRDERING SOM AVSES I ARTIKEL 25

Del 1

Allmänna krav

Om avelsorganisationer eller avelsverksamheter, eller en tredje part som utsetts av dessa avelsorganisationer eller avelsverksamheter i enlighet med artikel 27.1 b, utför individprovning eller avelsvärdering ska de fastställa och använda metoder för individprovning eller avelsvärdering som är vetenskapligt godtagbara enligt etablerade avelstekniska principer och beakta följande, i den mån de existerar:

- a) de regler och normer som fastställs av de relevanta referenscentrum i Europeiska unionen som föreskrivs i artikel 29.1, eller
- b) i avsaknad av sådana regler och normer, de principer som fastslagits av ICAR.

Del 2

Krav för individprovning

1. Individprovning ska utföras på grundval av ett eller flera av följande individprovningssystem, som fastställts i enlighet med de metoder som avses i del 1:
 - a) Individprovning av avelsdjuren själva eller av avelsdjur på grundval av deras avkomma, syskon eller släktingar i sidled på provningsstationer.
 - b) Individprovning av avelsdjuren själva eller av avelsdjur på grundval av deras avkomma, syskon eller släktingar i sidled i en besättning.
 - c) Individprovning genom undersökningsdata som samlats in i besättningar, på försäljningsställen, på slaktställen eller av andra aktörer.
 - d) Individprovning av grupper av jämförbara avelsdjur (gruppjämförelse).
 - e) Annat system för individprovning som utförs i enlighet med de metoder som avses i del 1.

Individprovningssystemen ska inrättas så att det blir möjligt att göra meningsfulla jämförelser mellan avelsdjuren. Avkomma, syskon eller släktingar i sidled som ska provas på provningsstationer eller i besättningar ska väljas ut på ett opartiskt sätt och inte behandlas selektivt. Om provningarna utförs i besättningar ska de spridas mellan besättningar så att det blir möjligt att göra en meningsfull jämförelse mellan de avelsdjur som provas.

Avelsorganisationer och avelsverksamheter som genomför dessa individprövningssystem på teststationer ska, i enlighet med de metoder som avses i del 1, i ett prövningsprotokoll notera kriterierna för intagning av avelsdjuren, uppgifter om identitet och relevanta tidigare resultat av prövningar som utförts på de djur som ingår i prövningen, de egenskaper som ska registreras, vilka testmetoder som använts och alla andra relevanta uppgifter.

2. Avelsorganisationer och avelsverksamheter ska i de avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12 definiera de egenskaper som ska registreras i förhållande till de urvalsmål som fastställts i avelsprogrammen.
3. Om mjölkproduktionsegenskaper ska registreras ska uppgifter registreras om mjölkavkastning och mjölksammansättning och andra relevanta egenskaper som fastställs i de metoder som avses i del 1. Ytterligare uppgifter får registreras om andra mjölkegenskaper respektive mjölkkvalitetsegenskaper.
4. Om köttproduktionsegenskaper ska registreras ska uppgifter registreras om köttproduktionsegenskaper och andra relevanta egenskaper som fastställs i de metoder som avses i del 1. Ytterligare uppgifter får registreras om andra köttegenskaper respektive köttkvalitetsegenskaper.
5. Om andra egenskaper än de som avses i punkterna 3 och 4 i denna del ska registreras, ska de egenskaperna registreras i enlighet med de metoder som avses i del 1. De får omfatta art- och rasspecifika egenskaper som slaktkroppskonformation, fruktsamhet, nedkomstförmåga, hälsoegenskaper, avkommans livskraft, livslängd, fiberkvalitet, foderutnyttjande, lynne, hållbarhetsegenskaper och alla andra relevanta egenskaper i förhållande till de mål för urval som anges i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.

6. Insamlade uppgifter om de egenskaper som avses i punkterna 3, 4 och 5 ska bara inkluderas i avelsvärderingen om uppgifterna har genererats på grundval av ett registreringssystem som fastställts i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.
7. För var och en av de egenskaper som avses i punkterna 3, 4 och 5 ska uppgifter om vilka individprovningssystem som används, vilket provningsprotokoll som används och, i förekommande fall, vilken metod för validering av provningsresultaten som används anges i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.
8. Om avelsvärdering utförs beträffande de egenskaper som avses i punkterna 3, 4 och 5 ska registreringen av de egenskaperna göras på ett sådant sätt att man efter provningen kan beräkna tillförlitliga avelsvärden för de egenskaperna.
9. Undersökningsdata i enlighet med punkt 1 c i denna del får endast registreras och inkluderas i avelsvärderingen om uppgifterna validerats i enlighet med de metoder som avses i del 1.

Del 3

Krav för avelsvärdering

1. Avelsvärderingen av avelsdjur ska omfatta de relevanta egenskaper, såväl produktionsrelaterade som icke-produktionsrelaterade, som avses i del 2 i förhållande till de urvalsmål som fastställts i de avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.
2. Avelsvärderingen ska endast omfatta egenskaper som avses i del 2 som registreras i enlighet med vad som anges i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12.
3. Avelsvärden för avelsdjur ska beräknas med hjälp av de metoder som avses i del 1, på grundval av
 - a) uppgifter om avelsdjur som samlats in genom individprovning enligt del 2,
 - b) genomisk information från avelsdjur,
 - c) uppgifter som genererats genom någon annan metod, som är förenlig med metoderna i del 1, eller
 - d) en kombination av information och uppgifter som avses i leden a, b och c.

4. De statistiska metoder som används vid avelsvärderingen ska följa de metoder som avses i del 1. De statistiska metoderna ska säkerställa att avelsvärderingen inte påverkas av de huvudsakliga miljöfaktorerna och datastrukturen och beakta all tillgänglig information om avelsdjuret, dess avkomma, syskon, släktingar i sidled och andra släktingar beroende på individprovningssystemet.
5. Tillförlitligheten hos de uppskattade avelsvärdena ska beräknas i enlighet med de metoder som avses i del 1. När de uppskattade avelsvärdena för avelsdjuren offentliggörs ska såväl tillförlitligheten hos de offentliggjorda avelsvärdena som datum för avelsvärderingen redovisas.
6. Renrasiga avelsdjur av nötkreatur av hankön vars sädesvätska är avsedd att användas för artificiell insemination ska avelsvärderas. Den avelsvärderingen ska utföras på de huvudsakliga produktionsegenskaperna i förhållande till avelsprogrammet, i enlighet med de metoder som avses i del 1, och får utföras på andra relevanta egenskaper, såväl produktionsrelaterade som icke-produktionsrelaterade, i enlighet med de metoder som avses i del 1. Om avelsvärdering utförs för dessa egenskaper på renrasiga avelsdjur av nötkreatur av hankön vars sädesvätska är avsedd att användas för artificiell insemination ska de avelsvärden som hör samman med de egenskaperna offentliggöras, med undantag för värdena för djur som avses i artikel 21.1 g (oprövade tjurar).

7. För renrasiga avelsdjur av nötkreatur av hankön vars sädesvätska är avsedd att användas för artificiell insemination ska den lägsta tillförlitligheten för avelsvärdena vara minst
- a) för tjurar av mjölktras (även kombinationsras): 0,5 för de huvudsakliga mjölkproduktionsegenskaperna eller för de huvudsakliga sammansatta index där man lagt samman beräknade avelsvärden för flera olika individuella egenskaper,
 - b) för tjurar av köttras (även kombinationsras): 0,3 för de huvudsakliga köttproduktionsegenskaperna eller för de huvudsakliga sammansatta index där man lagt samman beräknade avelsvärden för flera olika individuella egenskaper.
8. Kravet på lägsta tillförlitlighet i punkt 7 ska inte gälla renrasiga avelsdjur av nötkreatur av hankön som
- a) används i testsyfte inom gränserna för de kvantiteter som krävs för att en avelsorganisation ska kunna utföra sådana tester som avses i artikel 21.1 g (oprövade tjurar), eller
 - b) deltar i ett avelsprogram som kräver individprovning och avelsvärdering och som syftar till att bevara rasen eller bevara den genetiska mångfalden inom rasen.

9. Genomiskt avelsvärderade renrasiga avelsdjur av nötkreatur av hankön ska anses vara lämpliga för artificiell insemination om deras genomiska avelsvärdering är
- a) validerad i enlighet med de metoder som avses i del 1 för varje enskild genomiskt värderad egenskap,
 - b) validerad på nytt för var och en av de egenskaperna med jämna mellanrum och vid alla större ändringar antingen i den genomiska avelsvärderingen, den vanliga avelsvärderingen eller referenspopulationen.
10. Avelsorganisationen eller avelsverksamheten eller, på begäran av avelsorganisationen eller avelsverksamheten, den tredje part som utsetts av avelsorganisationen eller avelsverksamheten i enlighet med artikel 27.1 b ska offentliggöra informationen om avelsdjurens genetiska defekter och genetiska särdrag, om de har samband med avelsprogrammet.
-

BILAGA IV

REFERENSCENTRUM I EUROPEISKA UNIONEN SOM AVSES I ARTIKEL 29

1. De krav som avses i artikel 29.4 a

De referenscentrum i Europeiska unionen som utsetts i enlighet med artikel 29 ska

- a) ha kvalificerad personal,
 - i) som har lämplig utbildning
 - i individprövning och avelsvärdering av renrasiga avelsdjur, om centrumen utsetts i enlighet med artikel 29.1,
 - i bevarande av utrotningshotade raser, om centrumen utsetts i enlighet med artikel 29.2,
 - ii) som har instruerats att ta hänsyn till att vissa frågor, resultat eller meddelanden är av konfidentiell natur,
 - iii) som har tillräcklig kunskap om forskning på nationell nivå, unionsnivå och internationell nivå.
- b) inneha eller ha tillgång till sådan infrastruktur, sådan utrustning och sådana produkter som krävs för att utföra de uppgifter som fastställs i
 - i) punkt 2, om centrumen utsetts i enlighet med artikel 29.1,

ii) punkt 3, om centrumen utsetts i enlighet med artikel 29.2,

2. Uppgifter enligt artikel 29.4 b i för de referenscentrum i Europeiska unionen som utsetts i enlighet med artikel 29.1

De referenscentrum i Europeiska unionen som utsetts i enlighet med artikel 29.1 ska

- a) arbeta med avelsorganisationer och tredje parter som har utsetts av avelsorganisationer i enlighet med artikel 27.1 b för att underlätta en enhetlig tillämpning av de metoder för individprovning och avelsvärdering av renrasiga avelsdjur som anges i artikel 25,
- b) informera avelsorganisationer, tredje parter som utsetts av avelsorganisationerna i enlighet med artikel 27.1 b eller behöriga myndigheter om metoder för individprovning och avelsvärdering av renrasiga avelsdjur,
- c) regelbundet granska resultat av den individprovning och avelsvärdering som avelsorganisationer eller tredje parter som utsetts av avelsorganisationerna i enlighet med artikel 27.1 b utfört och data som ligger till grund för dessa,
- d) jämföra olika metoder för individprovning och avelsvärdering av renrasiga avelsdjur,
- e) på begäran av kommissionen eller en medlemsstat
 - i) ge stöd när det gäller harmoniseringen av metoder för individprovning och avelsvärdering av renrasiga avelsdjur,

- ii) rekommendera vilka beräkningsmetoder som ska användas för individprövning och avelsvärdering av renrasiga avelsdjur,
- iii) upprätta en plattform för jämförelse av resultaten av metoderna för individprövning och avelsvärdering av renrasiga avelsdjur som används i medlemsstaterna, särskilt genom att
 - utveckla kontrollprotokoll för den individprövning och avelsvärdering av renrasiga avelsdjur som utförs i medlemsstaterna för att förbättra resultatens jämförbarhet och avelsprogrammens effektivitet,
 - genomföra en internationell bedömning av djuren på grundval av de kombinerade resultaten av den individprövning och avelsvärdering av renrasiga avelsdjur som utförs i medlemsstaterna och i tredjeländer,
 - sprida information om resultaten av de internationella bedömningarna,
 - offentliggöra omvandlingsmetoder och därmed sammanhängande uppgifter som metoden bygger på,
- f) tillhandahålla data om avelsvärdering av renrasiga avelsdjur och utbildning för att stödja avelsorganisationerna eller tredje part som utses av avelsorganisationerna i enlighet med artikel 27.1 b och som deltar i internationella jämförelser av resultaten av avelsvärderingar,

- g) hjälpa till att lösa nya problem i medlemsstaterna i samband med avelsvärderingen av renrasiga avelsdjur,
- h) samarbeta med internationellt erkända organisationer, inom ramen för sina uppgifter,
- i) på begäran av kommissionen tillhandahålla teknisk sakkunskap i ständiga kommittén för husdjursavel.

3. Uppgifter enligt artikel 29.4 b ii för de referenscentrum i Europeiska unionen som utsetts i enlighet med artikel 29.2.

De referenscentrum i Europeiska unionen som utsetts i enlighet med artikel 29.2 ska

- a) arbeta med avelsorganisationer, tredje parter som har utsetts av avelsorganisationer i enlighet med artikel 27.1 b, behöriga myndigheter respektive andra myndigheter i medlemsstaterna för att hjälpa till att bevara utrotningshotade raser eller bevara den genetiska mångfalden inom de raserna,
- b) informera avelsorganisationer, tredje parter som har utsetts av avelsorganisationer i enlighet med artikel 27.1 b, behöriga myndigheter respektive andra myndigheter om metoder för att bevara utrotningshotade raser och den genetiska mångfalden inom de raserna,

- c) på begäran av kommissionen
- i) utveckla eller harmonisera metoder för in situ- och ex situ-bevarande av utrotningshotade raser eller bevarande av den genetiska mångfalden inom de raserna eller ge stöd till sådan utveckling eller harmonisering,
 - ii) utveckla metoder för att karakterisera statusen för utrotningshotade arter vad gäller deras genetiska mångfald eller risken för att de går förlorade för lantbruket, eller ge stöd till sådan utveckling,
 - iii) uppmuntra till utbyte mellan medlemsstaterna av information om bevarande av utrotningshotade raser eller bevarande av den genetiska mångfalden inom de raserna,
 - iv) ge utbildning till stöd för avelsorganisationer, tredje parter som har utsetts av avelsorganisationer i enlighet med artikel 27.1 b, behöriga myndigheter respektive andra myndigheter om bevarande av utrotningshotade raser och bevarande av den genetiska mångfalden inom de raserna,
 - v) samarbeta med europeiska och internationellt erkända organisationer, inom ramen för sina uppgifter,
 - vi) tillhandahålla teknisk sakkunskap i ständiga kommittén för husdjursavel, inom ramen för sina uppgifter.
-

BILAGA V

UPPGIFTER SOM SKA ANGES I DE HÄRSTAMNINGSBEVIS SOM AVSES I KAPITEL VII

Del 1

Allmänna krav

Härstamningsbevisets rubrik ska

- a) ange om djuret är ett renrasigt avelsdjur eller ett hybridavelssvin eller om avelsmaterialet kommer från renrasiga avelsdjur eller hybridavelssvin,
- b) innehålla en hänvisning till den taxonomiska arten,
- c) ange om sändningen är avsedd för handel eller för införsel till unionen,
- d) innehålla en hänvisning till den här förordningen.

Kapitel I

Härstamningsbevis enligt artikel 30 för renrasiga avelsdjur

1. Härstamningsbevis enligt artikel 30 för renrasiga avelsdjur ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Namn på utfärdande avelsorganisation eller, när det gäller införsel av renrasiga avelsdjur till unionen, namn på utfärdande avelsorgan och en hänvisning till avelsorganisationens eller avelsorganets webbplats, om en sådan finns.
 - b) Stambokens namn.
 - c) I förekommande fall, den klass inom huvudavsnittet där det renrasiga avelsdjuret är infört.
 - d) Namn på det renrasiga avelsdjurets ras.
 - e) Det renrasiga avelsdjurets kön.
 - f) Det renrasiga avelsdjurets införingsnummer i stamboken (stamboksnummer).

- g) Metod för identifiering och det individuella identitetsnummer som tilldelats det renrasiga avelsdjuret i enlighet med
- i) unionsrätten på området djurhälsa i fråga om identifiering och registrering av djur av den berörda arten,
 - ii) bestämmelserna i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12, om det inte finns någon djurhälsolagstiftning inom unionen om identifiering och registrering av djur med krav på individuella identitetsnummer, eller
 - iii) tredjelandets lagstiftning, när det gäller införsel av ett renrasigt avelsdjur till unionen.
- h) Om så krävs i enlighet med artikel 22.1 och 22.2, metoden som använts för verifiering av identitet för renrasiga avelsdjur som använts för insamling av sädesvätska, oocyter och embryon samt resultaten av verifieringen av identitet.
- i) Födelsedatum och födelseland för det renrasiga avelsdjuret.
 - j) Uppfödarens namn, adress och, om sådan finns, e-postadress (det renrasiga avelsdjurets födelseplats).
 - k) Ägarens namn och adress och, om sådan finns, e-postadress.

l) Härstamning:

Far Stamboksnummer och avsnitt	Farfar Stamboksnummer och avsnitt
	Farmor Stamboksnummer och avsnitt
Mor Stamboksnummer och avsnitt	Morfar Stamboksnummer och avsnitt
	Mormor Stamboksnummer och avsnitt

- m) Tillgängliga resultat från individprövningar och aktuella resultat från avelsvärderingen, inklusive datum för värderingen, och genetiska defekter och genetiska särdrag som har samband med avelsprogrammet och som påverkar det berörda renrasiga avelsdjuret.
- n) För dräktiga hondjur, datum för insemination eller betäckning och identiteten på det handjur som använts för befruktningen, vilket kan anges i ett separat dokument.
- o) Datum och plats för utfärdande av det samt namn, befattning och namnteckning av den person som godkänts för att underteckna härstamningsbeviset av den utfärdande avelsorganisationen eller, när det gäller införsel av ett renrasigt avelsdjur till unionen, av det utfärdande avelsorganet; den personen ska vara en företrädare för avelsorganisationen eller avelsorganet eller företrädare för en behörig myndighet i enlighet med artikel 30.2 b.

2. Om härstamningsbevis utfärdas för en grupp renrasiga avelsdjur av svin får de uppgifter som avses i punkt 1 anges i ett enda härstamningsbevis, förutsatt att de renrasiga avelsdjuren har samma ålder och samma mor och far.

Kapitel II

Härstamningsbevis enligt artikel 30

för sädesvätska från renrasiga avelsdjur

Härstamningsbevis enligt artikel 30 för sädesvätska från renrasiga avelsdjur ska innehålla följande uppgifter:

- a) Alla uppgifter i kapitel I i denna del för det renrasiga avelsdjur som sädesvätskan kommer från.
- b) Uppgifter som möjliggör identifiering av sädesvätskan, antalet doser som ska skickas, insamlingsplats och insamlingsdatum för sädesvätskan, namn, adress och godkännandenummer för seminstationen eller spermastationen samt mottagarens namn och adress.
- c) För sädesvätska avsedd för prövning av renrasiga avelsdjur som inte har genomgått individprövning eller avelsvärdering: antalet doser av den sädesvätskan, som ska stämma överens med de kvantiteter som avses i artikel 21.1 g, namn och adress för den avelsorganisation eller den tredje part som utsetts av avelsorganisationen i enlighet med artikel 27.1 b för att utföra individprövningen i enlighet med artikel 25.

- d) Datum och plats för utfärdande av det samt namn, befattning och namnteckning av den person som godkänts för att underteckna härstamningsbeviset av den utfärdande avelsorganisationen eller, när det gäller införsel av sädesvätskan till unionen, av det utfärdande avelsorganet; den personen ska vara en företrädare för avelsorganisationen eller avelsorganet eller en aktör i enlighet med artikel 31.1 eller artikel 33.1 eller en företrädare för en behörig myndighet i enlighet med artikel 30.2 b.

Kapitel III

Härstamningsbevis enligt artikel 30 för oocyter från renrasiga avelsdjur

Härstamningsbevis enligt artikel 30 för oocyter från renrasiga avelsdjur ska innehålla följande uppgifter:

- a) Alla uppgifter i kapitel I i denna del för det donatorhondjur som oocyterna kommer från.
- b) Uppgifter som möjliggör identifiering av oocyterna, antalet strån, insamlingsplats och insamlingsdatum för oocyterna, namn, adress och godkännandenummer för embryosamlingsgruppen eller embryoproduktionsgruppen samt mottagarens namn och adress.
- c) Om det finns mer än en oocyt i ett strå: en tydlig angivelse av antalet oocyter som har samlats in från samma renrasiga avelsdjur.

- d) Datum och plats för utfärdande av det samt namn, befattning och namnteckning av den person som godkänts för att underteckna härstamningsbeviset av den utfärdande avelsorganisationen eller, när det gäller införsel av oocyterna till unionen, av det utfärdande avelsorganet; den personen ska vara en företrädare för avelsorganisationen eller avelsorganet eller en aktör i enlighet med artikel 31.1 eller artikel 33.1 eller en företrädare för en behörig myndighet i enlighet med artikel 30.2 b.

Kapitel IV

Härstamningsbevis enligt artikel 30 för embryon från renrasiga avelsdjur

Härstamningsbevis enligt artikel 30 för embryon från renrasiga avelsdjur ska innehålla följande uppgifter:

- a) Alla uppgifter i kapitel I i denna del för donatorhondjuret och det handjur som använts för befruktningen.
- b) Uppgifter som möjliggör identifiering av embryona, antalet strån, plats och datum för insamling eller produktion av embryona, namn, adress och godkännandennummer för embryosamlingsgruppen eller embryoproduktionsgruppen samt mottagarens namn och adress.
- c) Om det finns mer än ett embryo i ett strå: en tydlig angivelse av antalet embryon med samma föräldrahärstamning.

- d) Datum och plats för utfärdande av det samt namn, befattning och namnteckning av den person som godkänts för att underteckna härstamningsbeviset av den utfärdande avelsorganisationen eller, när det gäller införsel av embryona till unionen, av det utfärdande avelsorganet; den personen ska vara en företrädare för avelsorganisationen eller avelsorganet eller en aktör i enlighet med artikel 31.1 eller artikel 33.1 eller en företrädare för en behörig myndighet i enlighet med artikel 30.2 b.

Del 3
Härstamningsbevis enligt artikel 30
för hybridavelssvin samt för avelsmaterial från dem

Kapitel I
Härstamningsbevis för hybridavelssvin

1. Härstamningsbevis enligt artikel 30 för hybridavelssvin ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Namn på utfärdande avelsverksamhet eller, när det gäller införsel av hybridavelssvinet till unionen, namn på utfärdande avelsorgan och en hänvisning till avelsverksamhetens eller avelsorganets webbplats, om en sådan finns.
 - b) Registrets namn.
 - c) Namnet på rasen, linjen eller korsningen för hybridavelssvinet och dess föräldrar samt far- och morföräldrar.
 - d) Hybridavelssvinets kön.
 - e) Hybridavelssvinets införingsnummer (registernummer) i registret.

- f) Metod för identifiering och det individuella identitetsnummer som tilldelats hybridavelssvinet i enlighet med
 - i) unionsrätten på området djurhälsa i fråga om identifiering och registrering av svin,
 - ii) bestämmelserna i det avelsprogram som godkänts i enlighet med artikel 8.3 och, i förekommande fall, artikel 12, i avsaknad av unionsrätt på området djurhälsa i fråga om identifiering och registrering av djur med krav på individuella identitetsnummer, eller
 - iii) tredjelandets lagstiftning, när det gäller införsel av ett hybridavelssvin till unionen.
- g) Om så krävs i enlighet med artikel 22.2, den metod som använts för verifiering av hybridavelssvinets identitet samt resultaten av verifieringen av identitet.
- h) Födelsedatum och födelseland för hybridavelssvinet.
- i) Uppfödarens namn, adress och, om sådan finns, e-postadress (hybridavelssvinets födelseplats).
- j) Ägarens namn och adress och, om sådan finns, e-postadress.

k) Härstamning:

Far Registernummer Ras, linje eller korsning	Farfar Registernummer Ras, linje eller korsning
	Farmor Registernummer Ras, linje eller korsning
Mor Registernummer Ras, linje eller korsning	Morfar Registernummer Ras, linje eller korsning
	Mormor Registernummer Ras, linje eller korsning

l) Om så krävs enligt avelsprogrammet, resultat från individprovningar eller aktuella resultat från avelsvärderingen eller både och, inklusive datum för värderingen, och genetiska defekter och genetiska särdrag som har samband med avelsprogrammet och som påverkar det berörda hybridavelssvinet eller, i den utsträckning det är känt, dess avkomma.

m) För dräktiga hondjur, uppgifter om datum för insemination eller betäckning samt identiteten på det handjur som använts för befruktningen, vilket kan anges i ett separat dokument.

- n) Datum och plats för utfärdande av det samt namn, befattning och namnteckning av den person som godkänts för att underteckna härstamningsbeviset av den utfärdande avelsverksamheten eller, när det gäller införsel av hybridavelssvinet till unionen, av det utfärdande avelsorganet; den personen ska vara en företrädare för avelsverksamheten eller avelsorganet, eller en företrädare för en behörig myndighet i enlighet med artikel 30.2 b.
2. Om härstamningsbevis utfärdas för en grupp hybridavelssvin får de uppgifter som avses i punkt 1 i detta kapitel anges i ett enda härstamningsbevis, förutsatt att hybridavelssvinen har samma ålder och samma mor och far.

Kapitel II

Härstamningsbevis enligt artikel 30 för sädesvätska från hybridavelssvin

Härstamningsbevis enligt artikel 30 för sädesvätska från hybridavelssvin ska innehålla följande uppgifter:

- a) Alla uppgifter i kapitel I i denna del för det hybridavelssvin som sädesvätskan kommer från.
- b) Uppgifter som möjliggör identifiering av sädesvätskan, antalet doser, insamlingsdatum, namn, adress och godkännandenummer för seminstationen eller spermastationen samt mottagarens namn och adress.

- c) För sädesvätska avsedd för individprövning eller avelsvärdering av hybridavelssvin som inte har genomgått sådan prövning eller värdering, antalet doser av den sädesvätskan, som ska stämma överens med de kvantiteter som avses i artikel 24.1 d, namn på och adress till den avelsverksamhet eller den tredje part som utsetts av avelsverksamheten i enlighet med artikel 27.1 b för att utföra den prövningen i enlighet med artikel 25.
- d) Datum och plats för utfärdande av det samt namn, befattning och namnteckning av den person som godkänts för att underteckna härstamningsbeviset av den utfärdande avelsverksamheten eller, när det gäller införsel av sädesvätskan till unionen, av det utfärdande avelsorganet; den personen ska vara en företrädare för avelsverksamheten eller avelsorganet eller en aktör i enlighet med artiklarna 31.1 eller 33.1, eller en företrädare för en behörig myndighet i enlighet med artikel 30.2 b.

Kapitel III

Härstamningsbevis enligt artikel 30

för oocyter från hybridavelssvin

Härstamningsbevis enligt artikel 30 för oocyter från hybridavelssvin ska innehålla följande uppgifter:

- a) Alla uppgifter i kapitel I i denna del för det donatorhondjur som oocyterna kommer från.

- b) Uppgifter som möjliggör identifiering av oocyterna, antalet strån, insamlingsdatum, namn, adress och godkännandenummer för embryosamlingsgruppen eller embryoproduktionsgruppen samt mottagarens namn och adress.
- c) Om det finns mer än en oocyt i ett strå: en tydlig angivelse av antalet oocyter som har samlats in från samma hybridavelssvin.
- d) Datum och plats för utfärdande av det samt namn, befattning och namnteckning av den person som godkänts för att underteckna härstamningsbeviset av den utfärdande avelsverksamheten eller, när det gäller införsel av oocyterna till unionen, av det utfärdande avelsorganet; den personen ska vara en företrädare för avelsverksamheten eller avelsorganet eller en aktör i enlighet med artiklarna 31.1 eller 33.1, eller en företrädare för en behörig myndighet i enlighet med artikel 30.2 b.

Kapitel IV

Härstamningsbevis enligt artikel 30 för embryo från hybridavelssvin

Härstamningsbevis enligt artikel 30 för embryo som samlats in från eller producerats av hybridavelssvin ska innehålla följande uppgifter:

- a) Alla uppgifter i kapitel I i denna del för donatorhondjuret och det handjur som använts för befruktningen.

- b) Uppgifter som möjliggör identifiering av embryona, antalet strån, insamlingsdatum eller produktionsdatum, namn, adress och godkännandenummer för embryosamlingsgruppen eller embryoproduktionsgruppen samt mottagarens namn och adress.
 - c) Om det finns mer än ett embryo i ett strå: en tydlig angivelse av antalet embryon med samma föräldrahärstamning.
 - d) Datum och plats för utfärdande av det samt namn, befattning och namnteckning av den person som godkänts för att underteckna härstamningsbeviset av den utfärdande avelsverksamheten eller, när det gäller införsel av embryona till unionen, av det utfärdande avelsorganet; den personen ska vara en företrädare för avelsorganisationen eller avelsorganet eller en aktör i enlighet med artiklarna 31.1 eller 33.1, eller en företrädare för en behörig myndighet i enlighet med artikel 30.2 b.
-

BILAGA VI

TERRITORIER SOM AVSES I ARTIKEL 2.21

1. Konungariket Belgien
2. Republiken Bulgarien
3. Republiken Tjeckien
4. Konungariket Danmark utom Färöarna och Grönland
5. Förbundsrepubliken Tyskland
6. Republiken Estland
7. Irland
8. Republiken Grekland
9. Konungariket Spanien utom Ceuta och Melilla
10. Republiken Frankrike
11. Republiken Kroatien
12. Republiken Italien
13. Republiken Cypern
14. Republiken Lettland
15. Republiken Litauen

16. Storhertigdömet Luxemburg
 17. Ungern
 18. Republiken Malta
 19. Konungariket Nederländernas territorium i Europa
 20. Republiken Österrike
 21. Republiken Polen
 22. Republiken Portugal
 23. Rumänien
 24. Republiken Slovenien
 25. Republiken Slovakien
 26. Republiken Finland
 27. Konungariket Sverige
 28. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland
-

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Rådets direktiv 2009/157/EG	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 2 leden 9 och 12
Artikel 2 a, b och e	Artikel 3.1
Artikel 2 c	Artikel 8.3
Artikel 2 d	Artikel 4.3
Artikel 3	Artikel 18.1
Artikel 4.1	Artikel 7.1
Artikel 4.2	Artikel 7.5
Artikel 5	Artikel 30.1, artikel 30.4 första stycket, artikel 30.6 och del 1 kapitel I punkt 1 d i bilaga II
Artikel 6 a	Artikel 26.1 och bilaga III
Artikel 6 b	Del 1 i bilaga I
Artikel 6 c	Del 2 i bilaga I
Artikel 6 d	Del 1 i bilaga II
Artikel 6 e	Artiklarna 30.9 och 30.10 och bilaga V
Artikel 7.1	Artikel 62.1
Artikel 7.2	Artikel 62.2
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	—

Rådets direktiv 87/328/EEG	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 21.1
Artikel 2.1	Artikel 21.4
Artikel 2.2	Artiklarna 12 och 13
Artikel 2.3	–
Artikel 3	Artikel 22.1 och 22.3
Artikel 4	Artikel 21.5
Artikel 5	Artikel 29.1
Artikel 6	–
Artikel 7	–

Rådets direktiv 96/463/EG	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 29.1
Artikel 1.2	Artikel 29.4 a och b i
Artikel 2	–
Bilaga II	Delarna 1 och 2 i bilaga IV

Rådets direktiv 88/661/EEG	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 2, leden 9, 10, 12 och 17
Artikel 2.1	Artiklarna 3.1, 4.3 och 8.3
Artikel 2.2	Artikel
Artikel 3	Artikel 21.2

Rådets direktiv 88/661/EEG	Denna förordning
Artikel 4.1	Artikel 18.1
Artikel 4.2	Artikel 64.7
Artikel 4a första stycket	Artikel 7.1
Artikel 4a andra stycket	Artikel 7.5
Artikel 5	Artikel 30.1, artikel 30.4, första stycket, artikel 30.6 och del 1 kapitel I punkt 1 d i bilaga II
Artikel 6.1	Artikel 30.9 och 30.10, delarna 1 och 2 i bilaga I, del 1 i bilaga II, bilaga III och bilaga V
Artikel 6.2	–
Artikel 7.1	Artiklarna 3.1, 8.3 och 4.3
Artikel 7.2	Artikel 1.3
Artikel 7a	Artikel 7.1 och artikel 7.5
Artikel 8	Artikel 25.2
Artikel 9	Artikel 30.1, artikel 30.4, första stycket, artikel 30.6 och del 2 punkt 1 d i bilaga II
Artikel 10.1	Artikel 30.9 och 30.10, delarna 1 och 2 i bilaga I, del 2 i bilaga II, bilaga III och bilaga V
Artikel 10.2	–
Artikel 11.1	Artikel 62.1
Artikel 11.2	Artikel 62.2
Artikel 11.3	Artikel 62.2
Artikel 12	Artikel 1.3
Artikel 13	–
Artikel 14	–

Rådets direktiv 90/118/EEG	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 21.1
Artikel 2.1	Artikel 21.4
Artikel 2.2	Artiklarna 12, 13 och 28.2
Artikel 2.3	Artiklarna 14 och 28.2
Artikel 3	Artikel 21.5
Artikel 4	Artikel 62.1
Artikel 5	–
Artikel 6	–

Rådets direktiv 90/119/EEG	Denna förordning
Artikel 1	Artiklarna 24.1, 25.1
Artikel 2	Artikel 24.3
Artikel 3	–
Artikel 4	–

Rådets direktiv 89/361/EEG	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	Artikel 1.3
Artikel 2	Artikel 2, leden 9 och 12
Artikel 3.1	Artikel 3.1, artikel 4.3 och artikel 8.3
Artikel 3.2	Artikel 8.3
Artikel 4	Delarna 1 och 2 i bilaga I, del 1 i bilaga II, bilaga III
Artikel 5	Artikel 7.1 och artikel 7.5

Rådets direktiv 89/361/EEG	Denna förordning
Artikel 6	Artikel 30.1, artikel 30.4 första stycket, artikel 30.6 och del 1 kapitel I punkt 1 d i bilaga II
Artikel 7	Artikel 1.3
Artikel 8	Artikel 62.1
Artikel 9	–
Artikel 10	–

Rådets direktiv 90/427/EEG	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1.1
Artikel 2	Artikel 2, leden 9 och 12
Artikel 3 första stycket	Artikel 3.1
Artikel 3 andra stycket	Artikel 1.3
Artikel 4.1 a	Del 1 och del 3 i bilaga I
Artikel 4.1 b	Del 1 kapitel I punkt 1 c i bilaga II
Artikel 4.2	Artiklarna 4.3, 19.4, 33, 34.1 c, artikel 30.9 och 30.10, artikel 32, bilaga I, del 1 i bilaga II och bilaga V
Artikel 5	Artikel 7.1 och artikel 7.5
Artikel 6	Del 1 kapitel I punkt 3 i bilaga II
Artikel 7	Del 1 i bilaga II och del 1 i bilaga III
Artikel 8.1	Del 1 kapitel I punkt 1 c i bilaga II
Artikel 8.2	Artikel 30.1, artikel 30.4, första stycket, artikel 30.6, artikel 32 och del 1 kapitel I punkt 1 d i bilaga II
Artikel 9	Artikel 1.3

Rådets direktiv 90/427/EEG	Denna förordning
Artikel 10	Artikel 62.1
Artikel 11	—
Artikel 12	—
Bilaga	—

Rådets direktiv 91/174/EEG	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 2
Artikel 2	Artiklarna 3, 35.1 och 45.1
Artikel 3	—
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	—

Rådets direktiv 94/28/EG	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	—
Artikel 1.3	—
Artikel 1.4	Artikel 3.1 och artikel 36.3
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 34
Artikel 4	Artiklarna 36.1 a, 36.1 c och 36.1 d, artikel 37.1 a
Artikel 5	Artiklarna 36.1 b och 36.1 d

Rådets direktiv 94/28/EG	Denna förordning
Artikel 6	Artiklarna 36.1 b och 36.1 d
Artikel 7	Artiklarna 36.1 b och 36.1 d
Artikel 8	Artikel 39.2
Artikel 9.1 och 9.2	Artikel 37.1 b och 37.2
Artikel 9.3	–
Artikel 10	Artiklarna 57 och 60
Artikel 11	–
Artikel 12	Artikel 62.1
Artikel 13	–
Artikel 14	–
Artikel 15	–